

Euroopan unionin virallinen lehti

C 262

47. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

23. lokakuuta 2004

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuimien	
	TUOMIOISTUIMEN	
2004/C 262/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-304/01: Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Yhteinen kalastuspolitiikka — Asetus (EY) N:o 1162/2001 — Kummeliturkakannan elvyttäminen — Kalastusalueiden toiminnan valvonta — Oikeudellisen perustan valinta — Syrjintäkiellon periaate — Perusteluvelvollisuus)	1
2004/C 262/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-332/01: Helleenien tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR — Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen — Varainhoitovuodet 1996—1999 — Päätös 2001/557/EY — Puuvilla, oliiviöljy, kuivatut viinirypäleet ja lampaan- ja vuohenliha)	1
2004/C 262/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (suuri jaosto) 7 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-127/02 (Raad van Staten esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee ja Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels vastaan Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojeleminen — Suunnitelman tai hankkeen käsite — Tiettyjen suunnitelmien tai hankkeiden vaikutuksen arviointi suojellulle alueelle)	2
2004/C 262/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, yhdistetyissä asioissa C-184/02 ja C-223/02: Espanjan kuningaskunta ja Suomen tasavalta vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto (Direktiivi 2002/15/EY — Maantieliikenteen harjoittajien työaikajärjestelyt — Itsenäiset kuljettajat — Oikeudellinen perusta — Ammatinharjoittamisen vapaus — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — Suhteellisuus — Perusteluvelvollisuus)	3
2004/C 262/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-195/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 91/439/ETY — Ajokortti — Vastavuoroinen tunnustaminen — Pakollinen rekisteröinti ja vaihtaminen — Ennen direktiivin täytäntöönpanoa myönnetyn ajokortin uusimisedellytykset)	3

2004/C 262/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-292/02 (Finanzgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Meiland Azewijn BV vastaan Hauptzollamt Duisburg (Valmistevero — Maataloudessa käytettävä kivennäisöljy — Direktiivi 92/81/ETY — Direktiivin 8 a artikla — Merkitseminen siinä jäsenvaltiossa, jossa kivennäisöljy luovutetaan kulutukseen — Merkitsemisen kieltäminen siinä jäsenvaltiossa, jossa kivennäisöljyä käytetään — Direktiivi 95/60/EY)	4
2004/C 262/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (suuri jaosto) 7 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-319/02 (korkeimman hallinto-oikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Petri Manninen (Tulovero — Suomalaisten yhtiöiden maksamien osinkojen osalta myönnettävä yhtiöveron hyvitys — EY 56 ja EY 58 artikla — Verojärjestelmän johdonmukaisuus)	4
2004/C 262/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (suuri jaosto) 7 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-346/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (Vakuutukset — Kolmas vahinkovakuutusdirektiivi — Bonusjärjestelmä)	5
2004/C 262/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (suuri jaosto) 7 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-347/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Vakuutukset — Kolmas vahinkovakuutusdirektiivi — Bonusjärjestelmä)	5
2004/C 262/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (viides jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-375/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Jätehuolto — Castellirin kaatopaikka — Direktiivi 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY — 4 ja 8 artikla)	5
2004/C 262/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (viides jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-383/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Jätehuolto — Rodanon kaatopaikat — Direktiivi 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY — 4 ja 8 artikla)	6
2004/C 262/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-397/02 (Cour d' appel de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Clinique La Ramée ASBL ja Winterthur Europe Assurance SA vastaan Jean-Pierre Riehl ja Euroopan unionin neuvosto (Henkilöstö — Sosiaaliset edut — Virkamiehellä vahinkotapahtumasta vastuussa olevaa kolmatta henkilöä kohtaan olevien oikeuksien siirtyminen yhteisöille)	6
2004/C 262/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-417/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 85/384/ETY — Arkkitehdin tutkintojen tunnustaminen — Rekisteröintimenettely Kreikan teknisessä kamarissa (Technico Epimelitirio Elladas) — Velvollisuus esittää asiakirja, jossa todistetaan, että kyseessä oleva pätevyystodistus kuuluu vastavuoroista tunnustamista koskevaan järjestelmään)	7
2004/C 262/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (suuri jaosto) 7 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-456/02 (Tribunal de travail de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Michel Trojani vastaan Centre public d'aide sociale de Bruxelles (CPAS) (Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Euroopan unionin kansalaisuus — Oleskeluoikeus — Direktiivi 90/364/ETY — Rajoitukset ja ehdot — Henkilö, joka työskentelee asuntolassa luontoisetuksia vastaan — Oikeus sosiaalihuoltoetuksiin)	7
2004/C 262/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 7 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-469/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Työssäolon keskeyttämisestä maksettavat korvaukset — Asumisedellytys — Kansalaisuuteen perustuva välillinen syrjintä — EY 39 artikla — Asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artikla — Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 73 artikla)	8

2004/C 262/16	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (toinen jaosto) 7 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-1/03 (Cour d'appel de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): rikosoikeudenkäynti Paul Van de Wallea ym. ja Texaco Belgium SA:ta vastaan (Ympäristö — Jätteet — Direktiivi 75/442/ETY ja 91/156/ETY — Käsitteet ”jäte”, ”jätteen tuottaja” ja ”jätteen haltija” — Maa, joka on pilaantunut vuotaneen polttoaineen vaikutuksesta — Öljy-yhtiölle kuuluvan huoltoaseman toiminnan harjoittaminen) 8	8
2004/C 262/17	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-70/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 93/13/ETY — Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot — Tulkintasäännöt — Lainvalintasäännöt) 9	9
2004/C 262/18	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-72/03 (Commissione tributaria provinciale di Massan esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Carbonati Apuani Srl vastaan Comune di Carrara (Tullia vaikutukseltaan vastaavat maksut — Maksu, jota peritään kunnan alueelta louhituista marmoreista sillä perusteella, että ne kuljetetaan kunnan rajojen ulkopuolelle) 9	9
2004/C 262/19	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (viides jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-113/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen — Televiestintä — Direktiivi 97/33/EY — Numeroiden siirrettävyysspalvelu — Ei-maantieteelliset numerot) 10	10
2004/C 262/20	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-125/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (Jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen — Tutkittavaksi ottaminen — Oikeussuojan tarve — Direktiivi 92/50/ETY — Julkiset hankinnat — Jätteiden kuljetuspalvelu — Menettely, jossa sopimusta koskevaa ilmoitusta ei julkaista ennakkolta) 10	10
2004/C 262/21	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (ensimmäinen jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-269/03 (Cour d'appelin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Administration de l'enregistrement et des domaines ja Luxemburgin suurherttuakunta vastaan Vermietungsgesellschaft Objekt Kirchberg Sàrl (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 13 artiklan C kohta — Kiinteän omaisuuden vuokrauksen vapautus arvonlisäverosta — Oikeus verotuksen valitsemiseen — Hankintoihin sisältyvän veron vähentäminen — Hyväksynnän saaminen etukäteen verohallinnolta) 11	11
2004/C 262/22	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kuudes jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-450/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (Jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 98/44/EG täytäntöönpanon laiminlyönti) 11	11
2004/C 262/23	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, (kuudes jaosto) 9 päivänä syyskuuta 2004, asiassa C-454/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (Jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 98/44/EY täytäntöönpanon laiminlyönti) 11	11
2004/C 262/24	Asia C-284/04: Landesgericht für ZRS Wienin 7.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa T-Mobile Austria GmbH vastaan Itävallan tasavalta 12	12
2004/C 262/25	Asia C-301/04 P: Euroopan yhteisöjen komission 14.7.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston yhdistetyissä asioissa T-236/01, T-239/01, T-244/01—T-246/01, T-251/01 ja T-252/01, Tokai ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 29.4.2004 antamasta tuomiosta asian T-239/01 osalta 13	13

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 262/26	Asia C-308/04 P: SGL Carbon AG:n 19.7.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston yhdistetyissä asioissa T-236/01, T-239/01, T-244/01—T-246/01, T-251/01 ja T-252/01, Tokai ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 29.4.2004 antamasta tuomiosta asian T-239/01 osalta	14
2004/C 262/27	Asia C-328/04: Fővárosi Bíróság (Unkari) 24.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Vajnai Attilaa vastaan vireillä olevassa rikosasiassa	15
2004/C 262/28	Asia C-330/04: Euroopan yhteisöjen komission 30.7.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	16
2004/C 262/29	Asia C-332/04: Euroopan yhteisöjen komission 28.7.2004 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	16
2004/C 262/30	Asia C-342/04 P: Hauptverband der Deutschen Bauindustrie e.V:n, Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG:n ja Geschäftsführer Jürgen Scmoltdin 10.8.2004 tekemä valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-264/03, Jürgen Scmoltd, Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG ja Hauptverband der Deutschen Bauindustrie e.V. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 25.5.2004 antamasta määräyksestä	17
2004/C 262/31	Asia C-351/04: High Court of Justicen, Chancery Divisionin 22.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ikea Wholesale Ltd vastaan Commissioners of Customs and Excise	18
2004/C 262/32	Asia C-352/04: Verwaltungsgericht Kölnin 30.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Firma mdm Versandservice GmbH vastaan Saksan liittotasavalta, kuultavana: Deutsche Post AG	19
2004/C 262/33	Asia C-353/04: Bundesfinanzhofin 22.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Nowaco Germany GmbH vastaan Hauptzollamt Hamburg-Jonas	19
2004/C 262/34	Asia C-359/04: Tribunale di Teramon 31.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa, jossa vastaajana on Cristian Palazzese	20
2004/C 262/35	Asia C-360/04: Tribunale di Teramon 31.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa, jossa vastaajana on Angelo Sorricchio	20
2004/C 262/36	Asia C-361/04 P: Claude Ruiz-Picasson, Paloma Ruiz-Picasson, Maya Widmaier-Picasson, Marina Ruiz-Picasson ja Bernard Ruiz-Picasson 19.8.2004 (fax 18.8.04) tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-185/02, Claude Ruiz-Picasso, Paloma Ruiz-Picasso, Maya Widmaier-Picasso, Marina Ruiz-Picasso ja Bernard Ruiz-Picasso vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), väliintulijana ja toisena asianosaisena valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä: DaimlerChrysler AG, 22.6.2004 antamasta tuomiosta	21
2004/C 262/37	Asia C-366/04: Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburgin 16.8.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Georg Schwarz vastaan Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg	22
2004/C 262/38	Asia C-370/04: Euroopan yhteisöjen komission 26.8.2004 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	22
2004/C 262/39	Asia C-375/04: Euroopan yhteisöjen komission 1.9.2004 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	22

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 262/40	Asia C-376/04: Euroopan yhteisöjen komission 2.9.2004 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	23
2004/C 262/41	Asia C-377/04: Euroopan yhteisöjen komission 2.9.2004 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	23
2004/C 262/42	Asia C-378/04: Euroopan yhteisöjen komission 2.9.2004 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	23
2004/C 262/43	Asia C-379/04: Landgericht Würzburgin (Saksa) 23.8.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Richard Dahms GmbH vastaan Fränkischer Weinbauverband e. V.	24
2004/C 262/44	Asia C-382/04: Euroopan yhteisöjen komission 6.9.2004 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	24
2004/C 262/45	Asia C-383/04: Euroopan yhteisöjen komission 6.9.2004 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	24
2004/C 262/46	Asia C-385/04: Euroopan yhteisöjen komission 7.9.2004 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	25
2004/C 262/47	Asia C-386/04: Bundesfinanzhofin (Saksa) 14.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Centro di Musicologia Walter Stauffer vastaan Finanzamt München für Körperschaften	25
2004/C 262/48	Asia C-387/04: Amtsgericht Dresdenin 7.9.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Volker Donathia vastaan vireillä olevassa maksukyvyttömyysasiassa	25
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2004/C 262/49	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 8 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa T-200/02, Vassilios Tsarnavas vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Arviointikertomuksen myöhästynyt vahvistaminen — Kumoamisvaatimus — Vahingonkorvausvaatimus — Tutkimatta jättäminen)	26
2004/C 262/50	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 14 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa T-360/02, Wolf-Dieter Graf Yorck von Wartenburg vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kantajan kuolema — Oikeudenomistajat eivät ole jatkaneet kannetta — Lausunnon antamisen raukeaminen)	26
2004/C 262/51	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 6 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa T-370/02, Alpenheim-Camembert-Werk ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Asetus (EY) N:o 1829/2002 — Alkuperänimityksen rekisteröinti — ”Feta” — Kumoamiskanne — Asiavaltuus — Tutkimatta jättäminen)	26
2004/C 262/52	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys, 8 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa T-338/03, Eridania Sadam ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Sokerialan yhteinen markkinajärjestely — Hintajärjestelmä — Alueellistaminen — Alijäämäalueet — Italian luokittelu — Markkinointivuosi 2003/2004 — Asetus N:o 1158/2003 — Kumoamiskanne — Luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt — Tutkimatta jättäminen)	27
2004/C 262/53	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys, 27 päivänä heinäkuuta 2004, asiassa, T-148/04 R, TQ3 Travel Solutions Belgium SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Julkiset palveluhankinnat — Yhteisön tarjouspyyntömenettely — Väliaikainen oikeussuoja — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus ja välitoimet — Kiireellisyys — Ei ole kiireellisyyttä)	27

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 262/54	Asia T-198/04: José Félix Merladet'n 28.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	28
2004/C 262/55	Asia T-253/04: Zubeyir Aydarin 25.6.2004 Kongra-Gelin puolesta ja 10 muun kantajan Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	28
2004/C 262/56	Asia T-254/04: Spyridon de Athanassios Pappasin 16.6.2004 alueiden komiteaa vastaan nostama kanne	29
2004/C 262/57	Asia T-259/04: Anne Koistisen 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	29
2004/C 262/58	Asia T-264/04: World Wide Fund for Nature European Policy Programmen 30.6.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	30
2004/C 262/59	Asia T-270/04: Bic Deutschland GmbH & Co OHG:n 1.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30
2004/C 262/60	Asia T-271/04: Citymo S.A.:n 5.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	31
2004/C 262/61	Asia T-274/04: Georgios Rounisin 8.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
2004/C 262/62	Asia T-275/04: Aries Mecan 7.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
2004/C 262/63	Asia T-276/04: Compagnie Maritime Belge N.V./S.A:n 8.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
2004/C 262/64	Asia T-279/04: Éditions Odile Jacob SAS:n 8.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	33
2004/C 262/65	Asia T-281/04: Paola Stabolin 9.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	34
2004/C 262/66	Asia T-283/04: Georgia-Pacific S.A.R.L:n 9.7.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne	34
2004/C 262/67	Asia T-285/04: Michel Andrieun 13.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	35
2004/C 262/68	Asia T-289/04: Dimitra Lantzonin 15.7.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan nostama kanne	35
2004/C 262/69	Asia T-290/04: Miguel Teixeira Gasparin, Pedro Paixão Telhadan, Ricardo Jorge da Silva Seara Pinto de Amorimin ja Fernando Miguel Santos Ribeiron 21.7.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavamerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	36
2004/C 262/70	Asia T-293/04: Guy Tachelet'n 9.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	37
2004/C 262/71	Asia T-294/04: Internationaler Hilfsfonds e.V.:n 23.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	37

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 262/72	Asia T-296/04: Salvador Contreras Gilan, José Ramiro Lópezin ja António Ramiro Lópezin 22.7.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	38
2004/C 262/73	Asia T-298/04: EFKON AG:n 21.7.2004 Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	38
2004/C 262/74	Asia T-300/04: EasyJet Airline Company Limitedin 15.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	39
2004/C 262/75	Asia T-301/04: Clearstream Banking Aktiengesellschaftin ja Clearstream International société anonyme Luxembourgin 28.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	39
2004/C 262/76	Asia T-302/04: Maison de l'Europe Avignon Méditerranéen 26.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	40
2004/C 262/77	Asia T-303/04: European Dynamics SA:n 29.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	40
2004/C 262/78	Asia T-305/04: Edenin 26.7.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne	41
2004/C 262/79	Asia T-306/04: Monika Luxemin 15.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	41
2004/C 262/80	Asia T-307/04: Carlo Pagliaccin 19.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	42
2004/C 262/81	Asia T-308/04: Francesco Ianniellon 19.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	42
2004/C 262/82	Asia T-309/04: TV2/DANMARK A/S:n 28.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	43
2004/C 262/83	Asia T-310/04: Ferrero oHG mbH:n 26.7.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	43
2004/C 262/84	Asia T-311/04: José Luis Buendia Sierran 22.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	44
2004/C 262/85	Asia T-312/04: Vittorio Di Buccin 22.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	45
2004/C 262/86	Asia T-313/04: Hewlett-Packard GmbH:n 30.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	45
2004/C 262/87	Asia T-314/04: Saksan liittotasavallan 27.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	46
2004/C 262/88	Asia T-316/04: Wam spa:n 2.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	46
2004/C 262/89	Asia T-317/04: Tanskan kuningaskunnan 3.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	47
2004/C 262/90	Asia T-319/04: Port Support Customs Rotterdam B.V:n 27.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	48

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 262/91	Asia T-321/04: Air Bourbonin 29.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	48
2004/C 262/92	Asia T-322/2004: Colgate-Palmolive Companyn 5.8.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne	49
2004/C 262/93	Asia T-323/04: Brandt Italia spa:n 4.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	50
2004/C 262/94	Asia T-329/04: Viasat Broadcasting UK Ltd:n 2.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	50
2004/C 262/95	Asia T-336/04: TV Danmark A/S:n ja Kanal 5 Denmark Ltd:n 13.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	51
2004/C 262/96	Asia T-338/04: Centro Europa 7 srl:n 11.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	52
2004/C 262/97	Asia T-339/04: Wanadoo S.A:n 10.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	53
2004/C 262/98	Asia T-340/04: France Télécom S.A:n 11.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	53
2004/C 262/99	Asia T-342/04: Herta Adamin 9.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	54
2004/C 262/100	Asia T-343/04: Vassilios Tsarnavasin 6.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	54
2004/C 262/101	Asia T-344/04: Stardust Marine S.A:n 13.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	55
2004/C 262/102	Asia T-345/04: Italian tasavallan 20.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	55
2004/C 262/103	Asia T-346/04: Sadas S.A:n 17.8.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne	56
2004/C 262/104	Asia T-347/04: Pascal Millot'n 17.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	57
2004/C 262/105	Asia T-348/04: Société Internationale de Diffusion ja d'Éditionin 20.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	57
2004/C 262/106	Asia T-354/04: Gaetano Petralian 25.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	58
2004/C 262/107	Asia T-355/04: CO-FRUTTA Soc.coop.a.r.l:n 27.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	58
2004/C 262/108	Asia T-360/04: FG Marine S.A:n 2.9.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	59

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2004/C 262/109	Asian T-283/99 poistaminen rekisteristä	60
2004/C 262/110	Asian T-108/02 poistaminen rekisteristä	60
2004/C 262/111	Asian T-174/03 poistaminen rekisteristä	60
2004/C 262/112	Asian T-52/04 poistaminen rekisteristä	60
<hr/>		
	II <i>Valmistavat säädökset</i>	
	.....	
<hr/>		
	III <i>Tiedotteita</i>	
2004/C 262/113	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> EUVL C 251, 9.10.2004	61

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-304/01: Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾*(Yhteinen kalastuspolitiikka — Asetus (EY) N:o 1162/2001 — Kummeliturskakannan elvyttäminen — Kalastusalusten toiminnan valvonta — Oikeudellisen perustan valinta — Syrjäntäkiellon periaate — Perusteluvelvollisuus)*

(2004/C 262/01)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-304/01, jossa on kyse EY 230 artiklaan perustuvasta kumoamiskanteesta, joka on nostettu 2 päivänä elokuuta 2001, Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään N. Díaz Abad) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään T. van Rijn ja S. Pardo Quintillán), yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues ja N. Colneric, julkisasiamies: J. Kokott, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 289, 13.10.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-332/01: Helleenien tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾*(EMOTR — Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen — Varainhoitovuodet 1996—1999 — Päätös 2001/557/EY — Puuvilla, oliiviöljy, kuivatut viinirypäleet ja lampaan- ja vuohenliha)*

(2004/C 262/02)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-332/01, jossa on kyse EY 230 artiklaan perustuvasta kumoamiskanteesta, joka on nostettu 3.9.2001, Helleenien tasavalta (asiamiehinään V. Kontolaimos ja I. Chalkias) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään M. Condou-Durande), yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 317, 10.11.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(suuri jaosto)

7 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-127/02 (Raad van Staten esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee ja Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels vastaan Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij ⁽¹⁾)

(Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelu — Suunnitelman tai hankkeen käsite — Tiettyjen suunnitelmien tai hankkeiden vaikutuksen arviointi suojellulle alueelle)

(2004/C 262/03)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-127/02, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 27.3.2002 tekemällään päätöksellä, joka on kirjattu saapuneeksi yhteisöjen tuomioistuimeen 8.4.2002, Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee ja Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels vastaan Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit R. Schintgen, S. von Bahr ja R. Silva de Lapuerta, julkisasiamies: J. Kokott, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet, on antanut 7.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Sydänsimpukoiden mekaaninen pyynti, jota on harjoitettu jo useiden vuosien ajan mutta jota varten myönnetään vuosittain rajoitetuksi ajaksi lupa, jonka myöntäminen edellyttää joka kerran tämän toiminnan harjoittamismahdollisuuksien sekä sen alueen, jossa tätä toimintaa harjoitetaan, uudelleen arviointia, kuuluu luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua "suunnitelman" tai "hankkeen" käsitteen soveltamisalaan.
- 2) Direktiivin 92/43 6 artiklan 3 kohdassa otetaan käyttöön menettely, jonka tarkoituksena on taata ennakkovalvonnan avulla, että suunnitelma tai hanke, joka ei liity suoraan alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellinen mutta joka saattaa vaikuttaa tähän alueeseen merkittävästi, hyväksytään vain, jos se ei vaikuta

alueen koskemattomuuteen, kun taas kyseisen direktiivin 6 artiklan 2 kohdassa vahvistetaan yleinen suojeluvollisuus, joka muodostuu sellaisten heikentymisten tai häiriöiden välttämiseksi, joilla voisi olla merkittäviä vaikutuksia direktiivin tavoitteiden kannalta, eikä sitä voida soveltaa samanaikaisesti saman artiklan 3 kohdan kanssa.

- 3) a) Direktiivin 92/43 6 artiklan 3 kohdan ensimmäistä virkettä on tulkittava niin, että kaikki suunnitelmat tai hankkeet, jotka eivät liity suoraan alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellisia, on arvioitava asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen suojelutavoitteisiin, mikäli objektiivisten seikkojen perusteella ei ole poissuljettua, että ne vaikuttavat kyseiseen alueeseen merkittävästi joko erikseen tai yhdessä muiden suunnitelmien tai hankkeiden kanssa.
- b) Direktiivin 92/43 6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaan silloin, kun suunnitelma tai hanke, joka ei liity suoraan alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellinen, voi vaarantaa alueen suojelutavoitteet, sitä on pidettävä sellaisena, että se voi vaikuttaa merkittävästi alueeseen. Kyseinen riski on arvioitava erityisesti sen alueen, jota tämä suunnitelma tai hanke koskee, ominaisuuksien ja erityisten ympäristöolosuhdeiden valossa.
- 4) Direktiivin 92/43 6 artiklan 3 kohdan nojalla suunnitelmasta tai hankkeesta kyseessä olevalle alueelle aiheutuvien vaikutusten asianmukainen arviointi merkitsee sitä, että ennen sen hyväksymistä on alaa koskevat parhaat tutkimustulokset huomioon ottaen yksilöitävä suunnitelman tai hankkeen kaikki sellaiset näkökohdat, jotka voivat yksinään tai yhdistettyinä muiden suunnitelmien tai hankkeiden kanssa vaikuttaa tämän alueen suojelutavoitteisiin. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat hyväksyä sydänsimpukoiden mekaanisen pyynnin vain varmistuttuaan siitä, että se ei vaikuta haitallisesti kyseisen alueen koskemattomuuteen, kun otetaan huomioon tämän toiminnan vaikutusten asianmukaista arviointia koskevat päätelmät. Näin on silloin, kun ei ole olemassa mitään tieteelliseltä kannalta järkevää epäilyä tällaisten vaikutusten aiheutumatta jäämisestä.
- 5) Kun kansallista tuomioistuinta pyydetään tutkimaan direktiivin 92/43 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua suunnitelmaan tai hankkeeseen liittyvän luvan lainmukaisuus, se voi valvoa, ovatko kansalliset viranomaiset noudattaneet tällä säännöksellä vahvistettuja harkittavallan rajoja, vaikkei sitä olisikaan saatettu osaksi kyseisen jäsenvaltion kansallista oikeusjärjestystä tätä varten vahvistetun määräajan päättymisestä huolimatta.

⁽¹⁾ EYVL C 16, 29.6.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004,

yhdistetyissä asioissa C-184/02 ja C-223/02: Espanjan kuningaskunta ja Suomen tasavalta vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto ⁽¹⁾

(Direktiivi 2002/15/EY — Maantieliikenteen harjoittajien työaikajärjestelyt — Itsenäiset kuljettajat — Oikeudellinen perusta — Ammatinharjoittamisen vapaus — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — Suhteellisuus — Perusteluvollisuus)

(2004/C 262/04)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja ja suomi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-184/02 ja C-223/02, joissa on kyse kahdesta EY 230 artiklaan perustuvasta kumoamiskanteesta, jotka on jätetty yhteisöjen tuomioistuimeen 16.5. ja 12.6.2002, Espanjan kuningaskunta (asiamiehinään aluksi R. Silva de Lapuerta, sittemmin N. Díaz Abad) asiassa C-184/02, ja Suomen tasavalta (asiamiehinään T. Pynnä) asiassa C-223/02, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään M. Gómez-Leal ja C. Pennera (asia C-184/02) sekä H. von Herten ja G. Ricci (asia C-223/02)) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään A. Lopes Sabino ja G.-L. Ramos Ruano (asia C-184/02) sekä A. Lopes Sabino ja H. Erno (asia C-223/02)), joita tukee Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään F. Castillo de la Torre ja W. Wils (asia C-184/02) sekä M. Huttunen ja W. Wils (asia C-223/02)), yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. Rosas, S. von Bahr, K. Lenaerts (esittelevä tuomari) ja K. Schiemann, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanteet hylätään.
- 2) Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan vastaajille aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 169, 13.7.2002.
EYVL C 202, 24.8.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-195/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta ⁽¹⁾

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 91/439/ETY — Ajokortti — Vastavuoroinen tunnustaminen — Pakollinen rekisteröinti ja vaihtaminen — Ennen direktiivin täytäntöönpanoa myönnetyn ajokortin uusimisedellytykset)

(2004/C 262/05)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-195/02, jossa on kyse EY 226 artiklan nojalla nostetusta jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, joka on nostettu yhteisöjen tuomioistuimessa 27.5.2002, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään F. Castillo de la Torre ja W. Wils) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehinään N. Díaz Abad), jota tukevat Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehinään H. G. Sevenster ja S. Terstal) ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehinään P. Ormond, avustajanaan A. Robertson), yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-P. Puissechet, R. Schintgen (esittelevä tuomari), F. Macken ja N. Colneric, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies Múgica Arzamendi, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Toukokuun 30 päivänä 1997 annetun säädöksen nimeltä *Reglamento de conductores* (kuljettaja-asetus) 22–24 §:n ja 25 §:n 2 momentin sekä saman asetuksen seitsemännen siirtymäsäännöksen antaessaan Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetulla neuvoston direktiivillä 96/47/EY muutetun, 29 päivänä heinäkuuta 1991 yhteisön ajokortista annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY 1 artiklan 2 kohdan, 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja liitteessä I olevan 4 kohdan mukaisia velvollisuuksiaan.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Alankomaiden kuningaskunta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 191, 10.8.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-292/02 (Finanzgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Meiland Azewijn BV vastaan Hauptzollamt Duisburg ⁽¹⁾

(Valmistevero — Maataloudessa käytettävä kivennäisöljy — Direktiivi 92/81/EY — Direktiivin 8 a artikla — Merkitseminen siinä jäsenvaltiossa, jossa kivennäisöljy luovutetaan kulutukseen — Merkitsemisen kieltäminen siinä jäsenvaltiossa, jossa kivennäisöljyä käytetään — Direktiivi 95/60/EY)

(2004/C 262/06)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-292/02, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Finanzgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 6.8.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.8.2002, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa Meiland Azewijn BV vastaan Hauptzollamt Duisburg, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit S. von Bahr (esittelevä tuomari) ja R. Silva de Lapuerta, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/81/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1994 annetulla neuvoston direktiivillä 94/74/EY, 8 a artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että siinä kielletään jäsenvaltioita kantamasta valmisteveroa hyötyajoneuvon, kuten maatalouskoneen, tavanomaiseen polttoainesäiliöön sisältyvästä kivennäisöljystä — merkitystä tai merkitsemättömästä — jota käytetään polttoaineena kyseisen ajoneuvon liikkumisen lisäksi myös muihin tarkoituksiin, kuten maataloustöihin, kun kyseessä oleva kivennäisöljy on laillisesti luovutettu kulutukseen toisessa jäsenvaltiossa.

2) Yksityiset oikeussubjektit voivat vedota direktiivin 92/81, sellaisena kuin se on muutettuna, 8 a artiklan 1 kohdassa olevaan kieltoon kansallisessa tuomioistuimessa riitauttaakseen kyseisen kiellon kanssa ristiriidassa olevan kansallisen säännöksen.

⁽¹⁾ EYVL C 261, 26.10.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(suuri jaosto)

7 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-319/02 (korkeimman hallinto-oikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Petri Manninen ⁽¹⁾

(Tulovero — Suomalaisen yhtiöiden maksamien osinkojen osalta myönnettävä yhtiöveron hyvitys — EY 56 ja EY 58 artikla — Verojärjestelmän johdonmukaisuus)

(2004/C 262/07)

(Oikeudenkäyntikieli: suomi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-319/02, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 10.9.2002 tekemällään päätöksellä, joka on merkitty yhteisöjen tuomioistuimen rekisteriin 12.9.2002, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa, jonka on pannut vireille Petri Manninen, yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja K. Lenaerts (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Kokott, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 7.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

EY 56 ja EY 58 artikla ovat esteenä sellaiselle lainsäädännölle, jonka mukaan jäsenvaltiossa yleisesti verovelvollisella henkilöllä ei ole oikeutta yhtiöveron hyvitykseen osakeyhtiöiden hänelle maksamien osinkojen osalta silloin, kun yhtiöt eivät ole sijoittautuneet tähän valtioon.

⁽¹⁾ EYVL C 274, 9.11.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**(suuri jaosto)****7 päivänä syyskuuta 2004,****asiassa C-346/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta ⁽¹⁾****(Vakuutukset — Kolmas vahinkovakuutusdirektiivi — Bonusjärjestelmä)**

(2004/C 262/08)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-346/02, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 30.9.2002, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään C. Tufvesson ja J.-F. Pasquier), vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (asiamiehenään P. Gramegna, jota avustaa avocat A. Schmitt), yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), C. Gulmann ja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 7.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 289, 23.11.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**(suuri jaosto)****7 päivänä syyskuuta 2004,****asiassa C-347/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta ⁽¹⁾****(Vakuutukset — Kolmas vahinkovakuutusdirektiivi — Bonusjärjestelmä)**

(2004/C 262/09)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-347/02, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta

kanteesta, joka on nostettu 30.9.2002, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään C. Tufvesson ja J.-F. Pasquier), vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinään G. de Bergues, P. Boussaroque ja C. Mercier), yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), C. Gulmann ja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 7.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 289, 23.11.2002.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**(viides jaosto)****9 päivänä syyskuuta 2004,****asiassa C-375/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta ⁽¹⁾****(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Jätehuolto — Castellirin kaatopaikka — Direktiivi 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY — 4 ja 8 artikla)**

(2004/C 262/10)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa C-375/02, jossa on kyse EY 226 artiklan mukaisesta jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 18.10.2002, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään M. Konstantinidis ja R. Amorosi), vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään I. M. Braguglia, jota avustaa M. Fiorilli), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann, sekä tuomarit S. von Bahr ja R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari), julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY, 4 ja 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että Castellirin (Frosinone) (Italia) kaatopaikalle toimitetut jätteet hyödynnetään tai niistä huolehditaan vaarantamatta ihmisten terveyttä ja käyttämättä menettelyjä tai menetelmiä, joista voi aiheutua vahinkoa ympäristölle, ja koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jätteen haltija antaa jätteet yksityisen tai julkisen jätteenkeräilyliikkeen tai sellaisen yrityksen käsiteltäväksi, joka suorittaa liitteessä II A tai II B tarkoitettuja toimia.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 305, 7.12.2002.

on muutettuna 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY, 4 ja 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että Rodanon (Milano) (Italia) kaatopaikoille toimitetut jätteet hyödynnetään tai niistä huolehditaan vaarantamatta ihmisten terveyttä ja käyttämättä menettelyjä tai menetelmiä, joista voi aiheutua vahinkoa ympäristölle, ja koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jätteen haltija antaa jätteet yksityisen tai julkisen jätteenkeräilyliikkeen tai sellaisen yrityksen käsiteltäväksi, joka suorittaa liitteessä II A tai II B tarkoitettuja toimia tai hyödyntää tai käsittelee jätteet itse.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 305, 7.12.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(viides jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-383/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Jätehuolto — Rodanon kaatopaikat — Direktiivi 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY — 4 ja 8 artikla)

(2004/C 262/11)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa C-383/02, jossa on kyse EY 226 artiklan mukaisesta jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 24.10.2002, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään M. Konstantinidis ja R. Amorosi) vastaan Italian tasavalta (asiamiehinään I. M. Braguglia, avustajanaan M. Fiorilli), yhteisöjen tuomioistuimien (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit S. von Bahr ja R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari), julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-397/02 (Cour d' appel de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Clinique La Ramée ASBL ja Winterthur Europe Assurance SA vastaan Jean-Pierre Riehl ja Euroopan unionin neuvosto (¹)

(Henkilöstö — Sosiaaliset edut — Virkamiehellä vahinkotapaturmasta vastuussa olevaa kolmatta henkilöä kohtaan olevien oikeuksien siirtyminen yhteisöille)

(2004/C 262/12)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-397/02, jossa on kyse EY 234 artiklan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Cour d' appel de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 6.11.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 11.11.2002, Clinique La Ramée ASBL ja Winterthur Europe Assurance SA vastaan Jean-Pierre Riehl ja Euroopan unionin neuvosto, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta sekä yhteisöjen virkamiehiin tilapäisesti sovellettavien erityisten toimenpiteiden laatimisesta 29 päivänä helmikuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68, sellaisena kuin se on muutettuna 27.9.1985 annetulla neuvoston asetuksella (EHTY, ETY, Euratom) N:o 2799/85, 85 a artiklaa on tulkittava siten, että siinä ei anneta yhteisöille oikeutta periä virkamiehen kuolemasta vastuussa olevalta kolmannelta takaisin eloonjääneelle puolisolalle kyseisten henkilöstösääntöjen 79 ja 79 a artiklan nojalla maksettua perhe-eläkettä kokonaisuudessaan, kun vahingonkorvaussaatavaan sovellettavassa lainsäädännössä oikeus saada perhe-eläkettä ei liity lainvastaisen teon tekijän velvollisuuteen korvata kaikki aiheutuneet vahingot ja kun eloonjääneelle puolisolalle kuolleen puolison ansionmenetyksestä aiheutunut vahinko on pienempi kuin hänelle myönnetty perhe-eläke.

(¹) EUVL C 7, 1.11.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-417/02: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 85/384/ETY — Arkkitehdin tutkintojen tunnustaminen — Rekisteröintimenettely Kreikan teknisessä kamarissa (Technico Epimelitirio Elladas) — Velvollisuus esittää asiakirja, jossa todistetaan, että kyseessä oleva pätevyydistä kuuluu vastavuoroista tunnustamista koskevaan järjestelmään)

(2004/C 262/13)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-417/02, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 19.11.2002, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Patakia) vastaan Helleenien tasavalta (asiamiehenään E. Skandalou), yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. Rosas, S. von Bahr, K. Lenaerts ja K. Schiemann (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Kokott, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta arkkitehtuurin alalla sekä toimenpiteistä sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 10 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/384/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut 22.3.1993 presidentin asetuksen nro 107/1993 3 §:n 1 momentin c kohdan ja pitänyt sen voimassa ja koska se on sallinut sen, että Technico Epimelitirio Elladas (Kreikan tekninen kamari), johon rekisteröityminen on välttämätön edellytys arkkitehdin ammattin harjoittamiseksi Kreikassa, käsittelee hakemukset ja rekisteröi jäsenvaltioiden kansalaiset, joiden muualla kuin Kreikassa myönnetty todistukset olisi tunnustettava direktiivin 85/384 nojalla, huomattavalla viiveellä.

2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 19, 25.1.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(suuri jaosto)

7 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-456/02 (Tribunal de travail de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Michel Trojani vastaan Centre public d'aide sociale de Bruxelles (CPAS) (¹)

(Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Euroopan unionin kansalaisuus — Oleskeluoikeus — Direktiivi 90/364/ETY — Rajoitukset ja ehdot — Henkilö, joka työskentelee asuntolassa luontoisuuksia vastaan — Oikeus sosiaalihuoltoon)

(2004/C 262/14)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-456/02, Michel Trojani vastaan Centre public d'aide sociale de Bruxelles (CPAS), jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Tribunal de travail de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 21.11.2002 tekemälään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 18.12.2002, yhteisöjen tuomioistuin (suuri jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja K. Lenaerts, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 7.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Pääasian kantajan tilanteen kaltaisessa tilanteessa oleva henkilö ei kuulu EY 43 eikä EY 49 artiklan soveltamisalaan, ja hän voi vaatia oleskeluoikeutta EY 39 artiklassa tarkoitettuna työntekijän asemassa ainoastaan silloin, jos hänen harjoittamansa palkkatyö on aitoa ja todellista. Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen tehtävänä on selvittää tosiseikat, jotka ovat tarpeen sen arvioimiseksi, onko sen käsiteltäväksi saatetussa asiassa kyse tällaisesta toiminnasta.
- 2) Euroopan unionin kansalainen, jolla ei ole vastaanottavassa jäsenvaltiossa EY 39, EY 43 tai EY 49 artiklan nojalla oleskeluoikeutta, voi jo pelkästään sillä perusteella, että hän on unionin kansalainen, saada vastaanottavassa jäsenvaltiossa oleskeluoikeuden EY 18 artiklan 1 kohdan suoran soveltamisen perusteella. Tämän oikeuden käyttämiselle on tässä määräyksessä tarkoitettuja rajoitukset ja ehdot, mutta toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että näitä rajoituksia ja ehtoja sovellettaessa noudatetaan yhteisön oikeuden yleisiä periaatteita ja erityisesti suhteellisuusperiaatetta. Kuitenkin sen jälkeen, kun on varmistettu, että pääasian kantajan tilanteen kaltaisessa tilanteessa olevalla henkilöllä on oleskelulupa, kyseinen henkilö voi vedota EY 12 artiklaan saadakseen minimex-tuen kaltaisen sosiaalihuoltoetuuden.

(¹) EUVL C 44, 22.2.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

7 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-469/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Työsäädösten keskeyttämisestä maksettavat korvaukset — Asumisedellytys — Kansalaisuuteen perustuva välillinen syrjintä — EY 39 artikla — Asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artikla — Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 73 artikla)

(2004/C 262/15)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-469/02, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 23.12.2002, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään H. Michard) vastaan Belgian kuningaskunta (asiamiehenään aluksi A. Snoecx, sittemmin E. Dominkovits), yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: M. Poiras Maduro, kirjaaja: R. Grass, on antanut 7.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut EY 39 artiklan, työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan sekä sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammattinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, 73 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut työssäolon keskeyttämisestä kansallisen lainsäädännön nojalla maksettavien korvausten myöntämisen ja maksamisen ehdoksi sen, että kyseessä olevan henkilön asuin- tai kotipaikka on Belgiassa.
- 2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 44, 22.2.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(toinen jaosto)

7 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-1/03 (Cour d'appel de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyynnö): rikosoikeudenkäynti Paul Van de Walle ym. ja Texaco Belgium SA:ta vastaan (¹)

(Ympäristö — Jätteet — Direktiivi 75/442/ETY ja 91/156/ETY — Käsitteet ”jäte”, ”jätteen tuottaja” ja ”jätteen haltija” — Maa, joka on pilaantunut vuotaneen polttoaineen vaikutuksesta — Öljy-yhtiölle kuuluvan huoltoaseman toiminnan harjoittaminen)

(2004/C 262/16)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-1/03, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 3.12.2002 tekemällään päätöksellä, joka on kirjattu saapuneeksi yhteisöjen tuomioistuimeen 3.1.2003, saadakseen ennakkoratkaisun tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajina ovat Paul Van de Walle, Daniel Laurent, Thierry Mersch ja Texaco Belgium SA, Région de Bruxelles-Capitalen osallistuessa käsittelyyn, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), R. Schintgen, F. Macken ja N. Colneric, julkisasiamies: J. Kokott, kirjaaja: R. Grass, on antanut 7.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Vahingossa vuotaneet polttoaineet, jotka ovat pilanneet maaperän ja pohjaveden, ovat jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY, 1 artiklan a kohdassa tarkoitettuja jätteitä. Sama koskee polttoaineiden pilaamaa maata, ja näin myös silloin, kun sitä ei ole kaivettu pois. Pääasiassa esillä olevan kaltaisissa olosuhteissa öljy-yhtiö, joka toimittaa polttoaineita huoltoasemalle, voidaan katsoa direktiivin 75/442 1 artiklan c kohdassa tarkoitetuksi jätteen haltijaksi ainoastaan silloin, kun jätteet aiheuttaneen huoltoaseman varastointilaitteiden vuodon voidaan katsoa johtuneen tämän yrityksen toiminnasta.

(¹) EYVL C 44, 22.2.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-70/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysselvointeiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 93/13/ETY — Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot — Tulkintasäännöt — Lainvalintasäännöt)

(2004/C 262/17)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-70/03, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysselvointeiden noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 17.2.2003, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään I. Martínez del Peral ja M. França) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehinään L. Fraguas Gadea), yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. Rosas ja R. Silva de Lapuerta, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole saattanut kyseisen direktiivin 5 artiklaa ja 6 artiklan 2 kohtaa asianmukaisesti osaksi kansallista oikeutta.

2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 146, 21.6.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-72/03 (Commissione tributaria provinciale di Massa esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Carbonati Apuani Srl vastaan Comune di Carrara (¹)

(Tullia vaikutukseltaan vastaavat maksut — Maksu, jota peritään kunnan alueelta louhituista marmoreista sillä perusteella, että ne kuljetetaan kunnan rajojen ulkopuolelle)

(2004/C 262/18)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-72/03, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Commissione tributaria provinciale di Massa Carrara (Italia) on esittänyt 11.12.2002 tekemällään päätöksellä, joka on kirjattu saapuneeksi yhteisöjen tuomioistuimeen 18.2.2003, saadaksesen ennakkoratkaisun asiassa Carbonati Apuani Srl vastaan Comune di Carrara, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ja K. Lenaerts (esittelevä tuomari), julkisasiamies: M. Poiares Maduro, kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Tavarain painon perusteella suhteellisesti määräytyvää maksua, jota peritään vain yhden jäsenvaltion yhdessä kunnassa sillä perusteella, että tietyn tyyppiset tavarat viedään kunnan rajojen ulkopuolelle, on pidettävä EY 23 artiklassa tarkoitettuna vientitullia vaikutukseltaan vastaavana maksuna, vaikka se kohdistuu myös sellaisiin tavaroihin, jotka viedään tältä alueelta saman jäsenvaltion toiseen osaan.

2) EY 23 artiklaan ei voida vedota sellaisten vaatimusten tueksi, joissa vaaditaan marmoreista perittävän maksun nojalla ennen 16.7.1992 perittyjen rahamäärien palauttamista; tämä ei kuitenkaan koske sellaisia vaatimusten esittäjiä, jotka ovat nostaneet kanteen tai esittäneet vastaavanlaisen vaatimuksen ennen kyseistä päivää.

(¹) EUVL C 83, 5.4.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(viides jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-113/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Televisiointi — Direktiivi 97/33/EY — Numeroiden siirrettävyysspalvelu — Ei-maantieteelliset numerot)

(2004/C 262/19)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-113/03, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään C. Giolito ja M. Shotter) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinään G. de Bergues ja C. Lemaire), jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 13.3.2003, yhteisöjen tuomioistuimissa (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit S. von Bahr ja R. Silva de Lapuerta, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/33/EY mukaisia velvoitteitaan numeroiden siirrettävyyden ja operaattorin ennaltavalinnan osalta, koska se ei ole huolehtinut siitä, että ei-maantieteellisten numeroiden siirrettävyys on käytettävissä viimeistään 1.1.2000, kuten tämän direktiivin 12 artiklan 5 kohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 24 päivänä syyskuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/61/EY 1 artiklan 2 kohdalla, on edellytetty.

2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 113, 10.5.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-125/03: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Tutkittavaksi ottaminen — Oikeussuojan tarve — Direktiivi 92/50/ETY — Julkiset hankinnat — Jätteiden kuljetuspalvelu — Menettely, jossa sopimusta koskevaa ilmoitusta ei julkaista ennakolta)

(2004/C 262/20)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-125/03, jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, jonka Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään K. Wiedner) on 20.3.2003 nostanut Saksan liittotasavaltaa (asiamiehinään W.-D. Plessing ja A. Tiemann) vastaan, yhteisöjen tuomioistuimissa (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. Rosas, S. von Bahr, K. Lenaerts ja K. Schiemann, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut sille julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY 8 artiklan, 15 artiklan 2 kohdan ja 16 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska Lüdinghausenin ja Olfenin kaupunkien sekä Nordkirchenin, Sendenin ja Aschbergin kuntien tekemät jätehuoltosopimukset on tehty vastoin edellä mainituissa säännöksissä säädettyjä julkistamista koskevia sääntöjä.

2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 112, 10.5.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(ensimmäinen jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-269/03 (Cour d'appelin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Administration de l'enregistrement et des domaines ja Luxemburgin suurherttuakunta vastaan Vermietungsgesellschaft Objekt Kirchberg Sàrl ⁽¹⁾

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 13 artiklan C kohta — Kiinteän omaisuuden vuokrauksen vapautus arvonlisäverosta — Oikeus verotuksen valitsemiseen — Hankintoihin sisältyvän veron vähentäminen — Hyväksynnän saaminen etukäteen verohallinnolta)

(2004/C 262/21)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-269/03, jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Cour d'appel (Luxemburg) on esittänyt 18.6.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut 20.6.2003, saadaksean ennakkoratkaisun asiassa Administration de l'enregistrement et des domaines ja Luxemburgin suurherttuakunta vastaan Vermietungsgesellschaft Objekt Kirchberg Sàrl, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit A. Rosas ja S. von Bahr (esittelevä tuomari), julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjajaaja: johtava hallintovirkamies M. Múgica Arzamendi, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/EY 13 artiklan C kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ja toisen alakohdan säännösten vastaista ei ole se, että jäsenvaltio, joka on käyttänyt sillä olevaa mahdollisuutta ja myöntänyt verovelvollisille oikeuden valita verotus kiinteistön vuokrausta koskevien liiketoimien osalta, antaa säännöksiä, joissa hankintoihin sisältyvän arvonlisäveron täysimääräisen vähentämisen edellytykseksi asetetaan se, että verohallinnolta on etukäteen saatu hyväksyntä, jolla ei ole taannehtivaa vaikutusta.

⁽¹⁾ EUVL C 200, 23.8.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kuudes jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-450/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta ⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 98/44/EG täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2004/C 262/22)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-450/03, jossa on ollut kyse EY 226 artiklan mukaisesta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 27.10.2003, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään K. Banks) vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (asiamiehenään S. Schreiner), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit F. Macken (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjajaaja: R. Grass, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta 6 päivänä heinäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/44/EY 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Luxemburgin suurherttuakunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 289, 29.11.2003.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kuudes jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2004,

asiassa C-454/03, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta ⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 98/44/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2004/C 262/23)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-454/03, jossa on ollut kyse EY 226 artiklan mukaisesta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevasta kanteesta, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään K. Banks), vastaan Belgian kuningaskunta (asiamiehenään

E. Dominkovits), yhteisöjen tuomioistuimien (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit F. Macken (esittelevä tuomari) ja S. von Bahr, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 9.9.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta 6 päivänä heinäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/44/EY 15 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Belgian kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 289, 29.11.2003.

Landesgericht für ZRS Wienin 7.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa T-Mobile Austria GmbH vastaan Itävallan tasavalta

(Asia C-284/04)

(2004/C 262/24)

Landesgericht für ZRS Wien on pyytänyt 7.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 1.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa T-Mobile Austria GmbH vastaan Itävallan tasavalta seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/EY (¹) (jäljempänä kuudes direktiivi) 4 artiklan 5 kohdan kolmatta alakohtaa yhdessä liitteessä D olevan 1 kohdan kanssa tulkittava niin, että jäsenvaltion myöntäessä taajuuskäyttövastiketta vastaan UMA/IMT-2000, GSM-DCS-1800 ja TETRA -standardien mukaisia matkaviestintäjärjestelmien taajuuskäyttöoikeuksia (jäljempänä matkaviestintäjärjestelmien taajuuskäyttöoikeudet) kyseessä on teleliikennealueella suoritettava liiketoimi?
2. Onko kuudennen direktiivin 4 artiklan 5 kohdan kolmatta alakohtaa tulkittava niin, että jos jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä verovelvollisuuden edellytykseksi ei aseteta direktiivin 4 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa mainittua kriteeriä, jonka mukaan liiketoimet "eivät ole

merkitykseltään vähäisiä" (*de minimis* -sääntö), kyseistä jäsenvaltiota on tämän vuoksi kaikissa tapauksissa pidettävä verovelvollisena teleliikennealueella kaikkien liiketoimien osalta riippumatta siitä, ovatko nämä toimet merkitykseltään vähäisiä?

3. Onko kuudennen direktiivin 4 artiklan 5 kohdan kolmatta alakohtaa tulkittava niin, että kun jäsenvaltio myöntää matkaviestintäjärjestelmien taajuuskäyttöoikeuksia vastiketta vastaan, joka on suuruudeltaan yhteensä 831 595 241,10 euroa (UMTS/IMT 2000) tai 98 108 326 euroa (DCS-1800-kanvat) tai 4 832 743,47 euroa (TETRA), sitä ei ole pidettävä merkitykseltään vähäisenä liiketoimena ja jäsenvaltiota on tämän vuoksi pidettävä verovelvollisena?
4. Onko kuudennen direktiivin 4 artiklan 5 kohdan toista alakohtaa tulkittava niin, että suurempaan kilpailun rajoittamiseen johtaisi se, että jäsenvaltio ei jakaessaan matkaviestintäjärjestelmien taajuuskäyttöoikeuksia vastiketta vastaan, jonka suuruus on yhteensä 831 595 241,10 euroa (UMTS/IMT 2000) tai 98 108 326 euroa (DCS-1800-kanvat) tai 4 832 743,47 euroa (TETRA), soveltaisii näihin vastikkeisiin arvonlisäveroa, ja tällaisten taajuuksien yksityisten tarjoajien olisi suoritettava näistä liiketoimista arvonlisäveroa?
5. Onko kuudennen direktiivin 4 artiklan 5 kohdan ensimmäistä alakohtaa tulkittava niin, että jäsenvaltio, joka jakaa matkaviestintäjärjestelmien taajuuskäyttöoikeuksia matkaviestintäalan yrittäjille siten, että se tutkii aluksi huutokaupmanettelyssä enimmäistarjouksen taajuuskäyttövastikkeelle ja tämän jälkeen se jakaa taajuudet eniten tarjonneelle, ei toimi julkisen vallan puitteissa, ja tämän vuoksi näin toimivaa jäsenvaltiota on pidettävä verovelvollisena riippumatta siitä, mikä on näiden oikeuksien myöntämiseen johtavan toimenpiteen oikeudellinen luonne jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan?
6. Onko kuudennen direktiivin 4 artiklan 2 kohtaa tulkittava niin, että viidennessä kysymyksessä kuvailtua jäsenvaltion taajuuskäyttöoikeuksien myöntämistä matkaviestintäjärjestelmille on pidettävä taloudellisena toimintana ja tällaista toimintaa harjoittavaa jäsenvaltiota on siten pidettävä verovelvollisena?
7. Onko kuudetta direktiiviä tulkittava niin, että matkaviestintäjärjestelmien taajuuskäyttöoikeuksien jakamiseksi vahvistettujen taajuuskäyttövastikkeiden osalta kyseessä ovat bruttovastikkeet (jotka jo sisältävät arvonlisäveron) tai nettovastikkeet (joihin arvonlisävero vielä voidaan lisätä)?

(¹) EYVL L 145, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 14.7.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston yhdistetyissä asioissa T-236/01, T-239/01, T-244/01—T-246/01, T-251/01 ja T-252/01, Tokai ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 29.4.2004 antamasta tuomiosta asian T-239/01 osalta

(Asia C-301/04 P)

(2004/C 262/25)

Euroopan yhteisöjen komissio on valittanut 14.7.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston yhdistetyissä asioissa T-236/01, T-239/01, T-244/01—T-246/01, T-251/01 ja T-252/01, Tokai ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 29.4.2004 antamasta tuomiosta asian T-239/01 osalta. Valittajan asiamiehinä ovat Walter Mölls, Wouter Wils ja Heike Gading, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-236/01, T-239/01, T-244/01—T-246/01, T-251/01 ja T-252/01 29.4.2004 antaman tuomion (*) tuomiolauselman 2 kohtaa koskeviltä osin,
2. velvoittaa SGL Carbon AG:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 29.4.2004 antama tuomio koskee EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta tehtyä komission päätöstä 2002/271/EY (asia COMP/E/-1/36.490 — Grafiittielektrodit; EYVL 2002, L 100, s. 1; jäljempänä päätös).

Tuomiossa vahvistetaan se, että seitsemän kantajaa, jotka ovat osallistuneet grafiittielektrodikartelliin vuosina 1992—1998 ja joille päätös on osoitettu, ovat rikkoneet EY:n perustamissopimuksen 81 artiklaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa, ja siinä todetaan kilpailusääntöjen rikkomisen laajuus. Siinä kuitenkin alennetaan määrättyjä sakkoja eri laajuuksissa.

Valitus koskee tuomion 401—412 kohdassa käsitellyä SGL-nimiselle yhtiölle myönnettäviä sakonalennusta (asia T-239/01, tuomiolauselman 2 kohta). Siinä on erityisesti kyse niistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamuksista, jotka koskevat sitä, miten laaja oikeus yrityksillä on olla todistamatta itseään vastaan, sillä kyseisillä toteamuksilla on välillisesti vaikutusta myös siihen, mitkä ovat komission tarkastusvaltuuksien rajat.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa tuomion 407—409 ja 412 kohdassa, että SGL:llä oli niiden vastausten perus-

teella, jotka se oli antanut sille asetuksen N:o 17 11 artiklan 2 kohdan perusteella osoitettuun tietojensaantipyyntöön, oikeus saada komission päätöksessä omaksumasta näkemyksestä poiketen alennusta sakkoon sakkojen määräämättä jättämisestä tai lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa annetun tiedonannon (EYVL 1996, C 207, s. 4; jäljempänä yhteistyöstä annettu tiedonanto) perusteella. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää komission väitteen, jonka mukaan SGL:n vastauksiin perustuvan mahdollisen alennuksen olisi joka tapauksessa oltava pienempi kuin siinä tapauksessa, että yritys antaa tiedot oma-aloitteisesti (tuomion 410 kohta).

Komission mukaan edellä mainittuihin tuomion kohtiin sisältyy oikeudellisia virheitä ja tuomio on ristiriidassa tältä osin asetuksen N:o 17 15 ja 11 artiklan sekä yhteistyöstä annetun tiedonannon kanssa.

Kysymys siitä, antoivatko tietyt vastaukset komission tietojensaantipyyntöön periaatteessa perusteen alentaa sakkoa

Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asetuksen N:o 17 11 artiklan 2 kohdan (nykyisin asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan 2 kohta) mukaiseen tietojensaantipyyntöön annettuja vastauksia ei pääsääntöisesti tarvitse pitää sellaisena yhteistyönä, jonka perusteella olisi myönnettävä sakonalennusta. Jos yritykset eivät noudata tällaista pyyntöä, komissio voi näet asetuksen N:o 17 11 artiklan 5 kohdan (asetuksen N:o 1/2003 18 artiklan 3 kohta) mukaisesti vaatia niitä päätöksellä toimittamaan pyydyt tiedot. Tietyt vastaukset voivat olla kuitenkin peruste alentaa sakkoa tutkimuksen aikana tehdyn yhteistyön perusteella eli silloin kun esitettyjä kysymyksiä ei olisi voitu sisällyttää asetuksen N:o 17 11 artiklan 5 kohdan perusteella tehtyyn päätökseen, koska niillä olisi loukattu luvattomasti yritysten puolustautumisoikeuksia.

Arviointiperusteet, jotka koskevat tältä kannalta katsoen luvallisten kysymysten erottamista luvattomista kysymyksistä, on esitetty yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 374/87, Orkem, antamassa tuomiossa (Kok. 1989, s. 3283). Sen mukaan komissio voi vaatia rajoituksetta jo sellaisten olemassa olevien asiakirjojen toimittamista, jotka koskevat tutkimusten kohdetta. Se voi myös vaatia "tiedot tämän yrityksen tiedossa mahdollisesti olevista seikoista" (asia Orkem, tuomion 34 kohta). "Komissio ei voi [kuitenkaan] vaatia yritystä antamaan sellaisia vastauksia, joiden seurauksena sen olisi myönnettävä sellainen kilpailusääntöjen rikkominen, josta komission on hankittava selvitys" (em. asia, tuomion 35 kohta).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut kyseistä eroa väärin valituksenalaisen tuomion 408 kohdassa. Tuomion 408 kohta koskee ainoastaan sellaisten jo olemassa olevien tietojen toimittamista, joita voitiin vaatia ilman, että SGL:n puolustautumisoikeuksia olisi loukattu.

Sama pätee toiseen tietojensaantipyynnöön, joka tarkastellaan tuomion 412 kohdassa. Koska komissio tiesi, että SGL oli varoittanut toista yritystä tulevista tarkastuksista, se oli kysynyt SGL:ltä muun muassa sitä, mille muille yritykselle se oli antanut kyseisen tiedon. SGL nimesi erään toisen yrityksen, mutta vaikenen kuitenkin siitä, että se oli varoittanut myös kolmatta yritystä, kuten komissiolle myöhemmin selvisi. Kyseisellä kysymyksellä komissio pyysi tietoa ”seikoista” eikä se velvoittanut yritystä ”myöntämään — kilpailusääntöjen rikkomisen”. Käytetään SGL:n vastauksessaan antamaa tietoa hyväkseen raskauttavana asianhaarana, minkä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut huomioon, komission oli ensin näytettävä toteen kilpailusääntöjen rikkominen.

Sakon alennuksen määrä ennen tietojensaantipyynnön lähettämistä tehdyn yhteistyön osalta

Siltä osin kuin osaa SGL:n harjoittamasta yhteistyöstä oli pidettävä vastauksena sellaiseen kysymykseen, jota sitovan tietojensaantipyynnön eli päätöksen muodossa olevan tietojensaantipyynnön yhteydessä oli pidettävä luvattomana, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jättää tuomion 410 kohdassa ottamatta huomioon sen, että kaikenlainen sakon alentaminen perustuu pelkästään siihen vastaavaan lisäarvoon, jota komissio on saanut tutkimuksilleen. Kyseinen lisäarvo on suhteellisesti suurempi, jos kyse on spontaanista avunantamisesta, joka, koska siihen on ryhdytty aikaisessa vaiheessa, säästää komissiota heti alusta pitäen ryhtymästä tiettyihin tutkintatoimenpiteisiin, kuten tietojensaantipyynnön (myös sitomattoman) suunnitteluun ja laatimiseen.

(¹) Ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

SGL Carbon AG:n 19.7.2004 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston yhdistetyissä asioissa T-236/01, T-239/01, T-244/01—T-246/01, T-251/01 ja T-252/01, Tokai ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 29.4.2004 antamasta tuomiosta asian T-239/01 osalta

(Asia C-308/04 P)

(2004/C 262/26)

SGL Carbon AG on valittanut 19.7.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston yhdistetyissä asioissa T-236/01, T-239/01, T-244/01—T-246/01, T-251/01 ja T-252/01, Tokai ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 29.4.2004 antamasta tuomiosta asian T-239/01 osalta. Valittajan edustajia ovat Rechtsanwalt Dr. Martin Klusmann ja Rechtsanwalt Dr. Kirsten Beckmann, Freshfields Bruckhaus Deringer, Freiligrathstr. 1, D-40479 Düsseldorf.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. ensimmäisessä oikeusasteessa esitetystä vaatimuksista riippumatta kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-239/01 antaman tuomion (¹) siltä osin kuin sillä hylätään kanne vastaajan 18.7.2001 tekemän päätöksen 3 ja 4 artiklaa koskevilta osin,
2. toissijaisesti alentaa sopivalla tavalla kantajalle päätöksen COMP/E-1/36.490 3 artiklassa määrättyä sakkoa sekä edellä mainitun päätöksen 4 artiklassa ja vastaajan 23.7.2001 päivättyssä kirjeessä (SG2001) D/290091 vahvistettuja korkoja ja viivästyskorkoja,
3. edelleen toissijaisesti yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella palauttaa asian takaisin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen uuden ratkaisun antamista varten, ja
4. velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut.

Valittaja pyrkii yhteensä seitsemällä valitusperusteella siihen, että komission päätöksen 3 ja 4 artikla kumotaan laajemmin kuin mitä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tuomiossaan tehnyt.

1. Se vetoaa ensinnäkin kahdenkertaisen seuraamuksen kieltoa koskevan periaatteen loukkaamiseen, koska Pohjois-Amerikassa jo ennen riidanalaisen komission päätöksen tekemistä samoista teoista määrättyjä seuraamuksia ei ole otettu huomioon. Valittaja väittää, että Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa kilpailun turvaamiseksi annettujen kieltoosaintöjen samanlaisten aineellisten suojelutavoitteiden vuoksi ainakin aikaisemmin samassa asiassa määrätty seuraamukset olisi pitänyt hyvittää. Tämä perustuu välittömästi siihen kahdenkertaisen seuraamuksen kieltoa koskevaan periaatteen sellaisena kuin se ilmenee laajassa merkityksessään yhteisön oikeuden ja kolmansien maiden oikeuden välisessä suhteessa, mutta tämän lisäksi myös ”natural justice” -periaatteen, joka on tätäkin laajempi ja asiassa Walt Wilhelm annetun tuomion jälkeen osa oikeuskäytäntöä. Lisäksi yhteisöjen tuomioistuin on jo asiassa Boehringer antamassaan tuomiossa vahvistanut sen, että Yhdysvalloissa määrätty seuraamukset on periaatteessa hyvitetävä silloin kun on kyse samasta teosta, mitä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei kuitenkaan ole ottanut huomioon.

2. Siltä osin kuin on kyse ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamuksista, jotka koskevat sakkojen laskentapohjien vahvistamista, vastaaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti jättänyt mukauttamatta laskentapohjaa valittajan osalta alaspäin, vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vahvistamien merkityksellisten arviointikriteerien syrjimätön soveltaminen olisi tätä edellyttänyt.

3. Kolmannella valitusperusteella valittaja väittää, ettei sakkojen perusmäärän erityinen korottaminen 25 prosentilla ennen komission alkavia tarkastuksia annettuun varoitukseen perustuen ollut sallittua. Kyseiset varoitukset eivät muodosta kilpailusääntöjen rikkomista eikä niitä voida silloin kun sakon määrää lasketaan asetuksen N:o 17 15 artiklan 2 kohdan perusteella ottaa vastoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsitystä huomioon raskauttavana asiahaaran loukkaamatta nolla poena sine lege -periaatetta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vastakkaisen näkemyksen tueksi lainaama asiaan Sarrió perustuva oikeuskäytäntö ei valittajan mukaan ole asian kannalta merkityksellinen, koska kyseisen asian taustalla olevassa tilanteessa raskauttavat olosuhteet otettiin rikkomisen tekemisen yhteydessä huomioon sakkoa korottavasti, mutta huomioon ei otettu kuitenkaan sellaisia myöhempiä toimia, joilla oli mahdollista tai joilla olisi voitu estää jälkepäin rikkomisen paljastuminen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi valittajan mukaan esillä olevassa asiassa ottanut valittajan vahingoksi huomioon spukalatiivisia sisäisiä tosiseikkoja, mikä loukkaa todistussääntöjä.

4. Sakon määrän laskemisen osalta valittaja vetoaa lisäksi asetuksen N:o 17 15 artiklan 2 kohdassa vahvistetun seuraamuksen ylärajan, joka on 10 prosenttia konsernin liikevaihdosta, ylittämiseen. Riippumatta siitä, ottiko komissio huomioon merkityksellisen liikevaihdon vuodelta 2000 tai vuodelta 1999, sen olisi pitänyt vähentää laskennallisen sakon määrä 10 prosenttiin konsernin liikevaihdosta ennen sakkojen määräämistä jättämistä tai lieventämistä koskevan tiedonannon soveltamista. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti ylipäänsä jättänyt tämän kysymyksen avoimeksi siinä oikeudellisesti väärässä käsityksessä, ettei sillä ollut tämän osalta esitettyjen väitteiden hylkäämisen kannalta mitään merkitystä.

5. Lisäksi valittaja vetoaa siihen, ettei puutteellisen asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden yhteydessä pidettyjen asiakirjojen merkitystä ole otettu riittävällä tavalla huomioon. Valittaja viittaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämäänsä täydentäen siihen, että myös ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tukeutunut sel-laisiin päätöksissä ensimmäistä kertaa esitettyihin uusiin ja raskauttaviin asiakirjoihin, jotka eivät olleet valittajan tiedossa ja joiden osalta sille ei aikaisemmin ollut annettu oikeutta tulla kuulluksi.

6. Valittaja katsoo lisäksi, että sen kiistatta huonontunut taloudellinen kapasiteetti on jätetty järjestelmällisesti ottamatta huomioon sakkojen määrää laskettaessa, mikä merkitsee suhteellisuusperiaatteen ja omistussvapauden loukkaamista. Kartellioikeudelliset seuraamukset eivät saa johtaa seuraamusten kohteena olevien yritysten olemassaolon vaarantamiseen. Arvioitaessa seuraamusten suhteellisuutta ja oikeellisuutta yksittäistapauksessa mittapuuna on pidettävä toimivaa yritystä. Arvioinnin perustaminen siihen, mitkä yrityksen osat ovat vielä pelastettavissa sakkojen määräämisen johdosta aiheutuvan konkurssin jälkeen, ei ole sallittua. Seuraamuksia laskettaessa on lähdettävä siitä, ettei taloudellisia "kuolemantuomioita" langeteta.

7. Lopuksi valittaja vetoaa siihen, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole ottanut kantaa valittajan korkojen ja

viivästyskorkojen vahvistamisen osalta esittämään moniosaiseen oikeusväitteeseen vaan sen on hylännyt sen lopullisen ratkaisunsa seurauksena. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti jättänyt ottamatta huomioon sen, että korkojen vahvistamiselle ei ylipääntänsä ollut oikeudellista perustaa, eikä sitä ollut myöskään kyseisessä asiassa vahvistetulle korkokannalle. Myös siinä tapauksessa, että hyväksytään, että korkojen vahvistaminen on periaatteessa mahdollista oikeuden väärinkäyttöä merkitsevien kanteiden nostamisen välttämiseksi, huomattavasti pienempien korkojen vahvistaminen on joka tapauksessa välttämätöntä kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi. Tämä pätee varsinkin sitä taustaa vasten, että seuraamusten taso on selvästi noussut ja tämä on johtanut samalla huomattavasti nousseen määrättyjen korkojen absoluuttiseen tasoon. Valituksenalaisessa tuomiossa ei käsitellä esitettyjä aineellisia väitteitä. Sen sijaan siinä otetaan kantaa erääseen väitteeseen, jota valittaja ei ole esittänyt.

(¹) Ei vielä julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Fővárosi Bíróság (Unkari) 24.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Vajnai Attilaa vastaan vireillä olevassa rikosasiassa

(Asia C-328/04)

(2004/C 262/27)

Fővárosi Bíróság on pyytänyt 24.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 30.7.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua Vajnai Attilaa vastaan vireillä olevassa rikosasiassa seuraavaan kysymykseen:

Onko Büntető Törvénykönyvin 269/B §:n 1 momentti, jossa säädetään, että henkilö, joka käyttää tai asettaa julkisesti nähtäväksi viisikärkisestä punaisesta tähdestä muodostuvan tunnuksen, syyllistyy lievään rikokseen, kun toiminta ei muodosta vakavampaa rikosta, yhteensopiva syrjäntäkiellon periaatteen kanssa, joka on yhteisön oikeuden perustavanlaatuisen periaate? Mahdollistetaanko Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa, jonka mukaan unioni perustuu jäsenvaltioille yhteisiin vapauden, kansanvallan, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen periaatteisiin, tai direktiivissä 2000/43/EY (¹), jossa myös viitataan perusvapauksiin tai perusoikeuskirjan 10, 11 ja 12 artiklassa, että henkilö, joka haluaa ilmaista poliittisia vakaumuksiaan niitä kuvaavien tunnusten avulla, voi tehdä näin missä hyvänsä jäsenvaltiossa?

(¹) EYVL L 180, s. 22.

Euroopan yhteisöjen komission 30.7.2004 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-330/04)

(2004/C 262/28)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 30.7.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Chiara Cattabriga.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut neuvoston direktiivin 90/425/ETY⁽¹⁾ ja neuvoston direktiivin 92/118/ETY⁽²⁾ muuttamisesta eläimistä saatavien sivutuotteiden terveysvaatimusten osalta 21 päivänä lokakuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/33/EY⁽³⁾ 3 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, tai ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle
- 2) velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 16.5.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽³⁾ EYVL L 315, 19.11.2002, s. 14.

Euroopan yhteisöjen komission 28.7.2004 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-332/04)

(2004/C 262/29)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 28.7.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat oikeudellisen yksikön virkamies Gregorio Valero Jordana ja oikeudellisessa yksikössä toimiva kansallinen asiantuntija Florence Simonetti, prosessi-osoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- a) toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut

- tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY, ⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY, ⁽²⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole saattanut tämän direktiivin 3 artiklaa kokonaan osaksi kansallista lainsäädäntöä
- direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, 9 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole saattanut tätä säännöstä osaksi kansallista oikeusjärjestystä
- direktiivin 97/11/EY 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on laiminlyönyt siinä säädetyn siirtymäkauden järjestelmän
- direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä II olevan 10 kohdan b kohdan, kun niitä luetaan yhdessä 2 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 2 kohdan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole saattanut ensin mainittua säännöstä asianmukaisella tavalla osaksi kansallista oikeusjärjestystä
- direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, 2 artiklan 1 ja 3 kohdan ja 4 artiklan 2, 8 ja 9 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole suorittanut Paternassa (Valencia) sijaitsevan vapaa-ajan keskuksen rakentamista koskevan suunnitelman ympäristövaikutusten arviointia ja näin ollen koska se ei ole soveltanut sitä, mitä näissä säännöksissä säädetään.

- b) velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Espanjan lainsäädännössä, jolla direktiivi 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY, on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä ja joka koostuu pääosin ympäristövaikutusten arvioinnista 28.6.1986 annetusta Real Decreto Legislativo (asetus) nro 1302/1986, jota on muutettu 8.5.2001 annetulla lailla nro 6/2001, ei aseteta velvollisuutta, jonka mukaan ympäristövaikutusten arvioinnissa olisi arvioitava eri ympäristötekijöiden vuorovaikutuksesta johtuvien, ennakoitavissa olevien seurausten vaikutuksia ympäristöön, toisin kuin direktiivillä 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, edellytetään.

Espanjan lainsäädännössä ei toisteta velvollisuutta julkistaa hankkeen jatkamista koskevan luvan myöntämistä tai sen epäämistä koskeva hallinnollinen päätös ja päätöksen sisältö ja siihen liittyvät ehdot, toisin kuin direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, 9 artiklan 1 kohdassa edellytetään.

Direktiivin 97/11/EY 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, että kyseisen direktiivin säännöksiä sovelletaan uusiin hankkeisiin, joita koskevat lupahakemukset toimitetaan 14.3.1999 alkaen. Espanjan lainsäädännöllä ei noudateta tätä yhteisön säännöstä, koska kyseistä kansallista lainsäädäntöä ei sovelleta yksityisiin hankkeisiin, joita koskevan hallinnollisen lupahakemuksen käsittely on kesken, eikä julkisiin hankkeisiin, jotka on jo julkaistu tai jotka on jo hyväksytty ennen 8.10.2000.

Direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä II olevassa 10 kohdan b kohdassa mainitaan hankkeina, joilta voidaan edellyttää ympäristövaikutusten arviointia, kaupunkirakentaminen ostoskeskusten ja paikoitusalueiden rakentaminen mukaan lukien. Espanjan lainsäädännössä kyseinen edellytys koskee vain kaupunkialueiden ulkopuolella sijaitsevia hankkeita. Komissio katsoo, että tällaisella rajoittamisella ylitetään jäsenvaltioilla direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, 2 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 2 kohdan nojalla olevan harkintavallan rajat, koska siinä suljetaan yleisellä tavalla pois sellaisten valintaperusteiden ja raja-arvojen huomioon ottaminen, jotka liittyvät hankkeiden kokoon ja laatuun. Lisäksi valtion ja itsehallintoalueiden voimaan saattamien kaupunkisuunnittelua koskevien lainsäädäntöjen ja itsehallintoalueiden voimaan saattaman ympäristövaikutusten arviointia koskevan lainsäädännön arvioinnin perusteella voidaan todeta, että suurimmassa osassa itsehallintoalueita ei vaadita ympäristövaikutusten arviointia kaupunkirakentamiselta, joka tapahtuu alueella, jolle on jo rakennettu tai jolle voidaan rakentaa.

Sen seurauksena, että direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä II olevan 10 kohdan b kohta on saatettu virheellisesti osaksi kansallista oikeusjärjestystä, Espanjan viranomaiset jättivät suorittamatta ympäristövaikutusten arvioinnin Paternassa (Valencia) sijaitsevan vapaa-ajan keskuksen osalta vain sillä perusteella, että se rakennettiin kaupunkialueelle.

(¹) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

(²) Direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3 päivänä maaliskuuta 1997 annettu neuvoston direktiivi (EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5).

Hauptverband der Deutschen Bauindustrie e.V., Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG:n ja Geschäftsführer Jürgen Scmoltdin 10.8.2004 tekemä valitus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-264/03, Jürgen Scmoltdt, Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG ja Hauptverband der Deutschen Bauindustrie e.V. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 25.5.2004 antamasta määräyksestä

(Asia C-342/04 P)

(2004/C 262/30)

Hauptverband der Deutschen Bauindustrie e.V., Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG ja Geschäftsführer (johtaja) Jürgen Scmoltdt ovat valittaneet 10.8.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-264/03, Jürgen Scmoltdt, Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG ja Hauptverband der Deutschen Bauindustrie e.V. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 25.5.2004 antamasta määräyksestä. Valittajien edustaja on professori Hans-Peter Schneider, Rominteweg 3, D-30559 Hannover.

Valittajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa määräyksen ja palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen
- velvoittaa vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, pääasiassa riitautettu komission päätös koskee valittajia erikseen.

Valittajat esittävät seuraavat kahdeksan valitusperustetta:

- (1) Riidanalainen määräys perustuu virheellisiin tosiseikkoihin: on kiistatonta, että mitään pysyvän rakennusalan komitean tilapäisen työryhmän 22.11.2002 laatimaa kertomusta ei ole olemassa. Tilapäinen työryhmä, joka asetettiin pysyvän rakennusalan komitean 10.—11.9.2002 pidetyssä 55. kokouksessa direktiivin 89/106/ETY 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti vastalausemenettelyä varten, ei milloinkaan kokoontunut ja/tai laatinut tällaista kertomusta.
- (2) Kolmas valittaja ei nostanut kannetta ”henkilökohtaisesti”: hän on kiistatta ensimmäisen valittajan, joka on rakennustuotteita tällä alalla käyttävien saksalaisyritysten yhteenliittymä, Bundesfachabteilung Wärme-, Kälte-, Schall- und Brandschutzin (lämmön-, kylmyyden-, melun- ja tulipalon-eristyksestä vastaava liittovaltion tasolla toimiva tekninen osasto) johtaja ja tässä ominaisuudessa ensimmäisen valittajan palveluksessa. Kolmannen valittajan työtehtäviin kuuluu ensimmäisen valittajan ja sidosyritysten edustaminen asiaa koskevan kansallisen ja eurooppalaisen standardointityön puitteissa.
- (3) Yhteisön oikeudessa vahvistetaan valittajille menettelyllisiä takeita. Pysyvää rakennusalan komiteaa direktiivin 89/106/ETY 5 artiklan 1 kohdan ja sen johdanto-osan seitsemännen perustelukappaleen mukaan koskevien menettelyllisten takeiden on katsottava hyödyttävän myös niitä, jotka pysyvä komitea saattaa tilapäisenä työryhmänä osalliseksi 5 artiklan 1 kohdassa edellytetyn lausunnon laatimiseen.
- (4) Direktiivin 89/106/ETY 5 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä kolmas valittaja edusti pysyvän rakennusalan komitean tilapäisen työryhmän jäsenenä paitsi ensimmäistä valittajaa myös luonnollisesti toista valittajaa, koska tämä on sidosyritys. On kiistatonta, että toinen valittaja on ensimmäisen valittajan Bundesfachabteilung Wärme-, Kälte-, Schall- und Brandschutzin jäsen.
- (5) Toinen valittaja selvitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle neljän esimerkin avulla, että olemassa oleviin sopimuksiin on puututtu.

- (6) Ensimmäinen valittaja oli "neuvottelija", vaikka tätä ei ole tarpeen ottaa huomioon.
- (7) Ensimmäinen valittaja oli välittömästi mukana eurooppalaisessa standardointityössä ja direktiivin 89/106/ETY 5 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä.
- (8) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisu ei ollut asianmukainen oikeudenkäyntikulujen osalta.

mukaan polkumyymtimarginaalin olemassaoloa määritettäessä, kun normaaliarvoa on verrattu vientihintaan; ja/tai

- c) ei ole arvioitu kaikkia asiaankuuluvia vahinkoon liittyviä tekijöitä, jotka vaikuttavat yhteisön teollisuuden tilanteeseen, ja tehty virhe yksilöitäessä yhteisön teollisuudelle aiheutunutta vahinkoa, kun on asetuksen N:o 384/96 3 artiklan 5 kohdan ja polkumyymntisopimuksen 3.4 artiklan vastaisesti nojautettu todisteisiin, jotka on saatu yhteisön teollisuuteen kuulumattomilta yrityksiltä?

ii) onko jokin seuraavista tai ovatko kaikki niistä

- a) lopullisen polkumyymntitullin käyttöönnotosta Egyptistä, Intiasta ja Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 2398/97⁽³⁾ muuttamisesta ja sen Intiasta peräisin olevaan tuontiin soveltamisen keskeyttämisestä annettu neuvoston asetus N:o 1644/2001;

- b) lopullisen polkumyymntitullin käyttöönnotosta Egyptistä, Intiasta ja Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2398/97⁽⁴⁾ [Alkup. s. 25] muuttamisesta ja menettelyn päättämisestä Pakistanista peräisin olevan tuonnin osalta annettu neuvoston asetus N:o 160/2002 ja/tai

- c) asetuksella (EY) N:o 2398/97, sellaisena kuin se on muutettuna ja sen soveltaminen keskeytettynä asetuksella (EY) N:o 1644/2001⁽⁵⁾, käyttöön otetun lopullisen polkumyymntitullin vahvistamisesta Intiasta peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa annettu neuvoston asetus N:o 696/2002 ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa (mukaan lukien asetuksen N:o 384/96 1 artikla, 7 artiklan 1 kohta ja 9 artiklan 4 kohta luettuna yhdessä polkumyymntiasetuksen 1 artiklan, 7 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan kanssa) siltä osin kuin (i) ne annettiin sellaisten tietojen uudelleenarvioinnin perusteella, jotka kerättiin alkuperäisen tutkimusjakson aikana, ja tämä uudelleenarviointi osoitti, että alkuperäisen tutkimusjakson aikana ei ollut tapahtunut polkumyymntiä tai polkumyymntitaso alentamista, mutta (ii) edellä mainituissa asetuksissa ei säädetä asetuksen N:o 2398/97 nojalla jo maksettujen summien palauttamisesta?

- iii) ovatko asetukset N:o 1644/2001, N:o 160/2002 ja N:o 696/2002 lisäksi ristiriidassa asetuksen N:o 384/96 7 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan 4 kohdan sekä suhteellisuusperiaatteen kanssa, kun niissä sallitaan niiden voimaantuloa edeltävän ajanjakson osalta sellainen polkumyymntitullin taso, joka ei ole täysin suhteessa polkumyymntin määrään tai vahinkoon, joka tullilla on tarkoitus korjata?

High Court of Justice, Chancery Divisionin 22.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ikea Wholesale Ltd vastaan Commissioners of Customs and Excise

(Asia C-351/04)

(2004/C 262/31)

High Court of Justice, Chancery Division, on pyytänyt 22.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Ikea Wholesale Ltd vastaan Commissioners of Customs and Excise, seuraaviin kysymyksiin:

- i) Kun otetaan huomioon Maailman kauppajärjestön (WTO) riitojenratkaisuelimen (DSB) paneelin 30.10.2000 päivätyn kertomuksensa WT/DS1412/R 7.2 kohdan g ja h alakohdassa ja WTO:n DSB:n valituselimen 1.3.2002 tekemänsä päätöksen WT/DS1141/AB/R 86 ja 87 kohdassa esittämät toteamukset, onko lopullisen polkumyymntitullin käyttöönnotosta Egyptistä, Intiasta ja Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa 28 päivänä marraskuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2398/97 (EYVL 1997 L 332, s. 1)⁽¹⁾ kokonaan tai osittain ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa siltä osin kuin siinä
- a) on sovellettu polkumyymntillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽²⁾ muutetun 2 artiklan 6 kohdan a alakohdan ja polkumyymntisopimuksen 2.2.2 (ii) artiklan vastaisesti väärää menetelmää laskettaessa myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa varten lisättyä määrää;
- b) on sovellettu asetuksen N:o 384/96 2 artiklan 11 kohdan ja polkumyymntisopimuksen 2.4.2 artiklan vastaisesti väärää menetelmää ottamalla "nollamiskäytäntö"

iv) ovatko edellä esitettyihin kysymyksiin annettavat vastaukset erilaisia sen mukaan, onko kyseessä vienti Intiasta tai Pakistanista, kun otetaan huomioon

a) WTO:n DSB:ssä noudattamat menettelytavat ja/tai

b) komission toteamukset, jotka on kirjattu asetuksiin N:o 1664/2001, N:o 160/2002 ja N:o 696/2002?

v) kun otetaan huomioon edellä esitettyihin kysymyksiin annettavat vastaukset

a) onko kansallisten tulliviranomaisten palautettava kaikki polkumyynnittullit, joita ne ovat kantaneet asetuksen N:o 2398/97 nojalla tai osa niistä ja

b) mikäli näin on, kenelle ja millä edellytyksillä ne pitäisi palauttaa?

(¹) EYVL L 332, 4.12.1997, s. 1.

(²) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

(³) EYVL L 219, 14.8.2001, s. 1.

(⁴) EYVL L 26, 30.1.2002, s. 1.

(⁵) EYVL L 109, 25.4.2002, s. 1.

Verwaltungsgericht Kölnin 30.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Firma mdm Versandservice GmbH vastaan Saksan liittotasavalta, kuulavana: Deutsche Post AG

(Asia C-352/04)

(2004/C 262/32)

Verwaltungsgericht Köln on pyytänyt 30.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Firma mdm Versandservice GmbH vastaan Saksan liittotasavalta, kuulavana: Deutsche Post AG, seuraavaan kysymykseen:

Onko 47 artiklan 2 kohtaa luettuna yhdessä EY 95 artiklan ja direktiivin 97/67/EY (¹), sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston antamalla direktiivillä 2002/39/EY (²), 12 artiklan viidennen luetelmakohdan sekä 7 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava siten, että silloin kun yleispalvelujen tarjoaja soveltaa sellaisten yritysten kohdalla erityishintoja, jotka antavat postilähetyksensä esilajiteltuina postiverkkoon kuljetusverkon muissa paikoissa kuin lähetyksissä, yleispalvelujen tarjoaja on velvollinen soveltamaan näitä

erityishintoja myös sellaisten yritysten kohdalla, jotka keräävät postilähetykset lähettäjältä ja antavat ne samassa lähetyksessä ja samoin ehdoin kuin yritysasiakkaat esilajiteltuina postiverkkoon ilman että yleispalveluiden tarjoaja saa kieltäytyä tästä kun otetaan huomioon, että sille on asetettu yleispalveluvoite?

(¹) EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14.

(²) EYVL L 176, s. 21.

Bundesfinanzhofin 22.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Nowaco Germany GmbH vastaan Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Asia C-353/04)

(2004/C 262/33)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 22.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Nowaco Germany GmbH vastaan Hauptzollamt Hamburg-Jonas seuraaviin kysymyksiin:

1. Voidaanko määritettäessä sitä, onko tavara, jolle haetaan vientitukea, laadultaan aito ja myyntikelpoinen, soveltaa siipikarjanlihan kaupan pitämisen vaatimuksista 5 päivänä kesäkuuta 1991 annettua komission asetusta (ETY) N:o 1538/91 (¹)?

2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

a) Onko yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (²) 70 artiklaa sovellettava silloin, kun on määritettävä, onko tavara, jolle haetaan vientitukea, laadultaan aito ja myyntikelpoinen?

b) Sovelletaanko asetuksen N:o 2913/92 70 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä, yhdenmu-kaista laatua koskevaa olettaa tilanteessa, jossa ainoastaan yksi tavarasta otettu näyte tutkitaan, mutta jossa sovellettavissa yhteisön oikeuden säännöksissä kuitenkin sallitaan tavarassa tietyssä määrin olevat virheet ja näin ollen edellytetään tai jopa nimenomaisesti säädetään, että tietty vähimmäismäärä näytteitä on fyysisesti tarkastettava sen toteamiseksi, noudatetaanko sallittuja poikkeamia?

3. Jos myös toisen kysymyksen a ja b osaan vastataan myöntävästi:

Mikä vaikutus on edellä mainitulla yhdenmukaista laatua koskevalla olettamalla silloin, kun useista vietävistä eristä, joista on tehty yksi yhteinen tullilmoitus, otetaan useita näytteitä ja kun osasta näytteitä ilmenee, että tavara on laadultaan aito ja myyntikelpoinen, kun taas toisista näytteistä ilmenee, ettei näin ole?

⁽¹⁾ EYVL L 143, s. 11.

⁽²⁾ EYVL L 302, s. 1.

Tribunale di Teramon 31.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa, jossa vastaajana on Cristian Palazzese

(Asia C-359/04)

(2004/C 262/34)

Tribunale di Teramo on pyytänyt 31.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 18.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua rikosasiassa, jossa vastaajana on Cristian Palazzese, seuraaviin kysymyksiin:

”Voidaanko perustamissopimuksen 43 artiklan ensimmäistä kohtaa ja 49 artiklan ensimmäistä kohtaa tulkita siten, että jäsenvaltioiden on mahdollista väliaikaisesti (6—12 vuoden ajan) poiketa Euroopan unionissa voimassa olevista sijoittautumisoikeutta ja palvelujen vapaata tarjoamista koskevista periaatteista toteuttamalla seuraavanlaisia toimia:

- 1) jäsenvaltio tekee tiettyjen oikeussubjektien kanssa tiettyjen palvelujen tarjoamista koskevia konsessiosopimuksia, jotka ovat voimassa 6—12 vuotta, perustaen tämän sellaiseen lainsäädäntöön, jolla on aiheutettu tiettyjen kilpailijoiden (ei-italialaisten) sulkeminen sopimuksetekomenettelyn ulkopuolelle;
- 2) jäsenvaltio muuttaa tätä oikeudellista järjestelmää siitä syystä, että se on yhteensoveltumaton EY 43 ja EY 49 artiklassa määrättyjen periaatteiden kanssa ja näin aiemmin menettelyn ulkopuolelle jätetyt oikeussubjektit voivat hekin vastedes osallistua sopimuksetekomenettelyihin;
- 3) jäsenvaltio ei pura aiemmin voimassa olleen ja sijoittautumisvapautta ja palvelujen vapaata liikkumista koskevien periaatteiden vastaisena pidetyn lainsäädännön nojalla tehtyjä konsessiosopimuksia, eikä aloita nyttemmin näiden periaatteiden mukaisiin uusiin säännöksiin perustuvaa sopimuksetekomenettelyä;
- 4) päinvastoin, jäsenvaltio jatkaa edelleen menettelyä, jossa se ryhtyy syytetoimenpiteisiin kaikkia sellaisia henkilöitä vastaan, jotka toimivat yhdessä sellaisten oikeussubjektien kanssa, jotka toimivat yhdessä sellaisten oikeussubjektien kanssa, jotka, vaikka niillä alkuperäjäsenvaltiossa on lupa tällaisen toiminnan harjoittamiseen, oli suljettu sopimuksetekomenettelyn ulkopuolelle nimenomaan edellä mainittujen osallistumisen estävien säännösten vuoksi, jotka on sittemmin kumottu.”?

kanssa, jotka, vaikka niillä alkuperäjäsenvaltiossa on lupa tällaisen toiminnan harjoittamiseen, oli suljettu sopimuksetekomenettelyn ulkopuolelle nimenomaan edellä mainittujen osallistumisen estävien säännösten vuoksi, jotka on sittemmin kumottu.”?

Tribunale di Teramon 31.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa, jossa vastaajana on Angelo Sorricchio

(Asia C-360/04)

(2004/C 262/35)

Tribunale di Teramo on pyytänyt 31.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 18.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua rikosasiassa, jossa vastaajana on Angelo Sorricchio, seuraaviin kysymyksiin:

”Voidaanko perustamissopimuksen 43 artiklan ensimmäistä kohtaa ja 49 artiklan ensimmäistä kohtaa tulkita siten, että jäsenvaltioiden on mahdollista väliaikaisesti (6—12 vuoden ajan) poiketa Euroopan unionissa voimassa olevista sijoittautumisoikeutta ja palvelujen vapaata tarjoamista koskevista periaatteista toteuttamalla seuraavanlaisia toimia:

- 1) jäsenvaltio tekee tiettyjen oikeussubjektien kanssa tiettyjen palvelujen tarjoamista koskevia konsessiosopimuksia, jotka ovat voimassa 6—12 vuotta, perustaen tämän sellaiseen lainsäädäntöön, jolla on aiheutettu tiettyjen kilpailijoiden (ei-italialaisten) sulkeminen sopimuksetekomenettelyn ulkopuolelle;
- 2) jäsenvaltio muuttaa tätä oikeudellista järjestelmää siitä syystä, että se on yhteensoveltumaton EY 43 ja EY 49 artiklassa määrättyjen periaatteiden kanssa ja näin aiemmin menettelyn ulkopuolelle jätetyt oikeussubjektit voivat hekin vastedes osallistua sopimuksetekomenettelyihin;
- 3) jäsenvaltio ei pura aiemmin voimassa olleen ja sijoittautumisvapautta ja palvelujen vapaata liikkumista koskevien periaatteiden vastaisena pidetyn lainsäädännön nojalla tehtyjä konsessiosopimuksia, eikä aloita nyttemmin näiden periaatteiden mukaisiin uusiin säännöksiin perustuvaa sopimuksetekomenettelyä;
- 4) päinvastoin, jäsenvaltio jatkaa edelleen menettelyä, jossa se ryhtyy syytetoimenpiteisiin kaikkia sellaisia henkilöitä vastaan, jotka toimivat yhdessä sellaisten oikeussubjektien kanssa, jotka, vaikka niillä alkuperäjäsenvaltiossa on lupa tällaisen toiminnan harjoittamiseen, oli suljettu sopimuksetekomenettelyn ulkopuolelle nimenomaan edellä mainittujen osallistumisen estävien säännösten vuoksi, jotka on sittemmin kumottu.”?

Claude Ruiz-Picasson, Paloma Ruiz-Picasson, Maya Widmaier-Picasson, Marina Ruiz-Picasson ja Bernard Ruiz-Picasson 19.8.2004 (fax 18.8.04) tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-185/02, Claude Ruiz-Picasso, Paloma Ruiz-Picasso, Maya Widmaier-Picasso, Marina Ruiz-Picasso ja Bernard Ruiz-Picasso vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), väliintulijana ja toisena asianosaisena valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä: DaimlerChrysler AG, 22.6.2004 antamasta tuomiosta

(Asia C-361/04 P)

(2004/C 262/36)

Claude Ruiz-Picasso, Paloma Ruiz-Picasso, Maya Widmaier-Picasso, Marina Ruiz-Picasso ja Bernard Ruiz-Picasso ovat valittaneet 19.8.2004 (fax 18.8.04) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-185/02, Claude Ruiz-Picasso, Paloma Ruiz-Picasso, Maya Widmaier-Picasso, Marina Ruiz-Picasso ja Bernard Ruiz-Picasso vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), väliintulijana ja toisena asianosaisena valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä: DaimlerChrysler AG, 22.6.2004 antamasta tuomiosta. Valittajien edustaja on Rechtsanwalt Charles Gielen c/o asianajotoimisto Nauta Dutilh, Strawinskyaan 1999, NL-1077 XV Amsterdam.

Valittajat vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-185/02 22.6.2004 antaman tuomion ⁽¹⁾,
- kumoaa SMHV:n kolmannen valituslautakunnan 18.3.2002 asiassa R 0247/2001-3 tekemän päätöksen siltä osin kuin valittajien vireillepanemassa väitemenettelyssä hylättiin väite, joka koski tavaramerkin hakijan tekemää hakemusta sanamerkin PICARO rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi, ja
- velvoittaa SMHV:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikulistaan ja velvoittaa sen korvaamaan vastaajille ensimmäisessä oikeusasteessa ja valitusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Sekaannusvaaran käsitteen virheelliseen soveltamiseen perustuva valitusperuste

Valituksenalaisessa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on muotoillut säännön, jonka mukaan kyseessä olevien merkkien käsitteelliset samankaltaisuudet voivat tietyissä olosuhteissa kumota visuaaliset ja foneettiset

samankaltaisuudet. Tällainen kumoaminen edellyttää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan sitä, että ainakin yhdellä kyseessä olevista merkeistä on kohdeyleisön näkökulmasta selkeä ja erityinen merkitys siten, että tämä yleisö kykenee ymmärtämään sen välittömästi.

Siltä osin kuin on kyse visuaalisen ja foneettisen samankaltaisuuden kumoamisesta käsitteellisellä eroavaisuudella ei ole merkitystä sillä, että merkillä on sellainen merkitys, jonka yleisö kykenee ymmärtämään välittömästi. Visuaalisen, foneettisen tai käsitteellisen samankaltaisuuden aste on ratkaistava ottamalla huomioon kyseessä olevat tuoteriikot ja olosuhteet, joissa tuoteryhmiä myydään.

Nimen Picasso, silloin kun se on erotettu niistä tavaroista, joita varten kyseistä merkkiä on haettu ja joita varten sitä käytetään, merkitystä tai mainetta ei lisäksi voida esittää perusteluna sille väitteelle, että käsitteellisiä eroja on ja että tällainen merkitys tai maine johtaa siihen, että käsitteelliset erot ovat tärkeämpiä kuin foneettiset ja visuaaliset samankaltaisuudet.

- Valitus, joka perustuu sekaannusvaaran käsitteen ja erityisesti sen säännön virheelliseen soveltamiseen, jonka mukaan tavaramerkin suoja on sitä laajempi mitä erottamiskykyisempi tavaramerkki on joko itsessään tai sen tunnettavuuden vuoksi.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tosin maininnut nämä kaksi sääntöä, mutta se on kuitenkin perusteettomasti jättänyt esittämättä kysymyksen siitä, onko merkki PICASSO itsessään tai luonteeltaan erottamiskykyinen, mikä valittajien mukaan tilanne ehdottomasti on.

Valituksenalaisessa tuomiossa lähdetään virheellisesti siitä, että sekaannusvaaran arvioimiseksi on otettava huomioon tarkkaavaisuusaste ainoastaan sillä hetkellä kun asiakas valmistautuu tekemään valintaansa ja kun hän tekee valintansa tiettyä tavaraa ostaessaan. Yksi tavaramerkkiasetuksen yleisesti tunnustetuista säännöistä on kuitenkin se, että tavaramerkin omistajaa on suojattava mahdollista sekaantumisesta vastaan ennen ostotilannetta sekä myös sen jälkeen.

Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että silloin kun sekaannusvaaraa tarkastellaan väitemenettelyn yhteydessä, mahdollista niin kutsuttua myynnin jälkeistä sekaannusvaaraa (post sale confusion) ei tarvitse ottaa huomioon. Tämä voi tulla kyseeseen ainoastaan tavaramerkkioikeuden rikkomistapauksessa, kuten asiassa Arsenal.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburgin 16.8.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Georg Schwarz vastaan Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg

(Asia C-366/04)

(2004/C 262/37)

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg on pyytänyt 16.8.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 23.8.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Georg Schwarz vastaan Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg seuraavaan kysymykseen:

Ovatko EY 28–EY 30 artikla yhdessä elintarvikehygieniasta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin (93/43/EY) (1) 7 artiklan kanssa esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, joka on annettu ennen direktiivin voimaantuloa ja jonka mukaan on kiellettyä pitää myyntiautomaateissa kaupan päällystämättömiä makeisia tai makeutusaineita käyttäen valmistettuja tuotteita?

(1) EYVL L 175, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 26.8.2004 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-370/04)

(2004/C 262/38)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 26.8.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön virkamiehet Gerald Braun ja Wouter Wils, ja prosessi-osoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/16/EY (1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

2. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Direktiivin 2001/16/EY täytäntöönpanemiseksi säädetty määräaika päättyi 20.4.2003.

(1) EYVL L 110, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 1.9.2004 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-375/04)

(2004/C 262/39)

Euroopan yhteisöjen komissio on 1.9.2004 nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamies on M. Shotter ja prosessi-osoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— Toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (1) 17 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia säännöksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle.

— Velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 31.12.2003.

(1) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

Euroopan yhteisöjen komission 2.9.2004 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-376/04)

(2004/C 262/40)

Euroopan yhteisöjen komissio on 2.9.2004 nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamies on M. Shotter ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuimien

— Toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY⁽¹⁾ 17 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia säännöksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle.

— Velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 31.12.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37

Euroopan yhteisöjen komission 2.9.2004 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-377/04)

(2004/C 262/41)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 2.9.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Denis Martin ja Horstpeter Kreppel, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin antaa asiassa seuraavan ratkaisun:

1. Itävallan tasavalta ei ole noudattanut vähimmäisvaatimuksesta räjähdyskelpoisten ilmaseosten aiheuttamalle vaaralle

mahdollisesti alttiiksi joutuvien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi 16 päivänä joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/92/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin täysimääräisen täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle.

2. Itävallan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin 1999/92/EY täytäntöönpanolle päättyi 30.6.2003.

Komissio väittää, että kyseistä direktiiviä ei ole vielä pantu täysimääräisesti täytäntöön liittovaltion tasolla eikä liioin osavaltioissa Ala-Itävallan ja Tirolin osavaltioissa tapahtunutta täytäntöönpanoa lukuun ottamatta.

⁽¹⁾ EYVL 2000, L 23, s. 57.

Euroopan yhteisöjen komission 2.9.2004 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-378/04)

(2004/C 262/42)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 2.9.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Denis Martin ja Horstpeter Kreppel, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin antaa asiassa seuraavan ratkaisun:

1. Itävallan tasavalta ei ole noudattanut työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairaudesta vaaraa aiheuttaville tekijöille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta annetun direktiivin 90/394/ETY muuttamisesta toisen kerran ja sen soveltamisalan laajentamisesta perimän muutoksia aiheuttaviin aineisiin 29 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/38/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin täysimääräisen täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle.

2. Itävallan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin 1999/38/EY täytäntöönpanolle päättyi 29.4.2003.

(¹) EYVL L 138, s. 66.

Landgericht Würzburgin (Saksa) 23.8.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Richard Dahms GmbH vastaan Fränkischer Weinbauverband e. V.

(Asia C-379/04)

(2004/C 262/43)

Landgericht Würzburg on pyytänyt 23.8.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.9.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Richard Dahms GmbH vastaan Fränkischer Weinbauverband e. V., seuraaviin kysymyksiin:

- a) Annetaanko asetuksen (EY) N:o 753/02 (¹) 21 artiklassa kantajalle subjektiivinen oikeus siihen, ettei vastaaja saa syrjiä sitä frankkilaisen viini- ja kuohuviinikilpailun osalta?
- b) Jos edellä olevaan kysymykseen on vastattava myöntävästi:

Merkitseekö se, että vastaaja vaatii kantajalta sen vuoksi, ettei tämä ole vastaajan jäsen, frankkilaisen viini- ja kuohuviinikilpailun osalta jäseniin nähden kaksinkertaisia ilmoittautumismaksuja, asetuksen (EY) N:o 753/02 21 artiklassa tarkoitettua syrjintää?

(¹) EYVL L 118, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 6.9.2004 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-382/04)

(2004/C 262/44)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 6.9.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on A. Bordes, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston pitämisestä kaupan annetun direktiivin 68/193/ETY muuttamisesta ja direktiivin 74/649/ETY kumoamisesta 14 päivänä helmikuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/11/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle;
2. velvoittaa Luxemburgin suureherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 23.2.2003.

(¹) EYVL L 53, 23.2.2002, s. 20.

Euroopan yhteisöjen komission 6.9.2004 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-383/04)

(2004/C 262/45)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 6.9.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on A. Bordes, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut metsänviljelyaineiston pitämisestä kaupan 22 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/105/EY (¹) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle;
2. velvoittaa Luxemburgin suureherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä päättyi 1.1.2003.

(¹) EYVL L 11, 15.1.2000, s. 17.

Euroopan yhteisöjen komission 7.9.2004 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-385/04)

(2004/C 262/46)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 7.9.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on W. Wils, prosessi-osoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/16/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,
- 2) velvoittaa Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 20.4.2003.

⁽¹⁾ EYVL L 110, 20.4.2001, s. 1

Bundesfinanzhofin (Saksa) 14.7.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Centro di Musicologia Walter Stauffer vastaan Finanzamt München für Körperschaften

(Asia C-386/04)

(2004/C 262/47)

Bundesfinanzhof (Saksa) on pyytänyt 14.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen

9.9.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Centro di Musicologia Walter Stauffer vastaan Finanzamt München für Körperschaften seuraavaan kysymykseen:

Onko EY:n perustamissopimuksen 52 artiklan, luettuna yhdessä 58 artiklan kanssa, 59 artiklan, luettuna yhdessä 66 artiklan ja 58 artiklan kanssa, sekä 73 b artiklan vastaista, että jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaan perustettua yleishyödyllistä säätiötä, joka on toisessa jäsenvaltiossa vuokratulojensa osalta rajoitetusti verovelvollinen, ei ole vapautettu tässä toisessa jäsenvaltiossa yhteisöverosta toisin kuin siellä yleisesti verovelvollista yleishyödyllistä säätiötä, jolla on vastaavia tuloja?

Amtsgericht Dresdenin 7.9.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Volker Donathia vastaan vireillä olevassa maksukyvttömyysasiassa

(Asia C-387/04)

(2004/C 262/48)

Amtsgericht Dresden on pyytänyt 7.9.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.9.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua Volker Donathia vastaan vireillä olevassa maksukyvttömyysasiassa seuraavaan kysymykseen:

Onko jäsenvaltion tuomioistuin, jonne on jätetty hakemus maksukyvttömyysmenettelyn aloittamisesta, yhä toimivaltainen tekemään ratkaisun maksukyvttömyysmenettelyn aloittamisesta, jos velallinen on hakemuksen jättämisen jälkeen mutta ennen menettelyn aloittamista siirtänyt pääintressiensä keskuksen toisen jäsenvaltion alueelle, vai tuleeko tuon toisen jäsenvaltion tuomioistuimesta toimivaltainen?

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

8 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa T-200/02, Vassilios Tsarnavas vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**(Henkilöstö — Arviointikertomuksen myöhästynyt vahvistaminen — Kumoamisvaatimus — Vahingonkorvausvaatimus — Tutkimatta jättäminen)**

(2004/C 262/49)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-200/02, Vassilios Tsarnavas, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan asianajaja N. Lhoest, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään D. Martin, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantaja vaatii kumottavaksi komission päätöstä, jolla hylättiin osittain kantajan valitus ja 12 500 euron vahingonkorvausvaatimus, jolla hän vaati korvausta vahingosta, jota hän väitti kärsineensä 1.7.1997—30.6.1999 väliseltä ajalta laaditun arviointikertomuksen myöhästyneen vahvistamisen johdosta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit E. Martins Ribeiro ja I. Labucka, kirjaaja: H. Jung, on 8.7.2004 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 202, 24.8.2002.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

14 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa T-360/02, Wolf-Dieter Graf Yorck von Wartenburg vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**(Kantajan kuolema — Oikeudenomistajat eivät ole jatkaneet kannetta — Lausunnon antamisen raukeaminen)**

(2004/C 262/50)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-360/02, Euroopan parlamentin entinen väliaikainen toimihenkilö Wolf-Dieter Graf Yorck von Wartenburg, koti-

paikka Wittibreit (Saksa), edustajanaan asianajaja H.-H. Heyland, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. Currall, avustajanaan asianajaja B. Wägenbauer, prosessiosoite Luxemburgissa), jossa kantaja vaatii kumoamaan 17.5.2002 päivätyn komission tiedonannon, joka koskee kansallisen tuomioistuimen kantajan eläkkeestä ulosmittaamia summia, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf, sekä tuomarit P. Mengozzi ja M. E. Martins Ribeiro; kirjaaja: H. Jung on 14.7.2004 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Lausunnon antaminen tästä kanteesta raukeaa.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 55, 8.3.2003.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

6 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa T-370/02, Alpenheim-Camembert-Werk ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾**(Asetus (EY) N:o 1829/2002 — Alkuperänimityksen rekisteröinti — "Feta" — Kumoamiskanne — Asiavaltuus — Tutkimatta jättäminen)**

(2004/C 262/51)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-370/02, Alpenheim-Camembert-Werk, kotipaikka Lehen/Pfaffing (Saksa), Bergpracht Milchwerk GmbH & Co. KG, kotipaikka Tettngang (Saksa), Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG, kotipaikka Lauben (Saksa), Bayerland eG, kotipaikka Nürnberg (Saksa), Hochland AG, kotipaikka Heimenkirch (Saksa), Milchwerk Crailsheim-Dinkelsbühl eG, kotipaikka Crailsheim (Saksa), ja Rücker GmbH, kotipaikka Aurich (Saksa), edustajinaan asianajajat J. Salzwedel ja J. Werner, prosessiosoite Luxemburgissa, joita tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, (asiamiehenään P. Ormond) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. L. Iglesias Buhigues, S. Grünheid ja A.-M. Rouchaud-Joët), jota tukevat Helleenien tasavalta, (asiamiehenään V. Kontolaimos, I. Chalkias ja M. Tassopoulou) ja Kreikan maitotuotteiden valmistajien yhdistys (Sevgap), edustajanaan asianajaja N. Korogiannakis, jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan asetuksen (EY)

N:o 1107/96 liitteen muuttamisesta nimityksen "Feta" osalta suojattuna alkuperänimityksenä 14 päivänä lokakuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1829/2002 (EYVL L 277, s. 10), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit M. Jaeger ja F. Dehousse, kirjaaja: H. Jung, on antanut 6.7.2004 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Helleenien tasavalta, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ja Kreikan maitotuotteiden valmistajien yhdistys (Sevgap) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 55, 8.3.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS,

8 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa T-338/03, Eridania Sadam ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Sokerialan yhteinen markkinajärjestely — Hintajärjestelmä — Alueellistaminen — Alijäämäalueet — Italian luokittelu — Markkinointivuosi 2003/2004 — Asetus N:o 1158/2003 — Kumoamiskanne — Luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt — Tutkimatta jättäminen)

(2004/C 262/52)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-338/03, Eridania Sadam SpA, kotipaikka Bologna (Italia), Italia Zuccheri SpA, kotipaikka Bologna (Italia), Zuccherificio del Molise SpA, kotipaikka Termoli (Italia), CO. PRO. B — Cooperativa Produttori Bieticoli a rl, kotipaikka Minerbio (Italia), SFIR — Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA, kotipaikka Cesana (Italia), edustajinaan asianajajat G. Pittalis, I. Vigliotti, G. M. Roberti, P. Ziotti ja A. Franchi, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään L. Visaggio, prosessiosoite Luxemburgissa), jota tukee väliintulijana Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään F. Ruggeri Laderchi), jossa vaaditaan valkoisen sokerin johdetujen interventiohintojen vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2003/2004 30 päivänä kesäkuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1158/2003 (EYVL L 162, s. 24) 1 artiklan c kohdan kumoamista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Legal, sekä tuomarit M. Vilaras ja I. Wisniewska-Bialecka; kirjaaja: H. Jung on 8.7.2004 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Lausunnon antaminen Azienda Agricola Palazzina s.s:n ym:den, Associazione Nazionale Bieticoltorin ja Consorzio Nazionale Bieticoltorin sekä Associazione Bieticoltori Italianin väliintuloihakemuksesta raukeaa.
- 3) Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne veloitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.
- 4) Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 289, 29.11.2003.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS,

27 päivänä heinäkuuta 2004,

asiassa, T-148/04 R, TQ3 Travel Solutions Belgium SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Julkiset palveluhankinnat — Yhteisön tarjouspyyntömenetely — Väliaikainen oikeussuoja — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus ja väli-toimet — Kiireellisyys — Ei ole kiireellisyttä)

(2004/C 262/53)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-148/04 R, TQ3 Travel Solutions Belgium SA, kotipaikka Mechelen (Belgia), edustajinaan asianajajat R. Ergee ja K. Mörig, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään L. Parpala ja E. Manhaeve, prosessiosoite Luxemburgissa), jota tukee Wagon-Lits Travel SA, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajinaan asianajajat F. Herbert ja H. Van Peer sekä solicitor D. Harrison, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa hakija vaatii yhtäältä, että komission päätösten täytäntöönpanoa lykätään siltä osin kuin hakijalle ei ole myönnetty osuutta nro 1 hankinnassa, josta oli kysymys ilmoituksessa nro 2003/S 143-129409 matkatoimistopalveluiden tarjoamiseksi ja kuin tarjouskilpailu ratkaistiin kyseisen osuuden osalta toisen yrityksen hyväksi, ja toisaalta, että komissio veloitetaan toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet sanotun hankinnan tekemistä koskevan päätöksen tai sen seurauksena solmitun sopimuksen vaikutusten lykkäämiseksi, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 27.7.2004 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Väli-toimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

José Félix Merlader'n 28.5.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-198/04)

(2004/C 262/54)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

José Félix Merlader, kotipaikka Overijse (Belgia), on nostanut 28.5.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on avocat Nicolas Lhoëst, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kantajan urakehityksestä tehdyn arvioinnin, joka koskee 1.6.2001 ja 31.12.2002 välistä ajanjaksoa;
- kumoaa nimittävän viranomaisen 12.2.2004 tekemän nimenomaisen päätöksen, jolla on hylätty kantajan valitus;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa arviointimenettelyn virheellisyteen. Kantaja työskenteli kyseessä olevana ajanjaksona komission lähetystössä New Delhissä (Intiassa) ja Maputossa (Mosambikissa) useiden eri esimiesten alaisena. Kantajan mukaan urakehityksestä tehdyssä arvioinnissa ei ole otettu oikeassa suhteessa huomioon niiden esimiesten arvioita, joille kantaja oli työskennellyt kauemmin kuin yhden kuukauden.

Kantaja vetoaa lisäksi ilmeiseen arviointivirheeseen sekä perustelujen puuttumiseen.

Zubeyir Aydarin 25.6.2004 Kongra-Gelin puolesta ja 10 muun kantajan Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-253/04)

(2004/C 262/55)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Zubeyir Aydar, Fribourg, Sveitsi, Haydar Isik, Maisoich, Saksa, Kazim Baba, Berliini, Saksa, George Aryo, Oldenzaal, Hollanti, Sait Uzun, Egg/Flaw, Sveitsi, Lord Nicholas Rea, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta, Hugo Carlton, Lontoo, Yhdistynyt kunin-

gaskunta, Roger Tomkins, Droucha, Kypros, Mark Thomas, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta, Hugo Van Rompaye, Geel, Belgia ja Jean Paul Nunez, Montpellier, Ranska, ovat nostaneet 25.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat M. Muller, E. Grieves, C. Vine ja G. Pierce.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa asetuksen 2580/2001 sekä 2.4.2004 tehdyn neuvoston päätöksen 2004/306/EY sikäli kuin siinä kiellettiin KONGRA-GEL, koska se on PKK:n peitenimi
- toissijaisesti toteaa asetuksen 2580/2001 lainvastaiseksi sikäli kuin sitä sovelletaan kantajiin
- toteuttaa muut asianmukaisiksi katsomansa toimenpiteet
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- velvoittaa neuvoston maksamaan vahingonkorvausta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat väittävät, että päättäessään kieltää KONGRA-GELin PKK:n peitenimenä neuvosto rikkoi EY:n perustamissopimusta sekä aineellisten seikkojen että menettelyn osalta.

Kantajat väittävät, että aineellisten seikkojen osalta neuvosto rikkoi EY:n perustamissopimusta seuraavista syistä:

- Se ei soveltanut avoimia ja objektiivisia perusteita oikeisiin tosiseikkoihin.
- Se ei noudattanut perusoikeuksia, joita ovat esimerkiksi Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 ja 11 artiklassa suojatut sanan- sekä kokoontumis- ja yhdistymisvapaus.
- Se loukkasi seuraavia yhteisön oikeuden periaatteita: suhteellisuusperiaate sekä oikeusvarmuutta, tasa-arvoa ja oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevat periaatteet.
- Se käytti harkintavaltaansa väärin.

Kantajat väittävät lisäksi, että menettelyn osalta neuvosto rikkoi EY:n perustamissopimusta seuraavin tavoin:

- Se ei antanut kantajille mahdollisuutta esittää huomautuksia ennen edellä mainittua kieltoa ja/tai suonut näille oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä ja/tai tehokasta oikeussuojakeinoa neuvoston tosiseikkoja koskevien toteamusten paikansäilytyksen kiistämiseksi Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklassa tarkoitetulla tavalla.
- Se ei perustellut täsmällisesti ja riittävästi päätöksensä perustana olleita oikeudellisia seikkoja ja tosiseikkoja.

Spyridon de Athanassios Pappasin 16.6.2004 alueiden komiteaa vastaan nostama kanne

(Asia T-254/04)

(2004/C 262/56)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Spyridon de Athanassios Pappas, kotipaikka Kraainem (Belgia), on nostanut 16.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen alueiden komiteaa vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Xanthi Gousta.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa alueiden komitean nimittävän viranomaisen 9.3.2004 tekemän päätöksen, jolla vastattiin hänen 23.12.2003 tekemänsä valitukseen,
- kumoaa alueiden komitean työvaliokunnan 8.10.2003 tekemän päätöksen, jolla kumottiin palvelukseenottomenettely 2000/C 28/A/01 ja
- velvoittaa alueiden komitean korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja oli ehdokkaana alueiden komitean pääsihteerin virkaan, ja hän on tämän jälkeen riitauttanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa (asia T-73/01⁽¹⁾) komitean päätöksen hylätä hänen ehdokkuutensa ja nimittää kyseiseen virkaan toinen hakija. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on 18.9.2003 antamallaan tuomiolla⁽²⁾ hyväksynyt hänen ensimmäisen kanteensa. Kyseisen tuomion seurauksena alueiden komitea kumosi 8.10.2003 tekemällään päätöksellä kyseisen palvelukseenottomenettelyn ja aloitti uuden palvelukseenottomenettelyn samaa virkaa varten.

Nyt kysymyksessä olevalla kanteella kantaja riitauttaa tämän viimeksi mainitun päätöksen sekä päätöksen, jolla hylättiin hänen kyseisestä päätöksestä tekemänsä valitus. Kantaja väittää, että EY 233 artiklan perusteella vastaajan olisi pitänyt aloittaa uudestaan ensimmäinen palvelukseenottomenettely sekä palauttaa hänen hakemusasiakirjansa uudelleen voimaan kokonaisuudessaan ja niiden paikkansapitävyyden osalta ja kuulla tämän jälkeen *ad hoc* -valintalautakuntaa. Kantajan mukaan vastaaja olisi voinut vasta näiden vaiheiden jälkeen pätevästi kumota ensimmäisen palvelukseenottomenettelyn.

⁽¹⁾ EYVL C 161, 2.6.2001, s. 23.

⁽²⁾ EYVL C 289, 29.11.2003, s. 20.

Anne Koistisen 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-259/04)

(2004/C 262/57)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Anne Koistinen, Bryssel, on nostanut 21.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen jättää kantajalle suorittamatta henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen maastamuuttokorvaus ja vahvistaa tämän lähtöpaikaksi Bryssel, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja tuli komission palvelukseen 16.1.2002 ylimääräisenä toimihenkilönä. Ennen tuloaan komissioon hän oli työskennellyt yksityisessä yrityksessä 15.1.1996—16.8.1998 Brysselissä, 17.8.—2.9.1998 saman yrityksen palveluksessa Helsingissä ja 7.9.1998—15.1.2002 Brysselissä Finpron palveluksessa, joka on suomalainen voittoa tavoittelematon järjestö.

Esillä olevassa kanteessa kantaja vaatii kumottavaksi komission päätöstä olla suorittamatta hänelle maastamuuttokorvausta. Hän vetoaa henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkomiseen tuoden esiin, ettei hän ollut asunut eikä harjoittanut pääammatiaan Brysselissä koko tuossa määräyksessä tarkoitettuna aikana, sillä hän oli asunut ja työskennellyt Helsingissä 17.8.—2.9.1998. Vaihtoehtoisesti kantaja väittää Finpron olleen osa Suomen pysyvää edustustoa Euroopan unionissa ja että näin ollen hänen siellä työskentelemäänsä ajanjaksoa ei voitu ottaa huomioon, koska kyse oli valtion palveluksesta.

World Wide Fund for Nature European Policy Programmen 30.6.2004 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-264/04)

(2004/C 262/58)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

World Wide Fund for Nature European Policy Programme, Bryssel (Belgia), on nostanut 30.6.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajana on barrister R. Haynes.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo neuvoston 30.4.2004 tekemän riitautetun päätöksen, jossa pysytettiin neuvoston päätös olla antamatta oikeutta tutustua asiakirjaan, jonka se oli katsonut kantajan pyynnön kannalta relevantiksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kantaja kääntyi 23.2.2004 päivätyllä kirjeellään neuvoston puoleen asetuksen N:o 1049/2001⁽¹⁾, (EYVL L 145, s. 43), 6 artiklassa tarkoitettulla tavalla ja pyysi tietoja, jotka liittyivät ”WTO — kestävyys ja kauppa Cancunin jälkeen” — kohtaan, joka oli ”EY 133 artikla” — komitean esityslistalla sen edustajajäsenten kokouksessa 19.12.2003. Neuvosto vastasi 17.3.2004 päivätyllä kirjeellä, että kantajan pyyntöön liittyen se oli yksilöinyt komission muistion, jossa käsiteltiin useita Cancunin yleiskokouksen seurantaan liittyviä asioita, mutta jonka se kuitenkin kieltäytyi paljastamasta sillä perusteella, että paljastaminen heikentäisi Euroopan unionin kaupallisia intressejä ja olisi haitallista unionin ja kolmansien maiden välisille taloudellisille suhteille. Kantajalle kerrottiin myös, että komitean edustajajäsenten kokouksista ei pidetä pöytäkirjaa.

Kantaja uusi pyyntönsä 5.4.2004 asetuksen N:o 1049/2001 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Riitautetulla päätöksellä neuvosto pysytti kielteisen päätöksensä niillä perusteilla, jotka se oli jo tuonut esille.

Riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan kanteensa tueksi kantaja esittää, että neuvosto on erehtynyt arvioinnissaan kyseisten tietojen arkaluonteisuudesta, ei ole esittänyt riittäviä syitä kieltäytymisensä perusteeksi ja ei ole soveltanut asianmukaisesti suhteellisuusperiaatetta arvioidessaan asiakirjojen osittaisen tutustumisoikeuden mahdollisuutta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001.

Bic Deutschland GmbH & Co OHG:n 1.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-270/04)

(2004/C 262/59)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Bic Deutschland GmbH & Co OHG, kotipaikka Eschborn (Saksa) on nostanut 1.7.2004 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Dominique Voillemot.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo Euroopan yhteisöjen komission 3.5.2004 tekemän päätöksen, jossa kantajaa vaaditaan maksamaan sakko, jonka komissio oli asettanut Tipp-Ex -nimiselle yhtiölle 10.7.1987 tekemällään päätöksellä, korotettuna 28.5.2004 asti lasketuilla koroilla, ja jossa päätetään periä saatavan määrä pankkitakauksesta, jonka Deutschland Bank AG Frankfurt am Main oli myöntänyt

- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tipp-Ex -nimisen yhtiön oikeudet ovat siirtyneet kantajana olevalle yhtiölle 1.7.1997 suoritettuna kaupan ja tätä seuranneen BIC-konsernin sisäisen uudelleenjärjestelyn johdosta. Edellä mainittu 10.7.1987 tehty päätös N:o 87/406/ETY oli osoitettu Tipp-Ex -yhtiölle ja kyseisessä päätöksessä komissio velvoitti sen maksamaan 400 000 ECU:n suuruisen sakon yhteisön kilpailusääntöjen rikkomisen johdosta.

Tipp-Ex valitti mainitusta päätöksestä ja tämän pankki asetti komission hyväksi omavelkaisen pankkitakauksen, jolla taattiin sakon ja 8 prosentin suuruisen korkojen maksaminen. Noudatettavan käytännön mukaisesti kyseinen takaus maksettaisiin vasta komission sellaisen kirjallisen pyynnön johdosta, jonka mukana on oikeaksi todistettu kopio yhteisöjen tuomioistuimen tuomiosta. Yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi 8.2.1990⁽¹⁾ Tipp-Exin kanteen ja vahvisti 10.7.1987 tehdyn päätöksen.

Komissio vaati kuitenkin vasta 12.2.2004 päivätyllä kirjeellä BIC:iltä suoritusta 923 747,94 euron suuruisesta määrästä, joka koostui 400 000 euron suuruisesta sakosta ja koroista (523 747,94 euroa).

Kantajan ja komission välisen kirjeenvaihdon johdosta komissio hylkäsi kumottavaksi vaaditussa päätöksessä BIC:n väitteet, jotka perustuivat pääosin asetuksen 2988/74⁽²⁾ 4 artiklan 1 kohdassa olevaan vanhentumissäännökseen, ja vaati sakon lopullisen määrän maksamista (931 726,02 euroa).

Vaatumustensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin seikkoihin:

- Edellä mainitun asetuksen N:o 2988/74 4 artiklaa on rikottu, sillä kyseisessä artiklassa ei sallita päätöksen, jolla on määrätty sakkoja, täytäntöönpanoa viiden vuoden määräajan jälkeen. Kantaja katsoo tältä osin, ettei kyseessä olevaa vanhentumisaikaa ole keskeytetty tai pysäytetty.
- Omavelkaisen pankkitakauksen käyttämisen osalta on tapahtunut ilmeinen arviointivirhe. Kantaja toteaa tältä osin yhtäältä, että tällaisen takauksen asettaminen ei vastaa sakan maksamista eikä pelkkä takauksen hallussapito itsessään aiheuta maksuvelvollisuutta ja toisaalta, että suorituksen periminen pankkitakauksesta edellyttää asetuksessa N:o 2988/74 tarkoitettua täytäntöönpanotoimea. Kyseessä olevan takauksen ehtojen mukaisesti täytäntöönpanotoimen olisi muodostanut komission Deutsche Bankille osoittama, kirjatulla kirjeellä lähettämä nimenomainen kirjallinen pyyntö, jonka mukana on oikeaksi todistettu kopio yhteisöjen tuomioistuimen tuomiosta.

Kantaja vetoaa lisäksi luottamuksensuojan periaatteen loukkamiseen ja toissijaisesti yleisen kohtuullisia määräaikoja koskevan periaatteen loukkaamiseen.

⁽¹⁾ Asia C-279/89, Tipp-Ex v. komissio (Kok. 1990, s. I-261).

⁽²⁾ Vanhentumisajoista liikennettä ja kilpailua koskeviin Euroopan talousyhteisön sääntöihin liittyvissä menettelyissä ja niiden nojalla määrättyjen seuraamusten täytäntöönpanossa 26 päivänä marraskuuta 1974 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2988/74 (EYVL L, 29.11.1974, s. 1).

Citymo S.A.:n 5.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-271/04)

(2004/C 262/60)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Citymo S.A., kotipaikka Bryssel, on nostanut 5.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Pierre Van Ommeslaghe ja Isabelle Heenen.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa, että vastaajalle on syntynyt sopimukseen perustuva vastuu virheensä vuoksi, ja velvoittaa sen maksamaan kantajalle 27 330 577, 77 euron summan, joka on

vahingon arvioitu määrä, Belgiassa sovellettavine lainmukaisine korkoineen (tällä hetkellä 7 %), jotka lasketaan kanteen nostamispäivästä tosiasialliseen maksupäivään saakka niin, että tätä summaa voidaan muuttaa suuremmaksi tai pienemmäksi oikeudenkäynnin aikana,

- toissijaisesti toteaa, että komission edustaman yhteisön vastuu on syntynyt, ja velvoittaa komission maksamaan 20 589 332, 22 euron summan korvauksena syntyneestä vahingosta 6 %:n viivästyskorkoineen, jotka lasketaan tuomion julistamispäivästä tosiasialliseen maksupäivään saakka niin, että tätä summaa voidaan muuttaa suuremmaksi tai pienemmäksi oikeudenkäynnin aikana,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää tehneensä komission kanssa vuokrasopimuksen, jonka kohteena on Brysselissä sijaitseva kiinteistö, jonka suuruus on 16 954 m². Komissio oli kantajan mukaan jopa antanut suostumuksensa siihen, että vuokraaja teettää vaaditut sisäkorjaustyöt.

Komissio oli kantajan mukaan kuitenkin ilmoittanut ennen 1.11.2003 eli vuokrasopimuksen voimaantulopäivää, ettei se aikonut ottaa kiinteistöä vuokralle eikä korvata kantajalle sen jo aloittamia töitä.

Kantaja esittää väitteidensä tueksi seuraavaa:

- Vaikka komissio ei ollutkaan muodollisesti allekirjoittanut kyseessä olevaa vuokrasopimusta, se sitoo sopimuspuolia, koska Belgian lainsäädännön mukaan sopimus syntyy pelkästään kummankin osapuolen suostumuksella ilman muodollisuuksia,
- komission vastuu syntyy, koska se kieltäytyy noudattamasta sopimusta.

Kantaja vaatii sopimuksen purkamista komission virheen vuoksi Belgian siviililain 1.184 §:n nojalla, sekä komission velvoittamista korvaamaan kantajalle tästä purkamisesta aiheutunut vahinko.

Toissijaisesti, jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päättää, ettei kyseessä olevaa sopimusta ole tehty, kantaja katsoo, että komissio on tehnyt sopimussuhteen ulkopuolisen virheen neuvottelujen keskeyttämisen yhteydessä. Kantaja väittää tältä osin, että vastaaja on menetellyt vilpittömän mielen vastaisesti pettäessään Citymon perustellun luottamuksen sopimusneuvotteluissa, kun se on antanut Citymon luulla, että sopimus tehtäisiin, ja sitten se on vetäytynyt tästä ilmoittamatta lojallisti toiselle sopimuspuolelle mielipiteensä muuttamisesta.

Georgios Rounisin 8.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-274/04)**

(2004/C 262/61)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Georgios Rounis, kotipaikka Bryssel, on nostanut 8.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Eric Boigelot.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kilpailun pääosaston (COMP/A) pääjohtajan 4.8.2003 arviointikertomuksen tarkistajana tekemän päätöksen, joka on kantajalle vastainen siltä osin kuin siinä vahvistetaan ja hyväksytään lopullisesti häntä koskevat arviointikertomukset vuosilta 1997—1999 ja 1999—2001 sellaisina kuin ne olivat,
- kumoaa kyseiset arviointikertomukset.
- myöntää kantajalle korvauksen tälle aiheutuneesta henkisestä vahingosta, jonka suuruudeksi arvioidaan 8 000 euroa, ja joka johtuu vuosia 1997—1999 ja 1999—2001 koskevien arviointikertomusten laatimisessa eri tasoilla tehdyistä huomattavista virheistä ja mainittujen kertomusten lopulliseen vahvistamiseen liittyvästä merkittävästä viiveestä,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää kanteensa perusteeksi, että on rikottu henkilötösääntöjen 25 artiklan 2 kohtaa, 26 ja 43 artiklaa sekä 43 artiklan soveltamisesta 26.4.2002 komission antamia yleisiä täytäntöönpanomääräyksiä. Hän vetoaa myös toimivallan ylittämiseen, puolustautumisoikeuksien rikkomiseen, hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen sekä sen periaatteen loukkaamiseen, jonka mukaan nimittävä viranomaisena saa tehdä päätöksen vain laillisesti hyväksyttävien syiden perusteella, eli syiden, jotka ovat asiassa merkityksellisiä ja joihin ei liity tosiseikkoja tai oikeudellisia seikkoja koskevaa ilmeistä arviointivirhettä.

Aries Mecan 7.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-275/04)**

(2004/C 262/62)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Aries Meca –niminen yhtiö, kotipaikka Poissy (Ranska), on nostanut 7.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota

vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Jean-Paul Poulain ja Jean-Emmanuel Kuntz.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 16.12.2003 tekemän päätöksen siltä osin kuin sen 1 artiklassa todetaan lainvastaiseksi sellainen järjestelmä, jonka mukaisesti yhtiöt, jotka ostavat vaikeuksissa olevan yrityksen, vapautetaan automaattisesti verosta,
- kumoaa komission 16.12.2003 tekemän päätöksen siltä osin kuin sen 5 artiklassa määrätään, että CGI:n 44 f §:n mukaisen järjestelmän perusteella myönnettyt tuet on perittävä kokonaisuudessaan takaisin yhtiöiltä, jotka on perustettu vaikeuksissa olevan yrityksen ostamista varten, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kohteena oleva päätös on päätös, joka on riitautettu asiassa T-273/04, Brandt Industries vastaan komissio.

Tämän asian kantaja ARIES MECA on yhtiö, johon on sen ostettua ARIES SAS:n sovellettu riidanalaisessa päätöksessä tarkoitettuja Code Général des Impôtsin säännöksiä. Sen kumoamiskanne perustuu kahteen kanneperusteeseen, jotka koskevat EY:n perustamissopimuksen 253 artiklan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (1) 14 artiklan rikkomista.

(1) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

Compagnie Maritime Belge N.V./S.A:n 8.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-276/04)**

(2004/C 262/63)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Compagnie Maritime Belge N.V./S.A., kotipaikka Antwerpen (Belgia), on nostanut 8.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Denis Waelbroeck.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 30.4.2004 asioissa COMP/D2/32.450 ja 32.448 tekemän päätöksen, jolla kantajalle määrättiin sakkoa EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan rikkomisesta, tai ainakin olennaisesti alentaa sakon määrää,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio määräsi 23.12.1992 tekemällään päätöksellä 93/82/ETY muun muassa kantajan maksamaan sakkoa EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklaan (joista on tullut EY 81 ja 82 artikla) perustuvan menettelyn yhteydessä. Kantajan kyseisestä päätöksestä nostaman kanteen seurauksena yhteisöjen tuomioistuin kumosi 16.3.2000 antamallaan tuomiolla⁽¹⁾ kyseisen päätöksen siltä osin kuin sillä määrättiin kantajalle sakkoa. Kyseisen tuomion jälkeen komissio teki riidanalaisen päätöksen, jolla kantajalle määrättiin 3 400 000 euron suuruinen sakko samoista kilpailusääntöjen rikkomisista.

Tästä jälkimmäisestä päätöksestä nostamansa kumoamiskanteen tueksi kantaja väittää aluksi, että komissio on tehnyt toisen päätöksensä kohtuullisen ajan kulumisen jälkeen eikä sillä näin ollen ole enää oikeutta toimia. Kantaja väittää myös, että komissio on loukannut sen puolustautumisoikeuksia, koska se on aloittanut menettelyn uudestaan yksinomaan sakkoja koskevilta osin. Kantajan mukaan komission on sakkoa määrätessään arvioitava kilpailusääntöjen rikkomisia uudelleen uuden päätöksenä tekemispäivänä eikä se voi, kuten esillä olevassa asiassa, viitata sellaisiin tosiseikkoja koskeviin arviointeihin, jotka on tehty kaksitoista vuotta sitten. Kantaja väittää myös, että sakko on perusteeton, koska kilpailusääntöjen rikkomisesta ei ole esitetty näyttöä. Viimeiseksi kantaja väittää, että kyseinen sakko on syrjivä ja suhteeton ja se on määrätty komission tavanomaisen käytännön vastaisesti ja se merkitsee harkintavallan väärinkäyttöä. Se katsoo, että sille on määrätty melkein kaikkein suurin mahdollinen määrä sakkoa sellaisen konferenssin määräävän markkina-aseman väitetyistä väärinkäytöistä, jossa sillä on ainoastaan alle kolmannes oikeuksista.

⁽¹⁾ Yhdistetyt asiat C-395/96 P ja C-296/96 P.

Éditions Odile Jacob SAS:n 8.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-279/04)

(2004/C 262/64)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Éditions Odile Jacob SAS –yhtiö, kotipaikka Pariisi, on 8.7.2004 nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajat Olivier Fréget ja Wilko van Weert.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa keskittymän julistamisesta yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi (Asia N:o COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) 7 päivänä tammikuuta 2004 tehdyn komission päätöksen⁽¹⁾
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisessa päätöksessä komissio päätti olla vastustamatta sitä, että Lagardère-yhtiö hankki määräysvallan joihinkin omaisuuseriin Vivendi Universal Publishing -yhtiöltä, jonka määräysvalta on Investima 10 -yhtiöllä, jonka määräysvalta on puolestaan Natexis Banques Populaires -yhtiöllä. Toimenpiteestä ilmoitettiin komissiolle 14.4.2003 asetuksen (ETY) N:o 4064/89⁽²⁾ mukaisesti. Komissio katsoi sen yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi sillä edellytyksellä, että ehdotetut sitoumukset täytetään.

Kantaja, joka katsoo päätöksen koskevan itseään suoraan ja erikseen, koska se osallistui aktiivisesti päätöksen tekemistä edeltäneeseen hallinnolliseen menettelyyn, vaatii kyseisen päätöksen kumoamista ja väittää ensiksi, että komissio on rikkonut asetusta N:o 4064/89. Kantajan mukaan Natexis-pankki ei voi kuulua kyseisen asetuksen 3 artiklan 5 kohdan a alakohdassa mainitun poikkeuksen alaan, koska se hankki Vivendi Universal Publishingin vasta sen jälkeen kun se oli sitoutunut myymään tämän yrityksen edelleen Lagardèrelle. Se katsoo lisäksi, että komissio on luokitellut kyseessä olevan hankkeen virheellisesti yhden ainoan määräysvallan hankkimiseksi, koska tosiasiallisesti kysymyksessä on Lagardèren ja Natexisin yhteinen määräysvallan hankinta, josta olisi pitänyt yhdessä ilmoittaa asetuksen N:o 4064/98 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Kantaja katsoo myös, että komissio on rikkonut asetuksen N:o 4064/89 6 artiklan 1 kohtaa ja 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, kun se on hyväksynyt kyseistä keskittymää koskevan ilmoituksen yli neljä kuukautta sen tapahtumisen jälkeen ja myöntänyt Lagardèrelle peräkkäisiä määräaikoja, joiden johdosta päätöksen tekeminen lykkääntyi yhdeksällä kuukaudella. Kantajan mukaan komissio on tehnyt myös ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan Lagardèren tosiasiallista valtaa.

Kantaja väittää lisäksi, että komissio on rikkonut asetuksen N:o 4064/89 2 artiklaa ja tehnyt ilmeisen arviointivirheen sen vuoksi, että riidanalainen päätös vahvistaa Lagardèren määräävää asemaa. Sen mukaan myös se, että komissio hyväksyi sitoutumisen luovutukseen, joka ei periaatteessa eikä toteuttamisedellytyksiltään mahdollista tehokkaan kilpailun palauttamista, on asetuksen N:o 4064/89 8 artiklan 2 kohdan vastaista. Kantaja väittää lopuksi, että riidanalainen päätös on perusteltu puutteellisesti siltä osin kuin kysymys on tämän sitoumuksen vaikutuksista markkinoiden rakenteeseen tämänhetkisessä kontekstissa.

⁽¹⁾ EYVL L 125, 28.4.2004, s. 54

⁽²⁾ Yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4064/89 (EYVL L 257/90, s. 13)

Paola Stabolin 9.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-281/04)

(2004/C 262/65)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Paola Staboli, kotipaikka Saint-Gilles (Belgia), on nostanut 9.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Lucas Vogel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa nimittävän viranomaisen 12.3.2004 ja 6.4.2004 tekemät päätökset, joilla hylättiin kantajan 29.8.2003 tekemä valitus, jossa tämä arvosteli 9.5.2003 tehtyä päätöstä, jolla kieltäydettiin hyväksymästä koulutukseksi hänen osallistumistaan kahteen Melbournessa ja Perthissä 26.6.—5.7.2003 järjestettyyn konferenssiin, ja kieltäydettiin myös myöntämästä hänelle tätä varten opintovapaata,
- kumoaa siltä osin kuin on tarpeen myös edellä mainitun komission käännöspalvelun pääjohtajan 9.5.2003 tekemän päätöksen,
- velvoittaa komission maksamaan vahingonkorvausta 5 000 euroa;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla hylättiin hänen hakemuksensa saada opintovapaata siten, että hän voisi osallistua puhujana Melbournessa ja Perthissä Australiassa 26.6.—5.7.2003 järjestettyihin konferensseihin.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi seuraaviin seikkoihin:

- Henkilöstösääntöjen 24 artiklan kolmannen kohdan, komission jäsenten kollegion 7.5.2002 tekemän päätöksen ja erityisesti sen 1, 2 ja 3 artiklan sekä sen päätöksen rikkominen, jolla hyväksyttiin kantajan koulutus suunnitelma kaudelle 2003 siltä osin kuin kyseinen opintovapaata koskeva hakemus on hylätty sillä perusteella, että kyse oli ainoastaan toiminnasta, joka oli tarkoitettu hänen henkilökohtaisen tyytyväisyytensä takaamiseksi, vaikka yhtäältä

siihen viitataan nimenomaisesti hänen kautta 2003 koskevassa koulutus suunnitelmassaan koulutustoimenpiteiden yhteydessä ja vaikka lisäksi yksi virkamiesten jatkokoulutuksen tavoitteista on nimenomaan varmistaa heidän henkilökohtainen tyytyväisyytensä ja se, että he vaikuttavat komission säteilyvoimaan ja erinomaisuuteen.

- Syrjintäkieltoa koskevan periaatteen loukkaaminen ja se, että esillä olevassa asiassa on tehty ilmeinen arviointivirhe siltä osin kuin nimittävä viranomainen on kieltäytynyt myöntämästä, että kyseisen konferenssin aihepiiri (keskiajan kirjallisuus ja erityisesti Danten teokset) kuuluu kantajan jatkokoulutuksen piiriin, vaikka kyseisellä aiheella on suora yhteys hänen toimintaansa käännöspalvelussa ja vaikka lisäksi muille virkamiehille on säännöllisesti myönnetty opintovapaata vastaavanlaisiin toimintoihin.

Georgia-Pacific S.A.R.L:n 9.7.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-283/04)

(2004/C 262/66)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Georgia Pacific S.A.R.L., Luxemburg, on nostanut 9.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja R. Delorey.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa ja muuttaa SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan päätöksen siltä osin kun siinä katsottiin, että tavaramerkiltä nro 2 101 277 puuttuu asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan tarkoitettu erottamiskyky koko yhteisön alueella tavaroiden "talouspaperirullat, yleispyyhkeet, paperiset käsipyyhkeet" osalta, ja ratkaisee asian uudelleen todeten, että tavaramerkki, jonka rekisteröimishakemus yhteisön tavaramerkiksi oli hylätty, on erottamiskykyinen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki:	Yleispyyhkeen kuvion muodosta koostuva kolmiulotteinen tavaramerkki
Tavarat tai palvelut:	Luokkaan 16 kuuluvia tavaroita (talouspaperirullat, yleispyyhkeet, paperiset käsipyyhkeet) — hakemus nro 2 101 277
Päätös, josta on valitettu valituslautakunnalle:	Tutkijan päätös hylätä rekisteröimishakemus
Valituslautakunnan päätös:	Valituksen hylkääminen
Kanneperusteet:	Riidanalainen päätös perustuu asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan säännösten virheelliseen soveltamiseen. Merkki on selvästi mahdollista esittää graafisesti asetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Merkki ei ole kuvaileva, tavallinen eikä muodostu yksinomaan tavarannuonteenomaisesta muodosta. Merkillä on riittävä, asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa edellytetty erottamiskyky.

Michel Andrieun 13.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-285/04)**

(2004/C 262/67)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Michel Andrieu, kotipaikka Saint-Mandé (Ranska), on nostanut 13.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Stéphane Rodrigues ja Yola Minatchy, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa nimittävän viranomaisen 30.3.2004 tekemän päätöksen, jolla vastattiin kantajan valitukseen, ja kantajasta laaditun urakehityksen arviointikertomuksen, joka koskee kautta 1.7.2001—31.12.2002,
- toteaa Euroopan yhteisöjen olevan sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa, joka perustuu riidanalaiseen päätökseen ja

kantajan urakehityksen arviointikertomuksen myöhäiseen laatimiseen,

- määrää, että kantajalle on maksettava vahingonkorvausta hänelle aiheutuneesta ammatillisesta ja aineellisesta vahingosta sekä henkisestä kärsimyksestä kokonaisuudessaan yhteensä 64 468 euroa mukaan lukien yhden euron suuruinen symbolinen vahingonkorvaus henkiseen ahdisteluun perustuen, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne on nostettu komission henkilöstön ja hallinnon johtajan 31.3.2004 tekemästä päätöksestä, jolla hylättiin kantajan tekemä valitus kantajan urakehityksen arviointikertomuksen, joka koskee kautta 1.7.2001—31.12.2002 (arviointikertomus 2001—2002), laatimisen yhteydessä.

Kantaja kiistää kyseisen päätöksen ja sen arviointikertomuksen 2001—2002 laillisuuden, johon mainittu päätös perustuu.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi seuraaviin seikkoihin:

- Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen, kun otetaan huomioon etenkin se, ettei tiettyjä arviointiin vaikuttavia seikkoja ole otettu kantajan henkilökansioon, se, että kyseiset seikat on siirretty osittain automatisoituun järjestelmään "SYSPER2" ja se, ettei huomioon otettavaa viitteellistä urakehityksen arviointikertomusta ole mahdollista yksilöidä;
- Prosessuaalisten takeiden loukkaaminen etenkin siitä syystä, että arvioijan ja vahvistajan välillä oli olemassa eturistiriita, ja tiettyjen henkilöstösääntöjen 43 ja 45 artiklan täytäntöönpanosta annettujen yksityiskohtaisten sääntöjen rikkinen;
- Esillä olevassa asiassa tapahtunut ilmeinen arviointivirhe;
- Toimien perustelemista koskevan velvollisuuden noudattamatta jättäminen.

Dimitra Lantzonin 15.7.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan nostama kanne**(Asia T-289/04)**

(2004/C 262/68)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Dimitra Lantzoni, kotipaikka Übersyren (Luxemburg) on 15.7.2004 nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Clara Marhuenda ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoo vastaajan tekemän päätöksen, joka annettiin kantajalle tiedoksi 7.10.2003 ja jossa ei hyväksytty sitä, että hän riitautti hänelle vuoden 1999/2000 sekä vuoden 2001 ylennyskierröksellä annetut ylennyspisteet
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen virkamies, sai 5.2.2002 tiedoksi päätöksen siitä, että hänelle ei ollut myönnetty lainkaan ylennyspisteitä vuosilta 1999 ja 2000. Kantajalle ilmoitettiin 16.1.2003, että hänelle oli myönnetty yksi ylennyspiste vuoden 2001 ylennyskierröksellä. Hän riitautti tämän ja lisäksi myöhemmin sen, että hänelle ei ollut myönnetty lainkaan ylennyspisteitä vuosilta 1999 ja 2000. Hänen tekemänsä riitauttaminen vuosia koskien 1999 ja 2000 hylättiin liian myöhään tehtynä ja vuotta 2001 koskien perusteettomana.

Tämän kanteensa tueksi kantaja väittää, että riitautettu pisteiden myöntäminen on vastoin yhteisöjen tuomioistuimen 18.10.2000 tekemää päätöstä, jolla tämä järjestelmä otettiin käyttöön, koska myöntäminen ei tapahtunut häntä koskevien arviointikertomusten perusteella, minkä lisäksi myönnettyt pisteet eivät olleet lainkaan johdonmukaisia kyseisiin kertomuksiin nähden. Siltä osin kuin kysymys on siitä, että vuosia 1999 ja 2000 koskeva riitauttaminen hylättiin liian myöhään tehtynä kantaja väittää, että sen vuoksi, että häntä ylennyskierrökseltä 1999/2000 koskeva arviointikertomus annettiin tiedoksi lähes kaksi vuotta myöhässä, hän ei voinut viipymättä saada tietoonsa niitä virheitä, joita kyseistä vuotta koskevaan pisteiden myöntämiseen liittyi. Kantajan mukaan kyseisen vuoden ylennyskierröksen oikeusvarmuus ei millään tavoin vaarantuisi, jos hänen sallittaisiin riitauttaa se, että näiltä kahdelta vuodelta ei myönnetty lainkaan pisteitä, kun otetaan huomioon, että saatujen pisteiden määrä ei automaattisesti takaa ylennystä.

Miguel Teixeira Gasparin, Pedro Paixão Telhadan, Ricardo Jorge da Silva Seara Pinto de Amorimin ja Fernando Miguel Santos Ribeiron 21.7.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-290/04)

(2004/C 262/69)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Miguel Teixeira Gaspari, Pedro Paixão Telhada, Ricardo Jorge da Silva Seara Pinto de Amorim ja Fernando Miguel Santos

Ribeiro ovat nostaneet Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 21.7.2004 kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajien kotipaikkoina ovat Parede ja Brandoa, Portugal, ja edustajina asianajajat Ana Clara Santos ja Inês Alves Guerra.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim:

- kumoo SMHV:n neljännen valitusasiainjaoston 17.3.2004 asiassa R 0682/2001-4 tekemän päätöksen, joka annettiin kantajille tiedoksi 18.5.2004.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Yhteisön tavaramerkin hakija: João Pedro Lamúrias Escoval

Haettu tavaramerkki: Kuviomerkki "MOONSPELL"; rekisteröintihakemus nro 483438, rekisteröintiä haetaan luokkaan 41 kuuluville tuotteille ja palveluille (musiikkiyhtye)

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantajat

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanamerkki "MOONSPELL", jota kantajat käyttävät luokkaan 41 kuuluville tuotteille ja palveluille (musiikkiyhtye)

Väiteosaston ratkaisu: Väite on hylätty

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus on hylätty

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 40/94⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan, 2 kohdan c alakohdan ja 4 kohdan sekä 75 ja 76 artiklan rikkominen. Kantajien hakemuksen tekohetkellä käyttämä tavaramerkki oli yleisesti tunnettu. Kantajien esittämän näytön puutteellinen arvioiminen.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1).

Guy Tachelet'n 9.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-293/04)

(2004/C 262/70)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Guy Tachelet, kotipaikka Rijmenam (Belgia), on nostanut 9.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Nicolas Lhöest, ja prosessiosoite Luxemburg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa nimittävän viranomaisen 2.9.2003 tekemän päätöksen siltä osin kuin
  - komissio ei ole myöntänyt kantajalle 48 kuukauden ikälisää hänen palvelukseenottamishetkellään,
  - komissio ei ole palauttanut entiselleen kantajan urakehitystä aikaistamalla hänen ylennyspäiväänsä palkkaluokkaan B3 ja antamalla hänelle tarpeen vaatiessa ylennyksen palkkaluokkaan B2 (josta on tullut B*8),
  - komissio ei ole suorittanut ansioiden vertailua niiden ylennyskausien osalta, joista lähtien kantaja on ollut ylennyskelpoinen palkkaluokkaan B3,
- tarvittavin osin kumoaa kantajan valituksen hylkäämisestä 16.3.2004 tehdyn nimittävän viranomaisen eksplisiittisen päätöksen (R/714/03),
- velvoittaa vastaajan maksamaan vahingonkorvauksen, jonka suuruudeksi vahvistetaan väliaikaisesti 125 000 euroa siinä tapauksessa, että on mahdotonta palauttaa entiselleen kantajan urakehitys,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka oli lokakuussa 1995 tapahtuneen palvelukseen ottamisensa yhteydessä luokiteltu palkkaluokkaan B5 tasolle 3, riitauttaa nimittävän viranomaisen päätöksen vahvistaa tämän palkkaluokan luokittelu tarkistuksen yhteydessä palkkaluokkaan B4 tasolle 2, eikä palkkaluokkaan B4 tasolle 3, olla palauttamatta entiselleen kantajan urakehitys eikä suorittaa ansioiden vertailua niiden ylennyskausien osalta, joista lähtien kantaja on tullut ylennyskelpoiseksi palkkaluokkaan B3.

Kantaja esittää väitteidensä tueksi seuraavat perusteet:

- palvelukseen ottamispäivänä sovelletun ikälisän osalta palkkaluokkaan ja tasolle nimittämiseen palvelukseen ottamisen yhteydessä sovellettavista arviointiperusteista 6.6.1973 ja 1.9.1983 tehtyjen komission päätösten rikkominen, henki-

löstösääntöjen 5 artiklan 3 kohdan rikkominen, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen sekä toimenpiteiden perusteluvollisuuden noudattamatta jättäminen,

- kantajan urakehityksen entiselleen palauttamatta jättämisen osalta henkilöstösääntöjen 5 artiklan 3 kohdan ja 45 artiklan rikkominen.

Internationaler Hilfsfonds e.V:n 23.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-294/04)

(2004/C 262/71)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Internationaler Hilfsfonds e.V., kotipaikka Rosbach (Saksa), on nostanut 23.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle 54 037 euroa sille komission virkamiehen virkavelvollisuuksien vastaisesta menettelystä aiheutuneista aineellisista vahingoista, sekä velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja kantajan kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on saksalainen kansalaisjärjestö, joka toimii humanitäärisellä alalla.

Kantaja toteaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asiassa T-321/01⁽¹⁾ antamassaan tuomiossa katsonut, että komissio on menetellyt virheellisesti hylätessään kaksi kantajan esittämää yhteisrahoitushakemusta, ja kumonnut tätä koskevan komission päätöksen. Kantaja väittää, että sille on syntynyt oikeudenkäyntiä edeltäneessä menettelyssä Euroopan oikeusasiamiehen puitteissa merkittäviä kuluja, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei pitänyt työjärjestyksen nojalla korvattavina asiassa T-321/01. Näin ollen kantaja saattoi vain nostaa virkavastuuseen perustuvan kanteen komissiota vastaan EY 288 artiklan toisen kohdan nojalla.

⁽¹⁾ Asia T-321/01, Internationaler Hilfsfonds vastaan komissio, tuomio 18.9.2003 (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

EasyJet Airline Company Limitedin 15.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-300/04)

(2004/C 262/74)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

EasyJet Airline Company Limited, Luton (Yhdistynyt kuningaskunta), on nostanut 15.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat solicitor J. Cook ja solicitor L. Mills.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa komission EY 81 artiklan soveltamisenetelyssä asiassa (COMP/38.284/D2 Société Air France/Alitalia Linee Aeree Italiane S.p.A) 7.4.2004 tekemän pätöksen,

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja p aasialliset perustelut

Riidanalaisessa p t ksess  komissio katsoi, että EY 81 artiklan 1 kohta ei sovellu lentoyhtiöiden Air France ja Alitalia väliseen yhteistyösopimukseen ajalle 12.11.2001—11.11.2007 edellyttäen, että osapuolet my ntyv t pätöksen liitteens  oleviin sitoumuksiin.

Kantaja, joka on myös lentoyhtiö, vaatii pätöksen kumoamista. Kantaja v itt , että yhteistyösopimus merkitsee sopimuksen osapuolten toimintojen yhteensulautumista Ranskan ja Italian v lissess  liikenteessä ja näin ollen siihen olisi pitänyt soveltaa neuvoston asetusta 4064/89 (¹). Kantaja lisä, että komissio ei m arittellyt kyseessä olevia markkinoita oikein, koska se ei tarkastellut sopimuksen osapuolten asemaa lentokentt palvelujen ostajina ja koska se p tteli virheellisesti, että Pariisin kaksi lentokenttä ovat korvattavissa ja että halpalentoyhtiöt eivät ole todellinen vaihtoehto ajastaan tarkoille matkustajille Ranskan ja Italian v lissess  liikenteessä.

Lisäksi kantajan mukaan komissio ei soveltanut EY 81 artiklan 1 kohtaa oikein, koska se arvioi sopimuksen osapuolten välistä mahdollista kilpailua riittämättömästi ja jätti m aritt m tt  tarkasti sen, t ytt tk  sopimus kyseisen artiklan 3 kohdassa asetetut neljä edellytystä, ja koska sen johtop t kset perustuivat selviin oikeudellisiin virheisiin ja virheellisiin arviointeihin. P t ksen liitteens  olevien sitoumusten osalta kantaja v itt , että komissio ei arvioinut riittävästi niiden tehokkuutta ja sitä, riittävätkö ne palauttamaan kilpailutilanteen ennalleen. Lopuksi kantaja esittä, että riidanalainen p t s ei ole riittävästi perusteltu, koska komissio ei tarkastellut osapuolten hallit-

sevaa asemaa mill n markkinoilla eikä harkinnut EY 82 artiklan soveltuvuutta niiden sopimukseen.

(¹) Yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4064/89 (EYVL L 257/90, s. 13).

Clearstream Banking Aktiengesellschaftin ja Clearstream International société anonyme Luxembourgin 28.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-301/04)

(2004/C 262/75)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Clearstream Banking Aktiengesellschaft, Frankfurt am Main, ja Clearstream International société anonyme Luxembourg, Luxemburg, ovat 28.7.2004 nostaneet Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajat ovat asianajajat Horst Satzky ja Bernhard M. Maassen.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa kantajille osoitetun asiassa COMP/38.096 2.6.2004 tehdyn komission pätöksen, joka koskee 1) m ar v n markkina-aseman v arink yt n toteamista ja 2) velvoittamista tietyistä toimenpiteistä pidättäytymiseen.

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja p aasialliset perustelut

Komissio katsoo riidanalaisessa p t ksess , että kantajat ovat rikkoneet EY 82 artiklaa. Komission käsityksen mukaan kantajat ovat käyttäneet v arin m ar v v  markkina-asemaa, koska ne ovat lähes kahden vuoden ajan kieltäytyneet tarjoamasta Euroclear Bank S.A:lle (EB) niin sanottuja prim arej  selvitys- ja maksupalveluja Saksassa rekister ytyjen osakkeiden osalta ja harjoittaneet yli viiden vuoden ajan hintasyrjintä EB:tä kohtaan selvitys- ja maksupalveluiden osalta.

Kantajat kiistävät tämän syytöksen ja vaativat pätöksen kumoamista. Kantajien p aasiallinen kanneperuste kohdistuu komission väitteeseen siitä, että kantajalla Clearstream Banking AG:lla (CB) on m ar v v  asema relevanteilla markkinoilla.

Kantajat väittävät, että CB:n ja EB:n väliset neuvottelut Saksassa rekisteröityjen osakkeiden arvopaperikaupan käsittelystä eivät kestäneet väitettyä lähes kahta vuotta, vaan korkeintaan yhdeksän kuukautta. Tämän ajan pituus johtuu kantajien mukaan EB:stä, ei CB:stä. CB:llä ei missään vaiheessa ollut intressiä saati sitten aikomusta evätä EB:ltä niitä palveluja, joita se tarjoaa muille asiakkaille.

Kantajat väittävät edelleen, että neuvotteluissa ei voitu jättää ottamatta huomioon sitä, että Saksassa rekisteröityjen osakkeiden arvopaperikaupan käsittelyllä ei ole minkäänlaista merkitystä CB:n ja EB:n välisen palvelujen vaihdon kannalta. Kantajat noudattivat hintoja laskiessaan periaatetta, jonka mukaan asiakkaita on kohdeltava yhdenvertaisesti. Niiden mukaan EB ei ole rinnastettavissa siihen asiakasryhmään, jota komissio on käyttänyt syrjintäväitteensä perustana.

Kantajat väittävät myös, että komissio ei ole missään vaiheessa väittänyt, että Clearstream International S.A. Luxembourg (CL) oli määrävissä markkina-asemassa oleva yritys. Jo yksin siitä syystä se ei ole voinut väärinkäyttää määrävää markkina-asemaa. Lisäksi objektiivisesti katsoen relevantit markkinat oli päätöksessä määritely epäasianmukaisesti. Kantaja katsovat, että ero, jonka komissio teki primäärien ja sekundäärien käsittelypalvelujen välillä, ei ole asiallisesti perusteltu ja on jopa ristiriitainen. Kantajien mukaan on vain yhdet ainoat objektiivisesti katsoen relevantit selvitys- ja maksupalvelujen markkinat. Niiden mukaan CB ja CI eivät ole EY 82 artiklan normiaddressaatteja. Päätös on joka tapauksessa kumottava sen vuoksi, että markkinat on määritely virheellisesti, mistä seuraa, että määrävää markkina-asemaa ei ole.

Maison de l'Europe Avignon Méditerranéen 26.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-302/04)

(2004/C 262/76)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Maison de l'Europe Avignon Méditerranée, kotipaikka Avignon (Ranska), on nostanut 26.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja François Martineau.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— velvoittaa komission maksamaan 394 066,76 euron kokonaissumman Maison de l'Europe Avignon Méditerranéeta koskevien taloudellisten sitoumustensa täyttämättä jättämisestä;

— velvoittaa vastaajan korvaamaan kokonaisuudessaan korvattavaksi tulevat oikeudenkäyntikulut, joiden määrä on 10 000 euroa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajan mukaan komissio on jo vuodesta 1996 saakka hyväksynyt vapaamuotoisesti eurooppatietopisteen perustamisen kantajan toimitiloihin. Vuonna 2000 kantaja on tehnyt komission kanssa eurooppatietopisteen perustamisesta sopimuksen, jolla tilanne on kantajan mukaan vahvistettu muodollisesti. Vuonna 2004 komissio on purkanut sopimuksen.

Kantaja aikoo tällä kanteella vedota komission sopimusperusteeseen vastuuseen saadakseen maksun kantajan vuodesta 1996 saakka komission eurooppatiedotuksen tehtävissä tehdyistä suorituksista.

Kantajan mukaan komissio on laiminlyönyt sopimusveloitteitaan ja on vastuussa erinäisistä viivästyskoroista, Avignonin festivaalien aikana tehdyistä suorituksista ja Eurooppa-asiakirjoja tarjoavan keskuksen ylläpidosta aiheutuvista kustannuksista vuodesta 1996 saakka.

European Dynamics SA:n 29.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-303/04)

(2004/C 262/77)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

European Dynamics SA, Ateena (Kreikka), on nostanut 29.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja S. Pappas.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa komission hankintailmoituksen 2003/S249-221337 ESP-DIMA

— kumoaa komission tarjouspyynnön PO/2003/192 (ESP-DIMA)

— kumoaa 4.6.2004 tehdyn komission päätöksen, jossa tämä sijoitti European Dynamicin konsortion tarjouksen vasta toiseksi ensimmäisen voitokkaan tarjouksentekijän jälkeen

— kumoaa 14.7.2004 tehdyn komission päätöksen, jolla tämä hylkää kantajan oikaisuvaatimuksen, joka koski hankinnan antamista

— velvoittaa komission korvaamaan European Dynamicin oikeudenkäyntikulut sekä muut kanteesta aiheutuneet kulut ja kustannukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja kuuluu konsortioon, joka teki voitokkaan tarjouksen palveluntarjoajaksi sarjassa ESP 5 (web-sovellukset). Sarja ESP 4 (tiedonhallintasovellukset) annettiin toiselle konsortiolle.

Kantajan mukaan nyt esillä olevassa kanteessa kiistanalainen tarjouskilpailu ESP-DIMA perustui väärään oletukseen siitä, että tiedonhallintapalvelujen tarjoaminen tarkoittaa uusia markkinoita ja että ESP 4:n käyttö on ylittänyt kaikki odotukset. Kantajan mielestä komissio on virheellisesti sijoittanut ESP 4:ään työtä, joka kantajan käsityksen mukaan kuuluu tosiasiaassa ESP 5:een. Kantaja väittää, että tämän tuloksena komission oli kasvatettava ESP 4:n menoarvioennustetta ja käynnistettävä uusi tarjouskilpailu ESP-DIMA, kun taas ESP 5:een käytetyt menot pysyivät ehtojen takana.

Lisäksi kantaja väittää komission rikkoneen olennaisia menettelymääräyksiä, sillä ainakin yhdellä riidanalaisen tarjouskilpailun arviointikomitean jäsenenä oli eturistiriita kantajaan nähden.

Kantaja toteaa vielä lopuksi, ettei sen sijoittamista toiseksi voitokkaaksi tarjouksentekijäksi ESP-DIMA:n osalta ole riittävästi perusteltu. Kantajan mukaan komissio myös kieltäytyi antamasta tietoja arviointikertomuksesta.

Edenin 26.7.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-305/04)

(2004/C 262/78)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Eden-niminen yhtiö, kotipaikka Pariisi, on nostanut 26.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinmessä kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Muriel Antoine-Lalance.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 24.5.2004 tekemän ratkaisun (asia R 591/2003-4)
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu tavaramerkki: Hajumerkki-tyyppinen tavaramerkki ODEUR DE FRAISE MÛRE, jonka yhteydessä on mansikan graafinen esitys — hakemus nro 001122118.

Tavarat tai palvelut: Luokkiin 3, 16, 18 ja 25 kuuluvat tavarat.

Ratkaisu, josta valituslautakuntaan on valitettu: Tutkijan ratkaisu evätä rekisteröintiä.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkominen.

Monika Luxemin 15.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-306/04)

(2004/C 262/79)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Monika Luxem, kotipaikka Bryssel, on nostanut 15.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinmessä kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal ja possessioite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa Euroopan yhteisöjen komission päätöksen olla nimittämättä häntä Euroopan yhteisöjen virkamieheksi ja olla ottamatta häntä töihin PO DEV/A.2:lle toimeen, joka oli ilmoituksella KOM/2002/6022/F ilmoitettu avoimeksi, sekä kieltäytyä ottamasta häntä hänen kykyjään ja ammattikokemustaan vastaavaan muuhun toimeen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kantaja jätti hakemuksensa yleiseen kilpailuun KOM/A/6/01, jossa haettiin palvelukseen ulkosuhteiden ja tukien hallinnon alalla toimivia hallintovirkamiehiä. Hän ilmoitti hakemuksessaan, että hänellä oli Saksassa kolmen vuoden pituisten opintojen nojalla saatu tutkintotodistus. Läpäistyään kilpailun hän haki komissiossa vapaana ollutta tointa. Komissio ilmoitti hänelle 30.7.2003 päivätyllä kirjeellä, ettei se voinut hyväksyä hänen hakemustaan hänen tutkintotodistuksensa vuoksi. Komission mukaan ainoastaan Saksassa neljän vuoden pituisten opintojen nojalla saatu tutkintotodistus täytti kilpailuun osallistumisen edellytykset ja totesi, että vaaditun todistuksen piti antaa kelpoisuus yliopistollisiin jatko-opintoihin.

Tämän päätöksen kumoamista koskevassa kanteessaan kantaja vetoaa oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen ja siihen, että sellaisen päätöksen kumoaminen, jolla luodaan subjektiivisia oikeuksia, on lainvastaista, sekä kyseisen kilpailuilmoituksen rikkomiseen ja ilmeiseen arviointivirheeseen.

Carlo Pagliaccin 19.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-307/04)**

(2004/C 262/80)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Carlo Pagliacci, kotipaikka Bryssel, on nostanut 19.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal, ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kilpailun COM/A/1/02 valintakoelautakunnan päätöksen antaa kantajalle riittämätön arvosana kokeista, jotta hänet kirjattaisiin pätevien hakijoiden luetteloon,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää kanteensa tueksi, että kilpailuilmoitusta on rikottu, koska monilla pätevien hakijoiden luetteloon kirjatuista hakijoista ei ollut määrättyä tutkintoa, joka liittyy välittömästi maatalousalaan. Hän väittää myös, että yksi valintakoelautakunnan jäsenistä työskentelee päivittäin eräitten hakijoiden kanssa. Kantajan mukaan kyseessä olevat hakijat olivat tämän vuoksi erityisessä asemassa suhteessa muihin hakijoihin, mikä merkitsee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista. Koska nimittävälle viranomaiselle ei

väitetysti ollut ilmoitettu tästä tilanteesta, kantaja väittää tällä perusteella myös, että henkilöstösääntöjen 14 artiklaa on rikottu.

Francesco Ianniellon 19.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-308/04)**

(2004/C 262/81)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Francesco Ianniello, kotipaikka Bryssel, on nostanut 19.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa päätöksen, jonka arvioinnin tarkastaja on muutoksenhaun johdosta tehnyt 8.9.2003 ja joka koskee kantajasta ajanjakson 2001—2002 osalta laadittua urakehitysarviointia
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi henkilöstösääntöjen 43 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten 8 artiklan rikkomiseen. Kantaja väittää, että kyseessä oleva säännös on lainvastainen siltä osin kuin sen mukaan arviointia käsittelevän pariteettikomitean jäseniksi nimitetään henkilöitä, jotka ovat samassa tai alemmassa palkkaluokassa kuin kantaja ja joilla ei siten ole kaikkia vaadittuja takeita riippumattomuudesta eikä vaadittua pätevyyttä. Kantaja lisää, että henkilöstöpäällikkö ja hänen sijaisensa osallistuivat kantajan valituksen tutkintaan eivätkä luopuneet tehtävästä, vaikka henkilöstöpäällikkö on ammattiyhdistysjärjestön edustaja.

Kantaja vetoaa lisäksi arviointia käsitelleen pariteettikomitean jäsenille kuuluvan salassapitovelvollisuuden rikkomiseen, pariteettikomitealle kuuluvan puolueettomuus- ja objektiivisuusperiaatteiden noudattamisvelvollisuuden rikkomiseen, puolustautumisoikeuksia koskevan periaatteen ja kontradiktorisen menetelyn periaatteen loukkaamiseen, hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen ja ilmeiseen arviointivirheeseen ja epäjohtonmukaisuuteen siinä, mitkä sanalliset arviot ja mitkä pisteet kantajalle on annettu.

TV2/DANMARK A/S:n 28.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-309/04)

(2004/C 262/82)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

TV2/DANMARK A/S, Odense (Tanska) on nostanut 28.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Olaf Koktvedgaard.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa kokonaan tai toissijaisesti osittain Tanskan toteuttamista toimenpiteistä TV2/Danmarkin hyväksi 19.5.2004 tehdyn komission päätöksen K(2004)1814 lopullinen asiassa K 2/2003 (ex NN 22/2002)
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoi riidanalaisessa päätöksessä, että tuki, joka myönnettiin vuosien 1995 ja 2002 välisenä aikana TV2/DANMARKille lupamaksuvaroin ja tietyin muin toimenpitein, soveltuu yhteismarkkinoille lukuun ottamatta 628,2 miljoonan DKK:n suuruista summaa, joka on komission mukaan sääntöjenvastaista valtiontukea, joka Tanskan kuningaskunnan on perittävä takaisin kantajalta.

Kantaja toteaa kanteensa tueksi, että riidanalaisessa päätöksessä rikottiin olennaisia menettelymääräyksiä, EY 87 artiklan 1 kohtaa, EY 86 artiklan 2 kohtaa, EY 295 artiklaa sekä jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta tehtyä pöytäkirjaa. Kantaja toteaa erityisesti seuraavaa:

- kontradiktorista periaatetta on loukattu, ylikorvausta koskeva laskelma sisältää tutkimusajanjakson ulkopuolisia määriä ja TV2:n oman pääoman muodostusta koskevien arviointien perusteet ja perustelut ovat puutteelliset
- komission tutkimukset eivät perustu TV2:n hyväksi toteutettujen toimenpiteiden toteuttamishetkellä vallinneeseen tilanteeseen
- TV2:lle siirretyt lupamaksuvarat ja sille vuosina 1995—1997 siirretyt mainostulot TV2:n rahaston kautta eivät ole valtiontukia, koska kyseessä eivät ole valtion varat

— kyseessä ei olisi valtiontuki edes siinä tapauksessa, että siirrettyjen varojen määrä ylittäisi TV2:lle sen julkisen palvelun velvoitteen täyttämistä aiheuttavat nettokustannukset, koska näitä varoja ei käytetty kaupallisen toiminnan ristiintukemiseen

— TV2 ei ole saanut taloudellista etua, jollaista se ei olisi saanut tavanomaisissa markkinatalousolosuhteissa, koska TV2:n saama voitto ei ole suurempi kuin TV2:n julkisen palvelun velvoitteen suorittamisen seurauksena saatu kohtuullinen voitto, ja koska TV2:n oma pääoma on markkinataloudellisesti perusteltu

— TV2:n oma pääoma ei ylitä sitä, mikä on tarpeen TV2:n julkisen palvelun velvoitteen suorittamiseksi

— takaisinmaksua ei voida vaatia osakeyhtiö TV2/Danmark A/S:lta, joka perustettiin tutkimusajanjakson jälkeen, koska tämä yhtiö ei ole saanut etua

— vaatimus koron maksamisesta määrälle, jonka takaisinmaksua vaaditaan, on hylättävä, koska tämä määrä sisältää jo koron.

Ferrero oHG mbH:n 26.7.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-310/04)

(2004/C 262/83)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Ferrero oHG mbH, Frankfurt am Main, Saksa, on nostanut 26.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustaja on lakimies Dr M. Schaeffer.

Asianosaisena valituslautakunnassa oli myös Cornu SA Fontain.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 17.3.2004 tekemän päätöksen asiassa R 01540/2002-4 ja hyväksyy vastustuksen nro B 245 714
- velvoittaa tavaramerkin hakijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Yhteisön tavaramerkin hakija:	Cornu SA Fontain
Kysymyksessä oleva yhteisön tavaramerkki:	Sanamerkki "FERRO" luokkaan 30 kuuluvien tavaroiden osalta (suola-keksit)
Väitemenettelyssä vedotun tavaramerkkioikeuden tai sanamerkkioikeuden haltija:	Kantaja
Väitemenettelyssä vedottu tavaramerkki tai sanamerkki:	Kansallinen sanamerkki "FERRO" luokkiin 5, 29, 30, 32 ja 33 kuuluvien tavaroiden osalta (suklaa ym.)
Väiteosaston päätös:	Vastustuksen hylkääminen.
Valituslautakunnan päätös:	Valituksen hylkääminen.
Vaatimuksen perusteet:	Asetuksen N:o 40/94 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 11, s. 1).

José Luis Buendia Sierran 22.7.2004 Euroopan yhteisön komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-311/04)

(2004/C 262/84)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

José Luis Buendia Sierra, kotipaikka Bryssel, on nostanut 22.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Marc van der Woude ja Valérie Landes.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa oikeudellisen yksikön pääjohtajan tekemän päätöksen, jossa hänelle myönnettiin ainoastaan yksi pääosaston etusijapiste vuoden 2003 ylennyskierröksellä ja joka vahvistettiin ja tuli lainvoimaiseksi nimittävän viranomaisen päätöksellä hylätä valitus;

- kumoaa nimittävän viranomaisen sen päätöksen vuoden 2003 ylennyskierröksellä, jossa hänelle ei myönnetty yhtäkään erityisetusijapistettä, jotka myönnetään ylennyskomitean suosituksesta "ylimääräisestä toiminnasta toimielimen eduksi";

- kumoaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jossa hänelle myönnettiin vuoden 2003 ylennyskierröksellä yhteensä 20 pistettä, virkamiesten ansioluettelon palkkaluokassa A5 vuoden 2003 ylennyskierröksellä, luettelon palkkaluokkaan A4 ylennetyistä virkamiehistä vuoden 2003 ylennyskierröksellä ja joka tapauksessa päätöksen olla merkitsemättä häntä mainittuihin luetteluihin;

- kumoaa tarvittaessa päätöksen, jolla valitus on hylätty;

- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajan mukaan päätös, jossa hänelle myönnettiin ainoastaan yksi pääosaston etusijapiste, on seurausta oikeudellisessa yksikössä käyttöön otetuista arviointiperusteista, jotka johtavat siihen, että kyseisiä pisteitä myönnetään palkkaluokassa virkaiältään vanhimille virkamiehille heidän ansioistaan riippumatta. Kantaja vastustaa päätöstä vetoamalla siihen, että se on henkilöstösääntöjen 45 artiklan, henkilöstösääntöjen 43 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten 2 artiklan 1 kohdan ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten 6 artiklan 3 ja 4 kohdan vastainen. Kyseinen päätös loukkaa kantajan mukaan lisäksi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja uralla etenemismahdollisuuksia koskevaa periaatetta, ja kyseessä on ilmeinen arviointivirhe ja harkintavallan väärinkäyttö. Kantaja vetoaa vielä siihen, että myönnettäessä pisteitä ja tutkittaessa oikaisuvaatimusta olennaisia menettelymääräyksiä on rikottu.

Kantaja väittää lisäksi, että päätös, jossa hänelle ei ole myönnetty yhtäkään etusijapistettä, jotka myönnetään ylennyskomitean suosituksesta "ylimääräisestä toiminnasta toimielimen eduksi", on henkilöstösääntöjen 45 artiklan, henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten 9 artiklan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastainen. Kyseinen päätös sisältää kantajan mukaan myös ilmeisen arviointivirheen ja se on harkintavallan väärinkäyttöä.

Kantaja riitauttaa päätöksen myöntää hänelle yhteensä 20 pistettä, virkamiesten ansioluettelon palkkaluokassa A5, luettelon palkkaluokkaan A4 ylennetyistä virkamiehistä ja päätöksen olla merkitsemättä häntä mainittuihin luetteluihin. Kantaja vetoaa näiltä osin ensinnäkin muiden esillä olevassa asiassa riitautettujen toimien lainvastaisuuteen samoin niiden sääntöjen lainvastaisuuteen, jotka koskevat henkilöstön arviointia vuosina 2001 ja 2002, minkä lisäksi hän vetoaa henkilöstösääntöjen 43 artiklan yleisiin täytäntöönpanosäännöksiin ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisiin täytäntöönpanosäännöksiin. Kyseiset säännökset ovat kantajan mukaan henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisen kohdan ja 45 artiklan vastaisia, samoin kuin uralla etenemismahdollisuuksia koskevan periaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisia. Kantaja vetoaa vielä siihen, että päätökset ovat virheellisiä toimivallan puuttumisen ja olennaisten menettelymääräysten rikkomisen vuoksi.

Vittorio Di Buccin 22.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-312/04)

(2004/C 262/85)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Vittorio Di Bucci, kotipaikka Bryssel, on nostanut 22.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinmessä kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Marc van der Woude ja Valérie Landes.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa oikeudellisen osaston pääjohtajan tekemän päätöksen, joka on vahvistettu ja joka on tullut lainvoimaiseksi nimittävän viranomaisen päätöksellä hylätä oikaisuvaatimus ja jossa hänelle myönnettiin ainoastaan yksi pääosaston etusijapiste vuoden 2003 ylennyskierröksellä;
- kumoaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jossa hänelle ei myönnetty vuoden 2003 ylennyskierröksellä yhtäkään erityisetusijapistettä, jotka annetaan ”ylennyskomitean suosituksesta ylimääräisestä toiminnasta toimielimen eduksi”;
- kumoaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jossa hänelle myönnettiin vuoden 2003 ylennyskierröksellä yhteensä 20 pistettä, palkkaluokkaan A5 kuuluvien virkamiesten ansioluettelon vuoden 2003 ylennyskierröksellä, luettelon palkkaluokkaan A4 ylennetyistä virkamiehistä vuoden 2003 ylennyskierröksellä ja joka tapauksessa päätöksen olla ottamatta häntä mainittuihin luetteluihin;
- kumoaa tarvittaessa valituksen hylkäävän päätöksen;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Tässä asiassa esitetyt oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-311/04, José Luis Buendía Sierra vastaan komissio.

Hewlett-Packard GmbH:n 30.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-313/04)

(2004/C 262/86)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Hewlett-Packard GmbH, kotipaikka Böblingen (Saksa) on nostanut 30.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeus-

asteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Fabienne Boulanger, Marius Mrozek ja Michael Tervooren.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa 7.4.2004 tehdyn komission päätöksen REM 06/02, jossa todetaan, että palautus tietyssä tapauksessa ei ole oikeutettu.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kantaja valmisteli 21.12.1995 tullivarastostaan Singaporista peräisin olevia tavaroita (tulostimia ja tulostinpatruunoita) saatettavaksi vapaaseen liikkeeseen yhteisössä. Tämän vapaaseen liikkeeseen saattamisen valmistelun yhteydessä tavaroille syntyi tullivelka. Kantajan mukaan valmistelu tapahtui 21.12.1995 sen varmistamiseksi, että voitiin käyttää 31.12.1995 voimassa olleita suosituimmuustullitariffeja. Silloisena valmisteluajankohtana olisi muutoin ollut 1.1.1996 lähtien sovellettava korkeampia tullitariffeja tavaroiden vapaaseen liikkeeseen saattamisen valmisteluksi. Asetuksella N:o 3009/95 (1) säädettiin kantajan tavaroiden kanssa samaan tullitariffiin kuuluvien tavaroiden tullivapaudesta.

Kantaja vaati marraskuussa 1996 Saksan tulliviranomaisilta siltä kannetun määrän palauttamista. Tämä vaatimus hylättiin. Kantajan suostumuksella Saksan tulliviranomaiset esittivät asian komissiolle.

Kantaja vetoaa tullikoodeksin 239 artiklaan ja väittää, että kun komissio oli julkaissut myöhässä ja ilman oikeaan aikaan tapahtunutta tiedonantoa asetuksen N:o 3009/95, kun se oli päivännyt sen tahallisesti taannehtivasti ja kun se oli viitannut 22.12.1995 annettuun, mutta vasta 21.12.1996 julkaistuun neuvoston asetukseen N:o 3093/95 (2), se oli loukannut yhteisön toimielinten toiminnan annalta-arvattavuuden periaatetta ja siten oikeusvarmuuden periaatetta.

Lisäksi kantaja väittää, että on rikottu neuvoston asetuksen N:o 2658/87 (3) 12 artiklaa, jossa säädetään siitä, että seuraavaa vuotta koskevan yhdistetyn nimikkeistön täydellinen toisinto on julkaistava vuosittain 31.10. mennessä. Tämän säännöksen tavoitteena on juuri se, että talouden toimijoille annetaan luotettavaa tietoa tulevista taloudellisista seurauksista, ja siten sillä luodaan perusta yhteisön kansalaisten suunnitelmien turvallisuudelle, jotta ne voivat suunnitella toimintansa näiden seurausten mukaisesti.

Tämän lisäksi kantaja väittää, että komissio on jättänyt noudattamatta huolellisuusvelvollisuuttaan kantajaan nähden, koska se ei ole viitannut ajoissa yhdistetyn nimikkeistön vielä kerran tapahtuvaan muuttamiseen. Lisäksi komissio on riidanalaisen päätöksen tehdessään ottanut lähtökohdiksi seikat, jotka eivät objektiivisesti katsoen ole olleet kyseessä. Näin se on ylittänyt sillä näissä puitteissa olevan harkinta- ja arviointivaltansa kantajan vahingoksi. Lopuksi kantaja vetoaa siihen, ettei se ole toiminut ilmeisen huolimattomasti eikä petostarkoituksessa.

- (¹) Tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettu komission asetus (EY) N:o 3009/95 (EYVL L 319, s. 1).
- (²) Itävallan, Suomen ja Ruotsin Euroopan unioniin liittymisen johdosta käytyjen GATT-sopimuksen XXIV artiklan 6 kohdan mukaisten neuvottelujen seurauksena yhteisön sovellettaviksi tulevien tullien vahvistamisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3093/95 (EYVL 334, s. 1).
- (³) Tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1).

Saksan liittotasavallan 27.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-314/04)

(2004/C 262/87)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Saksan liittotasavalta on nostanut 27.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehet ovat Claus-Dieter Quassowski ja Christoph von Donat.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission päätöksen, joka annettiin tiedoksi aluepolitiikan pääosaston 17.5.2004 päivätyllä kirjeellä, siltä osin kuin Euroopan aluekehitysrahastosta tavoite 2 -ohjelman perusteella kaudeksi 1997—1999 Nordrhein-Westfalenille (EAKR nro 97.02.13.005 / ARINCO nro 97.DE.16.005) myönnetty yhteisön taloudellinen tuki alennettiin 319.046.236,76 euroon ja Saksan viranomaisille kieltäydettiin maksamasta jäännössummaa, jonka suuruus on 5.488.569,24 euroa, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kantaja vetoaa EY 230 artiklan perusteella johdetun yhteisön oikeuden rikkomiseen, yleisten oikeusperiaatteiden loukkaamiseen, komission arviointivirheeseen ja riidanalaiseen päätökseen sisältyviin perusteluvirheisiin.

Komissio alensi riidanalaisella päätöksellä rakennerahastosta EAKR tavoite 2 -ohjelman perusteella kaudeksi 1997—1999 Nordrhein-Westfalenille myönnetyn taloudellisen tuen 319 046 236,76 euroon ja kieltäytyi maksamasta Saksan viranomaisille jäännössummaa, jonka suuruus oli 5 488 569,24 euroa. Alennuksen syynä on ohjelman vähäisempi käyttö tiettyjen toimenpiteiden osalta ja merkittävämpi käyttö toisten toimenpiteiden osalta ohjeelliseen rahoitussuunnitelmaan nähden. Kuitaus ei perustunut ohjelman kulloisiinkin painopisteisiin vaan koko ohjelmaan.

Komissio on sitä mieltä, että varojen uudelleenkohdentaminen (siirto) on mahdollista ainoastaan toimenpiteiden välillä, mutta ei ohjelman painopisteiden välillä, ja että viimeksi mainittu olisi edellyttänyt komission etukäteen tekemää uutta päätöstä. Tämä koskee komission mukaan myös sellaisia tosiasiaa suurempia menoja hyväksytyyn ohjelman puitteissa, joiden osalta ei ole tehty hakemusta EAKR:stä myönnetyn taloudellisen tuen korottamisesta.

Liittohallitus pitää uudelleenkohdennuksia aineellisesti perusteltuina. Se väittää, että laajuudeltaan vähäpitoiset uudelleenkohdennukset auttoivat saavuttamaan paremmin yhteisön tavoitteet. Alennukselle ei ole mitään perustetta. Hyväksytyyn EAKR-tuen alentaminen ei erityisesti ole perusteltua siltä kannalta katsoen, että Nordrhein-Westfalenin osavaltio toimivaltaiset viranomaiset ja toimielimet ovat käsitelleet joustavasti tavoitteen 2 piiriin kuuluvilla alueilla kaudella 1.1.1997—31.12.1999 toteutettavia yhteisön rakennetoimenpiteitä koskevaan ohjelmaan liittyvää ohjeellista rahoitussuunnitelmaa. Maksamatta olevien jäännössummien alentaminen on tältä osin yhteisön oikeuden vastaista.

Liittohallitus väittää tämän lisäksi, että komissio rajoittaa sillä, ettei se itse hyväksy joustavuutta toimintalinjoittain edes silloin kun ohjelmakauden lopussa ei voida enää saada sen muodoltaan hyväksyntää, sopimattomasti jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten paikallisten viranomaisten tai toimielinten liikkumavaraa.

Wam spa:n 2.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-316/04)

(2004/C 262/88)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Wam spa, edustajanaan asianajaja Ernesto Giuliani, on nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 2.8.2004 kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa 19.5.2004 tehdyn komission päätöksen K(2004)1812 lopull., joka koskee Italian vuosina 1995—2000 Wam spa:lle myöntämiä valtiontukia, sillä perusteella, että Wam spa:n mukaan kyseiset tuet ovat yhteismarkkinoille soveltuvia;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Komissio päätti Morton Machine Company Limitedin tekemän kantelun johdosta aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tutkimista koskevan menettelyn Italian vuosina 1995—2000 Wam spa:lle myöntämistä kahdesta rahoitushelpotuksesta. Komissio päätti riidanalaisella päätöksellä luokitella kyseiset toimet valtiontuiksi, ja totesi, että ne olivat yhteismarkkinoille soveltumattomia, koska ne olivat EY 87 artiklan vastaisia.

Kantaja toteaa vaatimustensa tueksi seuraavaa:

- komissio on loukannut puolueettomuutta, itsenäisyyttä, riippumattomuutta, yhdenvertaisuutta ja asianmukaisuutta koskevia periaatteita toimivaltaansa käyttäessään, koska se ei ole suhtautunut Morton Machine Limitedin kanteluun objektiivisesti ja koska se on hylännyt tässä yhteydessä ja perusteluita Wam spa:n ehdotuksen palauttaa Wam spa:n sen markkinakoron, jota se maksoi yksittäisten, seuraavaan tilikauteen siirrettävien erien myöntämishetkellä ja kyseisten kahden rahoitushelpotuksen yhteydessä suoritettun koron välisen erotuksen;
- komissio on rikkonut tai soveltanut virheellisesti EY 87 artiklaa, koska se on todennut yhteismarkkinoille soveltumattomiksi Wam spa:lle myönnetty tuet sillä perusteella, että ne saattavat vääristää kilpailua jäsenvaltioiden välillä, vaikka Wam spa:n ja Morton Machine Limitedin välillä ei ole mitään kilpailua, koska Wam spa ei ole valmistanut eikä myynyt teollisia tehosekoittimia ja koska Wam Engineering Limited ei ollut Wam spa:n tytäryhtiö vaan itsenäinen yhtiö, jonka toimipaikka on Englannissa ja johon sovelletaan Englannin oikeutta;
- komissio on rikkonut EY 88 artiklan 2 kohtaa, koska se on todennut lainvastaisiksi Wam spa:lle myönnetty valtiontuet, jotka täytäntöönpantiin italialaisella, 29.7.1981 annetulla lailla nro 394, jonka komissio on todennut olevan yhteensopiva yhteisön lainsäädännön kanssa, tai joka tapauksessa koska se on loukannut yhteisön oikeuteen kuuluvaa oikeusvarmuuden periaatetta, koska komissio ei ole antanut mitään säännöksiä yhteisön ulkopuolisten maiden markkinoille pääsystä;
- komissio on rikkonut tai soveltanut virheellisesti EY 87 ja 88 artiklaa, koska se on katsonut, ettei myönnettyjen tukien oikeudellista perustaa ole ilmoitettu, ja koska se on katsonut niiden olevan yhteismarkkinoille soveltumattomia pelkäs-

tään tämän ilmoittamatta jättämisen perusteella, eikä jonkin aineellisen seikan perusteella;

- komissio on rikkonut EY 87 artiklaa ja asetuksen N:o 69/2001 2 artiklan b kohtaa, koska se on luokitellut vientituiksi, joihin ei voida soveltaa ”de minimis”-sääntöä, sellaiset tuet, jotka eivät liity mitenkään vientituotteisiin, vaan joiden osalta on pelkästään kyse pyrkimisestä yhteisön ulkopuolisten maiden markkinoille.

Kantaja esittää vielä eri näkökulmia vedotakseen toimien perusteluvelvollisuutta koskevan periaatteen samoin kuin oikeudenmukaisen ja yhdenvertaisen kohtelun ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamiseen.

Tanskan kuningaskunnan 3.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-317/04)

(2004/C 262/89)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

Tanskan kuningaskunta on nostanut 3.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on Jørgen Molde, avustajinaan asianajajat Peter Biering ja Kim Lundgaard Hansen.

Kantaja on esittänyt seuraavat vaatimukset:

- Tanskan toimenpiteistä TV2/Danmarkin eduksi 19 päivänä toukokuuta 2004 tehty komission päätös on kumottava;
- toissijainen vaatimus: Tanskan toimenpiteistä TV2/Danmarkin eduksi 19 päivänä toukokuuta 2004 tehty komission päätös on kumottava 2 artiklan osalta;
- jos kumpaakaan edellä esitetyistä vaatimuksista ei hyväksytä, Tanskan toimenpiteistä TV2/Danmarkin eduksi 19 päivänä toukokuuta 2004 tehty komission päätös on kumottava 2, 3 ja 4 artiklan osalta;
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Komissio on riidanalaisessa päätöksessään katsonut, että tuki, jota vuosina 1995—2002 annettiin TV2/DANMARKILLE lisenssimaksuina ja tiettyinä muina toimenpiteinä, on yhteismarkkinoille soveltuvaa, lukuun ottamatta 682,2 miljoonan DKK:n rahamäärää, joka komission mukaan on säännöstenvastaista valtiontukea ja joka Tanskan kuningaskunta velvoitettiin perimään takaisin TV2/DANMARKILTA.

Esittämiensä vaatimusten tueksi Tanskan hallitus esittää, että 19.5.2004 tehty komission päätös

- sisältää olennaisia muodollisia puutteita,
- on EY 295 artiklan, valtiontukea koskevien EY 87 artiklan 1 kohdan ja EY 86 artiklan 2 kohdan sekä julkista radio- ja televisiotoimintaa jäsenvaltioissa koskevan pöytäkirjan vastainen, sekä
- on neuvoston asetuksen N:o 659/1999⁽¹⁾ ja komission direktiivin 80/723⁽²⁾ vastainen.

Ensisijaisen kumoamisvaatimuksensa tueksi Tanskan hallitus esittää, että

- kontradiktorinen periaate on sivuutettu, millä on ollut konkreettinen vaikutus hallituksen mahdollisuuksiin puolustaa itseään ja näin ollen myös komission päätöksen lopputulokseen;
- lisenssimaksut, jotka suoritettiin TV2:lle, ja toisaalta mainostulot, joita TV2 sai TV2-Fondenin kautta sen vuonna 1997 tapahtuneeseen lakkauttamiseen saakka, eivät ole valtiontukea, sillä ne eivät ole EY 87 artiklassa tarkoitettulla tavalla valtion varoista myönnettyä tukea;
- TV2:lle ajanjaksona 1995—2002 hankittu pääoma on kohtuullista tuloa TV2:n suorittamista julkisiin palveluihin kuuluvista tehtävistä, eikä se siten ole valtiontueksi katsottavaa ja perustamissopimuksen vastaista ”liiallista korvausta”;
- komission laskelma ”liiallisesta korvauksesta” on virheelinen;
- kysymys ei ole valtiontuesta, vaikka TV2:lle luovutetut varat ylittävät nettokulut julkisiin palveluihin kuuluvien velvoitteiden täyttämistä, koska luovutettuja varoja ei ole tosiasiallisesti käytetty TV2:n kaupallisten toimintojen ristiin-subventointiin ja koska ne eivät näin ollen vääristä kilpailua;
- TV2:lle mahdollisesti luovutetut valtion varat on katsottava luovutetuiksi tavanomaisissa markkinatalouden olosuhteissa toimivan yksityisen sijoittajan tapaan, minkä takia kyse ei ole valtiontuen myöntämisestä.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annettu neuvoston asetetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

⁽²⁾ Jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta 25 päivänä kesäkuuta 1980 annettu komission direktiivi 80/723/ETY (EYVL L 195, s. 35).

Port Support Customs Rotterdam B.V:n 27.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-319/04)

(2004/C 262/90)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Port Support Customs Rotterdam B.V. on nostanut 27.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan kotipaikkana on Rotterdam (Alankomaat) ja edustajana asianajaja A.T.M. Jansen.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 18.5.2004 tehdyn komission päätöksen;
- velvoittaa vastaajan antamaan kantajalle tietoja sekä luovutamaan jäljennöksen pyydytyistä asiakirjoista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on pyytänyt saada tutustua Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) kertomukseen kenkä- ja tekstiilituotannosta Cambodjassa. Kantaja on saanut tutustua tähän kertomukseen vain osittain, ja näin ollen se pyysi saada tutustua myös kertomuksen salaisiksi julistettuihin osiin. Kantajalle ei ole myönnetty tätä koskevaa lupaa.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ 8 artiklan rikkomiseen. Kantaja toteaa, että komissio ei ole antanut mitään vastausta kantajan uudistettuun hakemukseen.

⁽¹⁾ EUVL L 145, s. 43.

Air Bourbonin 29.7.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-321/04)

(2004/C 262/91)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Air Bourbon, kotipaikka Sainte-Marie, Réunion (Ranska), on nostanut 29.7.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Sauveur Vaisse.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa 16.12.2003 tehdyn komission päätöksen K(2003) 4708 lopullinen, jossa komissio antoi Ranskan valtiolle luvan myöntää tukea Air Austral -yhtiölle;
- velvoittaa komission ja Ranskan valtion toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet, jotta Air Austral -yhtiö palauttaa perusteettomasti saadut tuet;
- velvoittaa komission ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan nojalla maksamaan Air Bourbon -yhtiölle oikeudenkäyntikuluna 10 000 euroa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kumoamaan 16.12.2003 tehdyn komission päätöksen K(2003) 4708, jossa komissio katsoi Air Australille myönnetyn tuen olevan EY 87 artiklan 3 kohdan perusteella yhteismarkkinoille soveltuva. Kyse on konkreettisesti 1 950 536 euron suuruisesta toimintatuesta verovähennyksen muodossa, jonka saavat veronmaksajat, jotka sijoittavat kahden tyyppiä B 777–2000 olevan lentokoneen uudelleenvarusteluun Pariisi—Réunion -linjan avaamiseksi ja jotka avoimena yhtiönä vuokraavat kyseisen kaluston viideksi vuodeksi Air Australille, minkä jälkeen ne luovuttavat sille kaluston tuntematonta määrää vastaan.

Riidanalainen päätös perustuu arvioon, jonka mukaan kyseessä oleva tuki on toimintatuki, joka alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen mukaan voidaan sallia osittaisena korvauksena syrjäisille alueille — joihin Réunion kuuluu — kuljetuksesta aiheutuvista lisäkustannuksista.

Kyseessä olevaa tukea on kantajan mukaan pidettävä yhteismarkkinoille soveltumattomana seuraavista syistä:

- tuki on sellainen investointituki kuljetuskaluston hankinnalle, joka on edellä mainittujen suuntaviivojen mukaisesti kielletty;
- tuki on suunnattu yksinomaan Air Austral -yhtiölle, ja se aikaansaa epätasapainon kilpailun vääristymisen ja alueen kehittämisestä saatavan hyödyn välillä;
- tuen myöntämisessä ei oteta huomioon periaatetta, jonka mukaan julkinen tuki ei saa kasautua samalle tuensaajalle, koska Air Austral -yhtiö sai alueelta ja Réunionin departementilta julkisista varoista tehtyjä sijoituksia, joita yksityinen sijoittaja, joka toimii tavanomaisin markkinaehdoin, ei olisi tehnyt. Kyseiset sijoitukset aiheuttivat kantajan mukaan ylitarjontaa lentoreitillä Pariisi–Saint Denis;
- kyseisellä tuella rikotaan tasapaino, jonka on vallittava yhtäältä alueen kehitykselle tuesta saatavan hyödyn ja

toisaalta Air Australin ja kantajan välisille kilpailusuhteille aiheutuvien vääristymien välillä.

Air Bourbon väittää myös, että sen puolustautumisoikeuksia, sellaisina kuin ne taataan EY 88 artiklan 3 kohdassa, on loukattu.

Colgate-Palmolive Companyn 5.8.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-322/2004)

(2004/C 262/92)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Colgate-Palmolive Company, kotipaikka New York (Yhdysvallat), on nostanut 5.8.2004 kanteen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (SMHV) vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Enrique Armijo Chávarri ja Antonio Castán Pérez-Gómez.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa SMHV:n toisen valituslautakunnan 18.5.2004 asiassa R 0076/2004-2 antaman ratkaisun
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Haettu tavaramerkki:	Sanamerkki "SIMPLY WHITE" — hakemus nro 2688315.
Tavarat tai palvelut:	Hampaidenpuhdistusaineet, hammastahnat, suuvedet (luokka 3).
Valituslautakunnassa riitautettu ratkaisu:	Rekiströintihakemuksen tutkijan hylkääminen.
Valituslautakunnan ratkaisu:	Valituksen hylkääminen.
Kanneperusteet:	Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c kohdan virheellinen tulkinta.

Brandt Italia spa:n 4.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-323/04)

(2004/C 262/93)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Brandt Italia spa, edustajanaan asianajajat Martijn van Empel, Claudio Visco ja Salvatore Lamarca, on nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 4.8.2004 kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- ensisijaisesti toteaa, että 30.3.2004 tehty komission päätös K(2004)930 lopull. on pätemätön ja kumoaa sen;
- toissijaisesti toteaa, että kyseisen päätöksen 3 artikla on mitätön siltä osin kuin siinä määrätään Italian valtiota perimään takaisin lainvastaisesti myönnetty tuki;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteen kohteena olevassa päätöksessä todetaan, että kiireellisiä toimia työllisyyden edistämiseksi koskeva valtioneuvoston päätös, jonka Italian valtio myönsi 14.2.2003 annetun decreto leggen nro 23 nojalla, josta on tullut 7.4.2003 annettu laki, oli yhteismarkkinoille soveltumaton ja määräsi Italian hallituksen perimään kantajalta takaisin tuen, jota se on saanut Ocean spa:n Verolanuovassa (Brescia) sijaitsevan tytäryhtiön myynnin yhteydessä.

Brandt riitauttaa vaatimustensa tueksi ensinnäkin päätöksessä tehdyn toteamuksen, jonka mukaan decreto-leggessä nro 23/2003 myönnettäisiin ostajille yksittäinen etuus, mikä väärinä kilpailua. Decreto-leggeen perustuvat väitetyt etuudet ovat Cassa Integrazione Guadagni e Mobilità -nimistä rahastoa koskevien voimassa olevien säännösten (yleissäännökset) nojalla yleisesti saatavilla kaikille sellaisille yhtiöille, jotka ottavat työllistämislupauksensa palvelukseensa työntekijöitä. Näin ollen vaikka decreto-leggessä nro 23/2003 helpotetaan siirrettyjen työntekijöiden asemaa, siinä ei perusteta mitään taloudellista etua ostajille, eikä näin ollen esillä olevassa asiassa Brandtille. Kantaja väittää myös, että komissio on laiminlyönyt arvioida kokonaisvaltaisesti ja huolellisesti kansallisen toimenpiteen taloudellisia vaikutuksia, eikä se ole ottanut huomioon tytäryhtiön ostaneille yrityksille aiheutuneita lisäkustannuksia, jotka johtuvat siitä, että niiden on täytynyt vastata kuluista ja ottaa (taloudellista ja rahoitus-) vastuuta, mikä riidanalaisen toimenpiteen puuttuessa ei olisi ollut mahdollista. Lopuksi kantaja vetoaa siihen, että kyseinen toimenpide on luonteeltaan yleinen, ja että sillä on samat seuraukset kuin lain nro 223/91 luonteel-

taan yleisillä säännöksillä. Kantaja väittää, että tutkittuaan decreto-leggää nro 23/2003 ja todettuaan, että toimenpide oli yleinen valtioneuvoston tuki, komissio on määrännyt Italian hallituksen perimään takaisin Brandtin decreto-leggen nojalla saaman taloudellisen etuuden. Määrätessään yksittäisen tuen palauttamisesta tukijärjestelmää koskevassa päätöksessä komissio on rikkonut EY 88 artiklaa, sekä asetuksen (EY) N:o 659/1999 säännöksiä. Lisäksi komissio on esillä olevassa asiassa täysin laiminlyönyt tutkia konkreettisesti väitetyn yksittäisen tuen, jonka takaisinperimistä se vaatii. Sen olisi pitänyt aloittaa erillinen menettely sen arvioimiseksi, onko kyseinen kansallinen toimenpide yksittäinen tuki, tai vaihtoehtoisesti käyttää asetuksessa N:o 659/1999 säädettyjä keinoja tuen väliaikaiseksi takaisinperimiseksi.

Kantaja väittää myös, että EY 88 ja 89 artiklaa sekä asetuksia N:o 994/98 ja N:o 2204/2002 on rikottu. Se väittää tämän osalta, että komissio on todennut lainvastaiseksi sellaisen toimenpiteen, joka saattaisi kuulua asetuksessa N:o 2204/2002 säädetyn vapautuksen soveltamisalaan, jolloin sen voitaisiin katsoa olevan EY 88 artiklassa tarkoitettu olemassa oleva tuki. Lisäksi komissio on todennut lainvastaisesti, että decreto-legge nro 23/2002 ei kuulu asetuksen N:o 2204/2002 soveltamisalaan, ja se on ylittänyt sille EY 89 artiklassa ja asetuksissa N:o 994/98 ja N:o 2204/2002 myönnetyn toimivallan.

Kantaja väittää vielä, että päätöksen 3 artikla, jossa veloitetaan Italia perimään väitetty valtioneuvoston tuki takaisin toimenpiteestä hyöttyviltä tahoilta, on luottamuksensuojan periaatteen vastainen.

Lopuksi kantaja vetoaa EY 253 artiklassa tarkoitettujen perusteluvelvoitteen rikkomiseen sekä toimivallan ylittämiseen.

Viasat Broadcasting UK Ltd:n 2.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-329/04)

(2004/C 262/94)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

Viasat Broadcasting UK Ltd, kotipaikka West Drayton (Iso-Britannia), on nostanut 2.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Simon Evers Hjelmborg.

Kantaja vaatii, että

- Tanskan toimenpiteistä TV2/DANMARKIN eduksi 19 päivänä toukokuuta 2004 tehdyn komission päätöksen (valtiontukiasia C 2/2003 (ex NN 22/2002)) 1 artikla, siltä osin siinä todetaan tuen olevan EY 86 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuva, kumotaan
- vastaaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Komissio on riidanalaisessa päätöksessään katsonut, että tuki, jota vuosina 1995—2002 annettiin TV2/DANMARKILLE lisenssimaksuina ja muina toimenpiteinä, on yhteismarkkinoille soveltuvaa, lukuun ottamatta 682,2 miljoonan DKK:n rahamäärää, joka komission mukaan on säännöstenvastaista valtiontukea ja joka Tanskan kuningaskunta velvoitettiin perimään takaisin TV2/DANMARKILTA. Kantaja vaatii päätöksen sen osan kumoamista, jossa komissio toteaa osan tuesta yhteismarkkinoille soveltuvaksi.

Kantaja väittää, että komissio on tehnyt arviointivirheen tarkastellessaan sitä, onko julkisia palveluita koskevat TV2/DANMARKIN velvoitteet määritetty riittävän täsmällisesti, sillä komissio on katsonut, että TV2/DANMARKIN koko ohjelmisto on julkisiin palveluihin kuuluvaa toimintaa. Nimenomaan tämä seikka vaikeuttaa sen tarkastelua, onko Tanskan valtio noudattanut ja tulee se vastaisuudessa noudattamaan yhteisöjen kilpailusääntöjä, varsinkin EY 87 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä EY 86 artiklan 2 kohdan kanssa.

Kantaja väittää edelleen, että komission menettelytapa arvioitaessa sitä, soveltuuko kyseinen EY 87 artiklan 1 kohdan mukainen tuki EY 86 artiklan 2 kohdan nojalla yhteismarkkinoille, on virheellinen, sillä menettelytavassa ei oteta huomioon EY 87 artiklan 1 kohdan vastaista epäsuoraa (horisontaalista) valtiontukea (ristiinsubventiota),

- sillä TV2/DANMARKIN kilpailua rajoittava toiminta tv-mainonnan tarjoamista koskevilla markkinoilla ei voi olla välttämätöntä TV2/DANMARKIN julkisiin palveluihin kuuluvien toimintojen toteuttamiseksi EY 86 artiklan 2 kohdan mukaisesti, minkä johdosta EY 87 artiklan 1 kohta koskee rajoituksitta TV2/DANMARKIN toimintaa kaupallisilla markkinoilla;
- sillä komissio arvioi yksinomaan sitä, onko valtiolta saatu mahdollinen liiallinen korvaus (suora vertikaalinen ja kielletty valtiontuki) käytetty kaupallisten toimintojen tukemiseen, eikä sitä, onko valtiolta saatu korvaus (suora vertikaalinen ja hyväksytty valtiontuki) käytetty taloudellisen edun saavuttamiseen sellaisten kaupallisten toimintojen osalta, jotka vääristävät kilpailua;
- sillä komission käyttämä ”stand alone” testiä ei voida soveltaa tässä asiassa, koska se perustuu TV2/DANMARKIN

kilpailijoiden kustannusten vertaamiseen (TV2/DANMARKIN omien kustannusten sijasta) TV2/DANMARKIN kaupallisista toiminnoista saamiin tuloihin ja koska siinä siten sivuutetaan mahdolliset erot tehokkuustasossa sillä seurauksella, että testi ei täysin paljasta, ovatko TV2/DANMARKIN kaupalliset toiminnot saaneet ristiinsubventoinnin kautta taloudellista etua, joka vääristää kilpailua;

- sillä komission käyttämä hintatesti ei liioin ole sovellettavissa tässä asiassa.

TV Danmark A/S:n ja Kanal 5 Denmark Ltd:n 13.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-336/04)

(2004/C 262/95)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

TV Danmark A/S, kotipaikka Kööpenhamina, Tanska, ja Kanal 5 Denmark Ltd, kotipaikka Hounslow, Yhdistynyt kuningaskunta, ovat nostaneet 13.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat D. Vandermeersch, K. Karl ja H. Peytz ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa Tanskan julkisen yleisradioyhtiö TV2/Danmarkin valtion rahoituksesta lupamaksuilla ja muilla toimenpiteillä koskevan 19.5.2004 tehdyn komission päätöksen C 2/03 1 artiklan siltä osin, kuin komissio katsoi TV2/Danmarkille vuosina 1995—2002 lupamaksujen ja muiden päätöksessä eriteltyjen toimenpiteiden muodossa annetun tuen soveltuvan yhteismarkkinoille EY 86 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- velvoittaa komission korvaamaan kantajan tämän kanteen käsittelyyn liittyvät oikeudenkäyntikulut ja muut kustannukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Riitautetussa päätöksessä komissio katsoi, että vuosina 1995—2002 Tanskan julkinen yleisradioyhtiö TV2/DANMARK sai EY 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion tukea. Komissio totesi, että tuki soveltuvi yhteismarkkinoille EY 86 artiklan 2 kohdan mukaisesti lukuun ottamatta 628,2 miljoonan DKK:n suuruisista liian suurta korvausta, joka TV2/DANMARK A/S:n olisi maksettava takaisin.

Kantajat vaativat päätöksen 1 artiklan kumoamista siltä osin, kuin siinä katsottiin osan tuesta soveltuvan yhteismarkkinoille. Kantajat väittävät, että tekemällä tämän osan päätöksestä komissio on rikkonut EY 86 artiklan 2 kohtaa, EY 87 artiklaa ja EY 88 artiklaa sekä EY:n perustamissopimuksen liitteenä olevaa jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta tehtyä pöytäkirjaa.

Kantajat väittävät, että komissio rikkoi EY 87 ja EY 88 artiklaa, kun se todettuaan ensin tuen olevan uutta tukea kuitenkin katsoi tämän jälkeen tuen (liian suureksi korvaukseksi todettua määrää lukuun ottamatta) soveltuvan yhteismarkkinoille, vaikka sen olisi pitänyt katsoa koko tuki lainvastaiseksi, koska sitä ei ollut ilmoitettu.

Lisäksi kantajat väittävät, että komissio rikkoi EY 86 artiklan 2 kohtaa, EY 87 artiklaa ja EY 88 artiklaa sekä pöytäkirjaa, kun se katsoi, että kaikki TV2:n kustannukset liittyvät julkisen palvelun velvoitteisiin, ja näin ollen valtio sai rahoittaa ne huolimatta siitä, ettei TV2:n julkisen palvelun velvoitteita ole määritetty riittävän tarkasti. Komissio rikkoi mainittuja artikloja myös sillä, että se hyväksyi valtion tuen käyttäen arviointiperusteena sitä, pyrkikö TV2 "voiton maksimointiin", ja asetti todistustaakan kantajille. Se teki ilmeisen arviointivirheen jättäessään huomioimatta todisteet siitä, että TV2 sovelsi hintatasoa, joka oli alhaisempi kuin sellaisilla yhtiöillä, jotka toimivat tehokkaasti yksin toiminnoista aiheutuvien kustannusten kannalta.

Kantajat väittävät myös, että komissio rikkoi EY 86 artiklan 2 kohtaa ja pöytäkirjaa hyväksyessään tuen siitä huolimatta, että se totesi itse olevansa epävarma TV2:n hinnoittelukäyttäytymisen ja Tanskan hintatason osalta. Lisäksi komissio rikkoi EY 86 artiklan 2 kohtaa jättäessään tutkimatta, olivatko TV2:n nettokustannukset oikeassa suhteessa julkisen palvelun velvoitteisiin nähden, ja hyväksyessään sen, että Tanska ei valvo mitenkään tai vaihtoehtoisesti riittävästi sitä, miten TV2 suorittaa julkisen palvelun tehtävänsä.

Centro Europa 7 srl:n 11.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-338/04)

(2004/C 262/96)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Centro Europa 7 srl on nostanut 11.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajana ovat asianajajat Vittorio Ripa di Meana ja Roberto Mastroianni.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa 18.10.2001 tehdyn päätöksen D(2004)/471olla ryhtymättä toimenpiteisiin kantajan kantelun johdosta;

päätös oli saatettu kantajan tietoon kilpailuasioista vastaavan komission pääosaston johtajan 4.6.2004 päivämällä kirjeellä, joka oli lähetetty telekopiolaitteella 9.6.

- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kantaja on osallistunut heinäkuussa 1999 Italiassa järjestettyyn tarjouskilpailuun, joka koski yksityisten televisiölähetysten lupia maanpäälliseen lähetystoimintaan Italiassa saatuaan toimiluvan salaamattomaan lähetystoimintaan kuuden vuoden ajaksi. Tämä kuuden vuoden jakso voidaan uudistaa kerran. Kantaja väittää, ettei se ole voinut tähän päivään mennessä harjoittaa lähetystoimintaansa, koska sen käyttöön ei ole annettu taajuuksia, jotka sille olisivat toimiluvan perusteella kuuluneet. Valtion taajuusohjelman toteuttaminen olisi mahdollistanut kantajan perustelujen odotusten toteutumisen, mutta sitä ei ole onnistuttu saamaan päätökseen, koska Italiassa voimassa olevien säännösten nojalla taajuuksia käyttävät sellaiset televisiotoiminnan harjoittajat, joilla ei ole kyseistä toimilupaa ja jotka ovat voineet jatkaa toimintaansa lailla nro 249 vuonna 1997 säädetyin siirtymäkauden järjestelmän nojalla. Tästä syystä Mediaset -yhtymän kolmoskanavan toiminnan jatkaminen on estänyt tarvittavien taajuuksien vapautumisen niin, että kantaja voisi aloittaa lähetöksensä kuten sille myönnetty radio-televisiotoimilupa edellyttää.

Kanteessa riitautetaan komission päätös jättää ryhtymättä toimenpiteisiin kantajan kantelun johdosta. Kantelu koski kilpailun vääristymistä edellä esitetyn tilanteen vuoksi. Kantelu koski tämän lisäksi sitä, että komissiolle oli esitetty EY 86 artiklan 3 kohdan mukaisesti vaatimus toteuttaa aiheelliset toimet niiden toimenpiteiden osalta, joilla Italian oikeuden mukaan RTI -niminen televisiotoiminnan harjoittaja oli saanut erityisoikeuden.

Väitteidensä tueksi kantaja vetoaa EY 82 ja EY 86 artiklan rikkomiseen ja perusteluvollisuuden laiminlyöntiin, koska vastaaja

- ei ole riittävän huolellisesti tutkinut kantelua, koska se ei ollut millään tavoin vastannut pääasialliseen moitteeseen, joka koski syrjintää televisiölähetysmarkkinoille pääsyn osalta.

- on tehnyt riitautetun päätöksen ottamatta huomioon Italian viranomaisten toimia (toimia, jotka ne ovat toteuttaneet tai jättäneet toteuttamatta), joilla ne ovat jättäneet Europa 7 televisiölähetysmarkkinoiden ulkopuolelle ja vahvistaneet näin määräävässä markkina-asemassa olevan RTI:n asemaa.

- on jättänyt ottamatta huomioon vuonna 2004 annetun lain nro 112 voimaantulon vaikutukset kantajan asemaan. Tässä yhteydessä kantaja vetoaa myös perusoikeuskirjan 47 artiklassa tarkoitettua hyvän hallintotavan yleisen periaatteen loukkaamiseen.

Wanadoo S.A:n 10.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-339/04)**

(2004/C 262/97)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Wanadoo S.A., kotipaikka Issy-les-Moulineaux (Ranska), on nostanut 10.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Hugues Calvet ja Marie-Cécile Rameau.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission 18.5.2004 tekemän päätöksen, jolla määrätään kantaja samoin kuin kaikki välittömästi tai välillisesti komission valvonnan alaisena olevat yritykset neuvoston asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 20 artiklan 4 kohdan mukaiseen tarkastukseen;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa siihen, että tehdessään riidanalaisen päätöksen komissio laiminlöi EY perustamissopimuksen 10 artiklan sekä asetuksen N:o 1/2003 mukaisen velvollisuuden toimia yhteistyössä kansallisten tuomioistuinten ja viranomaisten kanssa. Kantajan mukaan komissio oli salannut kansalliselta tuomioistuimelta, joka oli oikeutettu tekemään kyseisen tarkastuksen, Ranskan Conseil de la concurrence vireillä olevan oikeudenkäynnin, jossa väitettiin kantajan rikkoneen EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa, sekä saman elimen 11.5.2004 tekemän päätöksen. Lisäksi kantaja katsoo, että asian käsittely kuuluu Ranskan Conseil de la concurrencele ja että näin ollen komission ei olisi pitänyt ryhtyä toimenpiteisiin asiassa.

Kantaja vetoaa myös siihen, että riidanalaisella päätöksellä laiminlyödään velvollisuutta tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki käsiteltävänä olevan asian kannalta merkitykselliset seikat ja perusteluvelvollisuutta sekä loukataan suhteellisuusperiaatetta. Lopuksi kantaja vetoaa ilmeiseen arviointivirheeseen.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16 päivänä joulukuuta 2002 annettu neuvoston asetus N:o 1/2003, EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1—25.

France Télécom S.A:n 11.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-340/04)**

(2004/C 262/98)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

France Télécom S.A., kotipaikka Pariisi, on nostanut 11.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Christophe Clarenc ja Javier Ruiz Calzado.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission 18.5.2004 tekemän päätöksen C(2004)1929, jolla määrätään kantaja samoin kuin kaikki välittömästi tai välillisesti komission valvonnan alaisena olevat yritykset neuvoston asetuksen N:o 1/2003 20 artiklan 4 kohdan mukaiseen tarkastukseen (Asia COM/C-38.916);
- velvoittaa komission maksamaan kaikki käsillä olevasta kumoamiskanteesta France Télécom S.A:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kyseisessä päätöksessä tarkoitettu tarkastus kohdistuu EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan vastaiseen ”oletettuun Internetin laajakaistayhteyksiin liittyvien sellaisten kohtuuttomien myyntihintojen käyttöön ottamiseen kotitalousasiakaskunnassa, joilla pyritään eristämään ja tukahduttamaan kilpailijat” (riidanalaisen päätöksen 1 artikla), ja koskee kantajaa ja sen tytäryhtiötä Wanadoo:ta samoin kuin kaikkia välittömästi tai välillisesti niiden valvonnan alaisena olevia yrityksiä (3 artikla). Komissio katsoi, että oletettujen käytäntöjen tarkastaminen vaatii perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽¹⁾ 20 artiklan 4 kohdan mukaisen tarkastuksen. Käsillä olevassa asiassa riidanalainen on juuri päätös, jolla kyseisestä tarkastuksesta on määrätty.

Vaativustensa tueksi kantaja vetoaa ensinnäkin perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiin. Kantaja täsmentää tältä osin, ettei se voi ymmärtää, miksi se on henkilökohtaisesti riidanalaisen päätöksen kohteena ja kyseisen tarkastuksen alainen. On korostettava, että 16.7.2003 asiassa Wanadoo tekemänsä päätöksen perusteluiden mukaisesti, jossa tunnustettiin kantajaan nähden Wanadon itsenäinen asema Internetin laajakaistayhteyksiin liittyvien palveluiden hinnoittelussa Ranskan kotitalousmarkkinoilla, komissio katsoo päätöksessään kyseisten kohtuuttomiksi väitettyjen myyntihintojen samoin kuin väitetyn kilpailijoiden tukahduttamista koskevan strategian johtuvan Wanadoosta eikä France Télécomista. Lisäksi komissio on jättänyt perustelematta, miksi se katsoi tarpeelliseksi määrätä tarkastuksen Wanadon tarjoushintojen osalta huolimatta siitä, että komissio valvoo kyseisiä hintoja 16.7.2003 tekemänsä päätöksen nojalla ja että Conseil français de la concurrence oli lisäksi juuri erityisesti tarkastanut ja hyväksynyt ne.

Toiseksi kantaja moittii riidanalaista päätöstä siitä, että sillä loukataan sen lojaalin yhteistyön periaatteen vaatimuksia, jota komission on noudatettava suhteissaan kansallisiin toimiin, sellaisena kuin siitä on määrätty EY:n perustamissopimuksen 10 artiklassa ja kuin se on toteutettu asetuksella (EY) N:o 1/2003, ensinnäkin, koska komissio ei ole ilmoittanut kansalliselle tuomioistuimelle kaikkia asiaan liittyviä seikkoja, ja toiseksi, koska komissio ei ole neuvotellut Conseil français de la concurrence'n kanssa, jonka käsiteltäväksi asia on kuitenkin saatettu tammikuussa 2004, kyseisen asetuksen 11 artiklan 6 kohdassa säädetyllä tavalla.

Kolmanneksi kantaja vetoaa suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen sekä tarkastuksen ilmeiseen tarkoitukseen että sen asiayhteyteen nähden ja siihen, ettei mikään seikka osoita todisteiden salaamis- tai tuhoamisvaaran olemassaoloa.

(¹) EUVL L 1, 4.1.2003, s. 1.

Herta Adamin 9.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-342/04)

(2004/C 262/99)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Herta Adam, kotipaikka Bryssel, on nostanut 9.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis ja Etienne Marchal, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission tekemän päätöksen, jolla on hylätty kantajan oikeus henkilöstösääntöjen VII liitteen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyyn ulkomaankorvaukseen;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa henkilöstösääntöjen VII liitteen 4 artiklan rikkomiseen siltä osin kuin komissio ei ole katsonut ajanjaksoa, jolloin hän työskenteli erään Saksan osavaltion edustustossa Brysselissä, olosuhteeksi, joka aiheutui toiselle valtiolle suoritetuista palveluksista. Kantaja vetoaa lisäksi yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen.

Vassilios Tsarnavasin 6.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-343/04)

(2004/C 262/100)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Vassilios Tsarnavas, kotipaikka Volos (Kreikka), on nostanut 6.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Nicolas Lhoëst, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa arvioinnin tarkastajan 4.10.2003 tekemän päätöksen, jolla ilman muutoksia vahvistetaan kantajaa koskeva lopullinen arviointi ajanjaksolta 1.7.1997—30.6.1999;
- kumoaa komission implisiittisen päätöksen, jolla hylätään kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla 30.12.2003 tekemä valitus;
- velvoittaa komission maksamaan kantajalle korvauksena henkisestä kärsimyksestä 10 000 euroa;
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kantaja riitauttaa arvioinnin tarkastajan tekemän päätöksen, jolla ilman muutoksia vahvistetaan kantajaa koskeva arviointikertomus ajanjaksolta 1997—1999. Kantaja vaatii myös vahingonkorvausta hänelle aiheutuneesta vahingosta.

Kumoamista koskevan vaatimuksensa osalta kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin:

- lainvastainen menettely
- ilmeinen arviointivirhe
- perustelematta jättäminen
- harkintavallan väärinkäyttö ja henkinen ahdistelu

Korvausvaatimuksensa osalta kantaja väittää, että arviointikertomuksen laatiminen viivästyi lähes neljällä vuodella, mitä hänen mukaansa ei voida mitenkään hyväksyä. Lisäksi kantaja on joutunut henkisen ahdistelun kohteeksi. Kantaja vaatii kaikista hänelle aiheutuneesta vahingosta korvauksena kohtuulliseksi arvioimansa 10 000 euroa.

Stardust Marine S.A.:n 13.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-344/04)

(2004/C 262/101)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Stardust Marine S.A., kotipaikka Pariisi, on nostanut 13.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Bernard Vazier.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- toteaa, että komission 8.9.1999 tekemä päätös 2000/513/EY, jossa on veloitettu Ranskan valtio vaatimaan STARDUST -yhtiöltä 600 miljoonan frangin suuruisen väitettyjen valtiontukien palauttamista, on lainvastainen ja että kyseinen lainvastaisuus aiheuttaa komission vastuun EY:n perustamissopimuksen 288 artiklan nojalla;
- velvoittaa näin ollen komission maksamaan STARDUST -yhtiölle vahingonkorvauksena 112 635 569,73 euron suuruisen summan laillisine korkoineen esillä olevan kanteen nostamisesta lukien;
- määrää, että annettava päätös on pantava väliaikaisesti heti täytäntöön;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että päätöksen 200/513/EY lainvastaisuutta ei voi kiistää, koska kyseinen päätös on jo kumottu yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-482/99 16.5.2002 antamassa tuomiossa. Kyseinen lainvastaisuus riittää kantajan mukaan aiheuttamaan komission sopimussuhteen ulkopuolisen vahingonkorvausvastuun EY 288 artiklan nojalla. Kantaja väittää myös, että vaikka oletettaisiin, että kyseessä oleva päätös oli lainsäädäntötoimi, johon sisältyy talouspoliittisia toimenpiteitä, komissio rikkoi ylemmäntasoisia, yksityisiä suojaavaa oikeussääntöä tekemällä kantajalle vastaisen päätöksen, jolla ei ole oikeudellisia tai tosiasioihin perustuvia perusteita. Komissio on kantajan mukaan näin ollen veloitettu suorittamaan sille vahingonkorvauksen.

Väitetyn vahingon kärsimisen osalta kantaja toteaa, että STARDUST -yhtiö asetettiin Tribunal de Commerce de Parisin anta-

malla tuomiolla yrityssaneeraukseen. Kantajan mukaan tähän tuomioon johtanut maksukyvyttömyys oli suora seuraus velasta, joka aiheutui komission päätöksestä. Kärsitty vahinko on STARDUST -yhtiön puuttuneen varallisuuden suuruinen summa.

Italian tasavallan 20.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-345/04)

(2004/C 262/102)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Italian tasavalta on nostanut 20.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on valtionasiamies Antonio Cingolo.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa seuraavat päätökset:

- 17.6.2004 päivätty kirje nro D (2004) 4074, DOCUP OB 2 — Regione Lombardia 2000—2006 (nro CCI 2000 IT 16 2 DO 014) — Ilmoitus menoista ja maksuvaatimus, joka on saapunut 17.6.2004 ja jolla Euroopan yhteisöjen komissio, Aluepolitiikan pääosasto — Aluetuet Ranskassa, Kreikassa ja Italiassa, antoi tiedoksi seuraavan päätöksen: "Komissio vaatii, että menoilmoitukseen ja maksuvaatimukseen liitetään seuraavat tiedot kunkin tukijärjestelmässä säädetyn toimenpiteen osalta:
- ennakkoon maksettujen summien kokonaismäärä
- niiden ennakkoon maksettujen summien kokonaismäärä, jotka voidaan hyväksyä rakennerahaston rahoitusosuuteen siten kuin aiemmin on esitetty

Ellei näitä tietoja ilmoiteta, komissio ei voi suorittaa vaadittuja maksuja DOCUP OB 2 — Regione Lombardia 2000—2006 tukijärjestelmästä "sekä kaikki tähän liittyvät päätökset ja toimet.

— 14.7.2004 päivätty kirje nro JE/OA D (2004) 5446, DOCUP OB 2 — Regione Friuli-Venezia Giulia 2000—2006 (nro CCI 2000 IT 16 2 DO 013) — Ilmoitus menoista ja maksuvaatimus, joka on saapunut 15.7.2004 ja jolla Euroopan yhteisöjen komissio, Aluepolitiikan pääosasto — Aluetuet Ranskassa, Kreikassa ja Italiassa, antoi tiedoksi seuraavan päätöksen: ”Komissio vaatii, että menoilmoitukseen ja maksuvaatimukseen liitetään seuraavat tiedot kunkin tukijärjestelmässä säädetyn toimenpiteen osalta:

— ennakkoon maksettujen summien kokonaismäärä

— niiden ennakkoon maksettujen summien kokonaismäärä, jotka voidaan hyväksyä rakennerahaston rahoitusosuuteen siten kuin aiemmin on esitetty

Ellei näitä tietoja ilmoiteta, komissio ei voi suorittaa vaadittuja maksuja DOCUP OB 2 — Regione Friuli-Venezia Giulia 2000—2006 (nro CCI 2000 IT 16 2 DO 013) tukijärjestelmästä.” sekä kaikki tähän liittyvät päätökset ja toimet.

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kanne koskee 17.6.2004 tehtyä komission päätöstä D(2004)4074 ja 14.7.2004 tehtyä komission päätöstä JE/OA D(2004)5446, joilla tukijärjestelmistä suoritettavia ennakkoja koskeva maksujärjestelmä alistetaan sellaisten velvoitteiden täyttämiseen, joista ei ole säädetty voimassa olevissa säännöksissä, ja joilla pyritään näin rajoittamaan perusteettomasti kyseessä olevan rakennerahaston käyttöön oikeuttavia menoja.

Kanteensa tueksi Italian tasavalta esittää seuraavaa:

— Asiassa on loukattu olennaisia menettelysäännöksiä, päätöksiltä puuttuu oikeudellinen perusta, niitä ei ole perusteltu ja niiden tekemisessä noudatettavat menettelysäännöt on sivuutettu. Kanteen kohteena olevissa toimissa ei millään tavoin viitata säännöksiin, joiden perusteella ne olisi voitu tehdä.

Perusteluvollisuuden rikkomisen lisäksi kantaja vetoaa myös siihen, että riidanalaisia kirjeitä ei ole laadittu komission työjärjestyksessä määrättyä menettelyä noudattaen.

— Asiassa on rikottu neuvoston perusasetusta N:o 1260/99 ja komission asetusta N:o 448/2004, joissa ennakkojen maksulta edellytetään ainoastaan, että tuensajaajana oleva jäsenvaltio on suorittanut kyseessä olevat summat rahoituksen loppusajille.

— Yhteisön rahoituksen piiriin hyväksymistä koskevia perusasetuksen säännöksiä on rikottu. Kantajan mukaan esillä olevassa asiassa relevantti sääntely estää komission lähestymistavan, jonka mukaan hyväksyttävistä menoista koskevia

säännöksiä on tulkittava siten, että hyväksyminen edellyttää, että on voitu näyttää rahoitus tosiasiallisesti käytetyn niiden kohteiden toteuttamiseen, joita varten tuki on myönnetty.

— Rahoituksen valvontaa koskevia säännöksiä (perusasetukseen 38 artikla ja täytäntöönpanosäännökset) on rikottu; niissä ei säädetä komission asettamista velvoitteista.

— Suhteellisuusperiaatetta on loukattu, koska komissio vaatii sellaisten todisteiden esittämistä, joista ei ole säädetty ja joita ei voida pitää tarpeellisina.

— Asetusta 448/2004 on rikottu yhdenvertaisen kohtelun ja oikeusvarmuuden periaatteen kannalta sekä laaditun kirjeen ristiriitaisuuden vuoksi.

— Komission asetuksen N:o 438/2001 9 artiklaa on loukattu tässä säännöksessä olevien kirjanpidollisten säännösten noudattamatta jättämisen vuoksi.

— Menettelyn yksinkertaistamisen periaatetta on loukattu.

Sadas S.A:n 17.8.2004 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan nostama kanne

(Asia T-346/04)

(2004/C 262/103)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Sadas S.A, kotipaikka Tourcoing (Ranska), on nostanut 17.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja André Bertrand.

L.T.J. Diffusion -niminen yhtiö osallistui myös asian käsittelyyn valituslautakunnassa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

— muuttaa kaikilta osin ensimmäisen valituslautakunnan asiassa nro R393/2003-1 tekemää ratkaisua

— kumoaa tehdyn ratkaisun, jossa tutkija totesi, että yleisön keskuudessa on sekaannusvaara tavaramerkin ARTHUR ja rekisteröintihakemuksen kohteena olevan tavaramerkin ARTHUR ET FELICIE välillä

— velvoittaa L.T.J. Diffusionin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Yhteisön tavaramerkin hakija:	Kantaja
Haettu tavaramerkki:	Kolmiulotteinen tavaramerkki ARTHUR ET FELICIE — hakemus nro 0373787.
Tavarat tai palvelut:	Luokkiin 16, 24 ja 25 kuuluvat tavarat.
Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:	L.T.J. Diffusion.
Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu.	Kansallinen tavaramerkki ARTHUR luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten (vaatteet).
Väiteosaston ratkaisu:	Väitteen hylkääminen.
Valituslautakunnan ratkaisu:	Väiteosaston ratkaisun kumoaminen.
Kanneperusteet:	Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen.

Pascal Millot'n 17.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-347/04)**

(2004/C 262/104)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Pascal Millot, kotipaikka Bryssel (Belgia), on nostanut 17.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis et E. Marchal, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa komission 11.9.2003 tekemän päätöksen, jossa kantaja määritettiin palkkaluokan A 6 ensimmäiseen palkkatasoon,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kanteensa tueksi kantaja esittää, että riidanalainen päätös on henkilöstösääntöjen 32 artiklan 2 kohdan kuten myös yhden-

vertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteiden vastainen siltä osin kuin se on tehty tutkimatta mahdollisuutta hyvittää kantajalle virkaikää palkkatasossa tämän palvelukseen ottamista edeltävältä ajalta kertyneen koulutuksen ja työkokemuksen perusteella.

Société Internationale de Diffusion ja d'Éditionin 20.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-348/04)**

(2004/C 262/105)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Société Internationale de Diffusion ja d'Édition (SIDE), kotipaikka Vitry-sur-Seine (Ranska), on nostanut 20.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Nicole Coutrelis ja Valérie Giacobbo, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa Ranskan toteuttaman, Coopérative d'Exportation du Livre Français'lle myönnetyn tuen täytäntöönpanosta (CELF) 20.4.2004 tehdyn komission päätöksen 1 artiklan viimeisen virkkeen;
- toissijaisesti kumoaa päätöksen 1 artiklan viimeisen virkkeen siltä osin kuin siinä todetaan tuen soveltuvan yhteismarkkinoille ennen vuotta 1994 tai vaihtoehtoisesti ennen vuotta 1997 tai 1999;
- tai ainakin kumoaa päätöksen 1 artiklan viimeisen virkkeen siltä osin kuin siinä todetaan tuen soveltuvan yhteismarkkinoille ennen 1.11.1993;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kantaja harjoittaa ranskankielisten kirjojen vientikomissio-kauppaa. Kantaja on vuonna 1992 tehnyt komissiolle kantelun Ranskan hallituksen vuodesta 1977 lähtien Coopérative d'Exportation du Livre Français'lle (CELF) maksamista tuista. Komissio on kyseisen kantelun johdosta tehnyt päätöksiä. Nämä päätökset on kumottu asiassa T-49/93 18.9.1995 ja asiassa T-155/98 28.2.2002 annetuilla tuomioilla. Viimeksi mainitun tuomion johdosta komissio on tehnyt kolmannen päätöksen, joka on riitautettu nyt käsiteltävänä olevassa kantessa.

Kantaja katsoo ensinnäkin, että vientikomissiomarkkinat sisältävät lukuisia erityispiirteitä, joita ei riidanalaisessa päätöksessä ole otettu huomioon. Kantaja toteaa myös, että tuen kuvaus päätöksessä on virheellinen siltä osin kuin kysymys on yksilöllisestä tuesta eikä tukijärjestelmästä, että tukea myönnetään syrjivästi ja että sen maksamisen edellytys, nimittäin pienten tilausten käsittely, on keinotekoinen.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa siihen, että päätökseltä puuttuu laillinen perusta siltä osin kuin siinä todetaan tuen soveltuvan yhteismarkkinoille ja kuin tähän kulttuuriin myönnettävään tukeen sovelletaan EY 87 artiklan 3 kohdan d alakohtaa ennen 1.11.1993. Kantajan mukaan kyseinen määräys on lisätty Euroopan unionista tehdyllä sopimuksella, ja se ei voi siten olla laillinen perusta, kun tuen todetaan soveltuvan yhteismarkkinoille ennen tämän sopimuksen voimaantuloa, nimittäin 1.11.1993.

Kantaja vetoaa lisäksi EY 88 artiklan 3 kohdan rikkomiseen siltä osin kuin komissio perustaa päätöksensä tuen voimaantumisen jälkeisiin tietoihin. Kantajan mukaan päätös johtaa siihen, että jäsenvaltio voi esittää arviointiperusteita vaihtelevasti yli kymmenen vuoden ajalta, mikä saattaa parempaan asemaan sellaisen jäsenvaltion, joka ei ole noudattanut tiedonantovelvollisuuttaan vastoin EY 88 artiklan 3 kohtaa.

Lopuksi kantaja vetoaa EY 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan rikkomiseen. Kantajan mukaan komissio on katsonut tuen soveltuvan yhteismarkkinoille sellaisten arviointiperusteiden nojalla, jotka kuuluvat kaikille avoimeen tukijärjestelmään liittyvään arviointiin, vaikka kyseinen tuki on yksilöllinen ja maksetaan yhdelle ainoalle toimijalle. Kantaja väittää lisäksi, että CELF:n kirjanpitoa koskevien tietojen tarkastelu osoittaa, että tuen myöntämisellä ei ole mitään yhteyttä pienten tilausten käsittelyyn.

Gaetano Petralian 25.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-354/04)

(2004/C 262/106)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Gaetano Petralia on nostanut 25.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

— kumoaa 7.10.2003 tehdyn palvelukseen ottavan viranomaisen päätöksen sijoittaa kantaja ura-alueelle B 5, palkkaluokkaan 3

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Esillä olevan asian kantaja, joka otettiin palvelukseen väliaikaisten toimihenkilöiden palvelukseen ottamista tietojenkäsittelyn, tutkimuksen ja teknisen kehityksen alalle B ura-alueelle koskevan ilmoituksen perusteella, on riitauttanut palvelukseen ottavan viranomaisen päätöksen, jolla hänet sijoitettiin ura-alueelle B 5, palkkaluokkaan 3.

Tältä osin kantaja väittää osallistuneensa valintamenettelyyn siinä käsityksessä, että palvelukseen ottaminen tapahtuisi hakijan työkokemuksen perusteella, eli näin ura-alueelle B 3 tai B 4, palkkaluokkaan 3, palvelukseen ottamista koskevan ilmoituksen VIII kohdan toisen kappaleen perusteella.

Väitteidensä tueksi kantaja vetoaa ennen kaikkea siihen, että hänen työkokemuksensa on arvioitu esillä olevassa asiassa täysin virheellisesti.

Kantaja vetoaa myös luottamuksensuojan periaatteen loukkamiseen sekä hallintotoimien perusteluvollisuuden laiminlyöntiin.

CO-FRUTTA Soc.coop.a.r.l:n 27.8.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-355/04)

(2004/C 262/107)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

CO-FRUTTA Soc.coop.a.r.l. on nostanut 27.8.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajana ovat asianajajat Wilma Viscardini ja Gabriele Dona

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

— kumoaa EY 230 artiklan nojalla 28.4.2004 päivätyllä pääosaston "Maatalous" pääjohtajan kirjeellä (AGRI/11451/28.4.2004) tehdyn Euroopan yhteisöjen komission päätöksen, jolla oli hylätty CO-FRUTTAn hakemus saada tutustua asiakirjoihin, joissa on tietoja niistä elinkeinonharjoittajista, jotka ovat kirjoittautuneet banaani tuojiksi yhteisössä (banaanialan yhteinen markkinajärjestely), ja jolla oli implisiittisesti hylätty CO-FRUTTAn 3.5.2004 päivämällä kirjeellä esittämä uudistettu pyyntö

— velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Kanneperusteidensa tueksi kantaja esittää, että komission päätös, jolla sen hakemus saada oikeus tutustua asiakirjoihin hylättiin, on lainvastainen koska se perustuu niiden menettelylistien ja aineellisten oikeussääntöjen virheelliseen soveltamiseen, jotka sääntelevät näitä kysymyksiä. Se toteaa seuraavaa:

- komissio on rikkonut asetuksella N:o 1049/2001 ⁽¹⁾ säädetyt ja päätöksellä N:o 2001/937 ⁽²⁾ määrättyjä menettelyllisiä säännöksiä ja kieltänyt tutustumisoikeuden joidenkin jäsenvaltioiden vastustuksen perusteella, jonka mukaan hakemus oli esitetty liian myöhään;
- päätös on ilmeisen ristiriitainen, koska viivästyminen johtuu tarpeesta kuulla jäsenvaltioita. Komissio on kuitenkin väittänyt, että se olisi itsekkin kieltäytynyt myöntämästä tutustumisoikeutta jäsenvaltioiden vastustuksesta riippumatta. Tällä tavoin komissio loukkaa kantajan mukaan säännöksiä, joiden nojalla sen on tehtävä päätöksensä riippumattomana, koska se on jo ennalta omaksunut lopullisen kantansa;
- komissio on esittänyt, että asiassa on kyse asetuksessa N:o 1049/2001 säädetyistä poikkeuksista, joiden perusteella tutustumisoikeus voidaan kieltää perusteita esittämättä. Kantaja toteaa kuitenkin sen perusteen osalta, johon oli vedottu tutustumisoikeuden kieltämiseksi (liikesalaisuuden suoja, josta säädetään asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa), että asiassa eivät vallitse ne olosuhteet, joiden perusteella siihen voitaisiin vedota, koska banaanian alan yhteisen markkinajärjestelyn yhteydessä ei voida puhua liikesalaisuuden suojasta niin kuin komissio on siihen asiassa viitannut;
- komissio ei ole tehnyt päätöstä kantajan tutustumisoikeutta koskevassa hakemuksessa mainittujen tiettyjen asiakirjojen osalta ja loukannut näin hyvän hallintotavan periaatetta;
- komissio ei ole myöntänyt osittaista tutustumisoikeutta sellaisten asiakirjojen osalta, jotka ovat peräisin jäsenvaltioista, jotka eivät ole kieltäneet tietojen luovuttamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, 13.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Työjärjestyksensä muuttamisesta 5 päivänä joulukuuta 2001 tehty komission päätös 2001/937/EY, EHTY, Euratom (EYVL L 345, 29.12.2001, s. 94).

FG Marine S.A.:n 2.9.2004 Euroopan yhteisön komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-360/04)

(2004/C 262/108)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

FG Marine S.A., kotipaikka Roissy (Ranska), on nostanut 2.9.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Marie-Aline Michel, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- velvoittaa komission, joka on sopimussuhteen ulkopuoliossa vastuussa kantajaan nähden sen tehtyä 8.9.1999 päätöksen 2000/513/EY Ranskan Stardust Marinelle myöntämistä tuista (EYVL L 206, s. 6), korvaamaan kantajalle aiheutuneen vahingon, ja toteaa, että vahingonkorvauksen, jota kantaja voi perustellusti vaatia, on oltava vähintään 200 000 000 Ranskan frangia (30 489 803, 44 euroa).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Esillä olevassa asiassa kantajana oleva yhtiö, joka on enemmistöosakas Stardust Marine -yhtiössä, vaatii sopimussuhteen ulkopuolisen yhteisön vastuun toteamista sillä perusteella, että se on kärsinyt vahingon, joka on aiheutunut komission 8.9.1999 tekemästä päätöksestä, jossa osakepääoman korottaminen, korottoman lainan maksaminen ja pääomarakenteen vahvistaminen, jotka Consortium de Réalisation (CDRE) on toteuttanut Stardust Marinessa yrityksen kannattavuuden palauttamisesta laaditun suunnitelman puitteissa, on todettu yhteismarkkinoille soveltumattomiksi ja määrätty samalla palautettaviksi.

Edellä mainittuun päätökseen sisältynyt palauttamisvelvollisuus aiheutti Stardust Marinen konkurssihakemuksen, jonka seurauksena kantajan suorittama rakenneuudistus jäi vaikutuksettomaksi.

Vaativustensa tueksi FG Marine korostaa ensinnäkin, että esillä olevan riidan kohteena oleva päätös, joka on kumottu yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-482/99, Ranska vastaan komissio, 16.5.2002 antamassa tuomiossa ⁽¹⁾, loukkasi yksityisen sijoittajan periaatetta. Tekemällä kyseisen päätöksen komissio ei myöskään huomionnut kyseisen ajanjakson olosuhteita ja se ei pitänyt Credit Lyonnaisia ja tämän tytäryhtiötä Stardust Marinen osakkeenomistajina vaan sen pankkiireina. Kyseessä olevassa päätöksessä ei kantajan mukaan myöskään lainkaan huomioitu Stardust Marinen kannattavuuden palautumisen mahdollisuuksia.

⁽¹⁾ Kok. 2002, s. I-4397.

Asian T-283/99 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 262/109)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston puheenjohtajan 4.5.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-289/99, Vlutters Handelsonderneming B.V., jota tukee Alankomaiden kuningaskunta, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 47, 19.2.2000.

Asian T-174/03 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 262/111)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 6.7.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-174/03, Franco Cozzani vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EUVL C 184, 2.8.2003.

Asian T-108/02 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 262/110)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 2.8.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-108/02, Jégo-Quéré & Cie S.A. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 144, 15.6.2002.

Asian T-52/04 poistaminen rekisteristä ⁽¹⁾

(2004/C 262/112)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan 6.7.2004 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-52/04, Luis Escobar Guerrero vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EUVL C 94, 17.4.2004.

III

(Tiedotteita)

(2004/C 262/113)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallinen lehti

EUVL C 251, 9.10.2004

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 239, 25.9.2004

EUVL C 228, 11.9.2004

EUVL C 217, 28.8.2004

EUVL C 201, 7.8.2004

EUVL C 190, 24.7.2004

EUVL C 179, 10.7.2004

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
